

ČETRTEK, 25. 3. 2010

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.10)

2. Izjave predsedujočega

Predsednik. – Gospe in gospodje, dosegla nas je žalostna novica, da je pred kratkim ETA ustrelila francoskega policista Jean-Serga Nérina. To nam daje vedeti, da problem terorizma v Evropi še ni rešen. V imenu Parlamenta in svojem imenu bi rad izrazil sožalje družini ubitega policista. Upam, da bosta španska in francoska policija privedli pred sodišče ne le morilce, pač pa tudi tiste, ki so umor naročili.

Obstaja še ena vznemirljiva novica: aretacija 30 oseb, ki so sodelovale v demonstracijah skupine Dam v belem, na Kubi. *Dame v belem* so matere in žene zaprtih opozicijskih aktivistov. Leta 2005 je Evropski parlament podelil Damam v belem nagrado Saharova. Danes se pridružujemo tem pogumnim ženskam in mislimo na njih in njihov težki položaj.

3. Letno poročilo ECB za leto 2008 – Poročilo o letni izjavi o območju evra in javnih financah 2009 (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o naslednjem:

- poročilo gospoda Scicluna v imenu Odbora za ekonomske in monetarne zadeve o letnem poročilu ECB za leto 2008 (2009/2090(INI)) (A7-0010/2010) in

- poročilo gospoda Giegolda v imenu Odbora za ekonomske in monetarne zadeve o letni izjavi o območju evra in javnih financah [COM(2009)0527 - 2009/2203(INI)] (A7-0031/2010).

Edward Scicluna, poročevalec. – Gospod predsednik, če štejemo vse od začetkov ECB, sta bili zadnji dve leti za ECB kot varuha finančne stabilnosti in stabilnosti cen prav gotovo najtežavnejši. Moje poročilo o letnem poročilu ECB za leto 2008 je bilo pripravljeno v tem smislu.

Poročilo se osredotoča na stalno odzivanje ECB na krizo, njene predloge za izhod iz krize, vse večja neravnovesja v evrskem območju, reformo finančne strukture in na koncu na vprašanja glede upravljanja in odgovornosti te institucije. Upam, da je bilo najdeno dobro ravnovesje.

Finančna in gospodarska kriza je doživela najhujšo svetovno gospodarsko nazadovanje vse od leta 1930. Po relativno ugodnem obdobju gospodarske rasti v Evropi je večina držav članic preizkusila gospodarski stres, ne s simulacijskim modelom pač pa v realnem času in z bolečimi resničnimi posledicami. Rezultat je bila rast BDP za pičlih 0,7 % v letu 2008, čemur je sledilo 4-odstotno zmanjšanje leta 2009. Medtem so države članice v EU napovedale zelo počasno in neenako rast v letih 2010 in 2011.

Večina držav članic doživlja večanje proračunskega primanjkljaja in dolgov. Gospodarska napoved Komisije jeseni 2009 je predpostavila povprečni proračunski primanjkljaj v evrskem območju 6,4 % in povprečni proračunski primanjkljaj 78,2 %, to sta številki, za kateri se pričakuje, da se bosta leta 2010 povečali. Potrebna bodo leta, preden se bosta ti številki, ki ju je povzročila finančna in gospodarska kriza, vrnila na ravni pred krizo.

Verjamem, da se je ECB precej dobro odzvala na krizo. Prvotna naloga ECB je ohraniti stabilnost cen. Čeprav je inflacija, ko je junija in julija 2008 dosegla vrh 4 %, zelo presežala zgornjo mejo, ki si jo je ECB sama zastavila, je nato naglo padla. ECB je postopoma nižala obrestne mere s 4,25 % junija 2008 na sedanjko mero 1 % maja 2009 z željo oživiti posojanje in spodbuditi evropsko gospodarstvo.

Dodatna vloga ECB med krizo je bila povečati zagotavljanje likvidnosti z uporabo nestandardnih ukrepov. Brez takšne finančne podpore bi se veliko finančnih institucij, ki hranijo prihranke in pokojnine mnogih evropskih državljanov, nedvomno zrušilo.

Seveda bi lahko rekli, da znižanja obrestnih mer ECB niso bila tako radikalna kot znižanja, ki sta jih sprejeli ameriška centralna banka ali Banka Anglije.

Medtem ko so množične denarne injekcije ECB pomagale mnogim institucijam, da se niso zrušile, pa je realnost takšna, da mnoge banke niso posredovale likvidnosti na stranke, zlasti v škodo malih in srednje velikih podjetij, na katerih sloni gospodarska oživitve. Namesto tega so številne banke uporabile dodatna sredstva predvsem za podkrepitev svojega položaja. Na upravičeno javno zgražanje so mnoge to izkoristile tudi za izplačevanje bonusov.

Prav tako se moram hitro navezati na politične odzive na trenutna davčna neravnovesja, zadeva, ki je povezana z veliko zmede in ki zahteva pravočasno in odločno ukrepanje. Toda svojim kolegom bom prepustil, da o tem povejo več.

Tako kot poročevalci pred menoj menim, da je dialog med tem parlamentom in ECB konstruktiven in se odvija pozitivno. Na tem lahko gradimo. Menim, da mora biti Parlament bolj vključen v srečanja članov izvršilnega odbora ECB – vključno z naslednjim predsednikom ECB – z upoštevanjem precedensa, ki je bil pred kratkim določen s postopkom, ki se uporablja za imenovanje novega podpredsednika institucije.

ECB je odgovoren svojim državljanom Evrope preko Evropskega parlamenta. To odgovornost moramo okrepiti. Kriza je predvsem dokazala, da se trgi, ki so ostali neurejeni, ne uravnavajo vedno sami in da so izpostavljeni sistemskemu tveganju. Iz tega razloga je pomembno podpreti in dopolniti izčrpni niz reform finančne strukture EU, in zlasti ustanovitev Evropskega odbora za sistemska tveganja, organa, ki naj bi imel vlogo varuha, ki bo pravočasno opozarjal o vseh sistemskih tveganjih in neravnovesjih na finančnih ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Sven Giegold, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, poročilo o letni izjavi o območju evra 2009 in javnih finančnih je bilo sestavljeno, ko se je evrsko območje srečevalo z velikimi težavami in to obdobje se še ni zaključilo.

Gospodarski položaj je zadeva, ki najbolj skrbi državljane Evrope in tudi vse nas. Poročilo je sprejel Odbor za ekonomske in monetarne zadeve v zelo sodelovalnem duhu in z veliko večino. To poročilo bi rad predstavil v skladu s tem ozadjem. Po eni strani je tako s predloga Komisije in priporočil, ki jih Parlament in Odbor za ekonomske in monetarne zadeve predstavljata tukaj na plenarnem zasedanju, zelo očitno, da je treba gospodarski položaj stabilizirati. Po drugi strani pa je kriza, ki je dosegla določeno raven stabilnosti, ker so se številke rasti rahlo popravile, vstopila v drugo fazo, ki jo predstavljajo veliki javni proračunski primanjkljaji. To je cena, ki jo moramo plačati, da se bomo rešili iz krize. Sporočilo poročila v tem pogledu je zelo jasno. Čim prej se moramo vrniti na pot, ki jo je ubral Pakt za stabilnost in rast. Te ravni dolga ne moremo prenesti na naše otroke in vnuke.

Poročilo tudi zelo jasno navaja, da pravila Pakta za stabilnost in rast niso dovolj. Za izboljšano usklajevanje v območju evra ni ustreznih ukrepov in pomembno je rešiti neravnovesja v območju evra ter povečati usklajevanje proračunske in davčne politike.

Tisti, ki so odgovorni za ta področja v območju evra, se sedaj spopadajo z velikim izzivom najti odgovorno rešitev za te težave. To pomeni, da ne pride v poštev, da bi vsaka država še naprej vztrajala na svojih individualnih privilegijih omejene politike. Zlasti Komisija in tudi države evrskega območja nosijo veliko odgovornost za uvedbo potrebnih ukrepov v tem položaju. V tem pogledu bi želel na kratko povzeti naše predloge.

Najprej potrebujemo učinkovite ukrepe za gospodarsko usklajevanje. Drugič, strukturno odvisnost območja evra od končnih virov je treba končati. Ne smemo si privoščiti, da bi spet zdrsnili v recesijo naslednjič, ko bo prišlo do dviga cen nafte in virov, kar se že pripravlja. Tretjič, bistveno je, da so finančni trgi učinkovito regulirani po krizi. Toda vedno znova vidimo posamezne države članice, ki zagotavljajo, da osrednji organi, kot so nadzorna telesa, niti ne predlagajo razumnih predlogov. Četrto, nesprejemljivo je, da se v krizi, kot je ta, ne osredotočamo na socialno kohezijo, kar je v nasprotju z vrednotami Evropske unije. Namesto tega se od posameznih držav članic pričakuje, da bodo uporabile neumne obrestne mere za financiranje svojih dolgov. Zato v poročilu pozivamo k evro obveznicam ali podobnim ukrepom, da bi solidarno pomagali šibkejšim državam članicam. Najpomembneje je, da se potrebnih sprememb davčne politike ne sprejema

na račun množične kupne moči. Najpreprostejša rešitev, ki bi nam omogočila dober napredek na tem področju, je učinkovito sodelovanje na področju davkov.

Končno mora Komisija čim prej priti na dan z nekaj predlogi za skupno konsolidirano davčno osnovo za pravne osebe. Poročilo prav tako poziva k uvedbi poročanja vsake države o dobičku družb. Prosimo vas, da podate ustrezen predlog. Na splošno mora imeti načelo davčnega sodelovanja prednost pred davčno konkurenco, zlasti v smislu dela, ki ga je opravil gospod Monti, in oživitve notranjega trga. Želimo, da podate učinkovite predloge, tako da ne bomo iz te krize izšli še z večjimi dolgovi. Tesno gospodarsko sodelovanje med državami članicami bo nam pomagalo zagotoviti, da ne bomo našim otrokom zapustili dolgov, pač pa območje evra, v katerem države raje sodelujejo med seboj kot pa da bi se potiskale navzdol zaradi konkurence.

Jean-Claude Trichet, predsednik Evropske centralne banke. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, veseli me, da sem prisoten med vami v razpravi o resoluciji glede letnega poročila Evropske centralne banke za leto 2008.

Zaradi lanskih parlamentarnih volitev je bila letošnja razprava preložena za dalj časa. Toda to mi daje priložnost, da lahko ob koncu razprave povem nekaj o trenutnem položaju.

ECB.(FR) Kot veste, gospod predsednik, Evropska centralna banka pozdravlja zelo tesne vezi s Parlamentom, ki segajo dlje od obveznosti, ki so določene s pogodbo. V nekaj letih smo vzpostavili zelo ploden dialog in rad bi dejal, da so odlična poročila, ki smo jih pravkar slišali od gospoda Scicluna in gospoda Giegolda še en dokaz tega.

Danes bom v svoji izjavi na kratko pregledal gospodarski razvoj v preteklosti in ukrepe monetarne politike, ki jih je sprejela Evropska centralna banka. Nato bom obravnaval nekaj točk, ki so bile izpostavljene v predlogu resolucije in spregovoril bom nekaj besed o trenutnem položaju.

Najprej, o gospodarskem razvoju in monetarni politiki v zadnjih letih. Leta 2009, kot je zelo zgovorno povedal gospod Scicluna, je Evropska centralna banka delovala v okolju, ki ga bodo prihodnji gospodarski zgodovinarji verjetno opisali kot najtežje okolje za napredna gospodarstva od druge svetovne vojne naprej.

Po poglobljeni krepitvi finančne krize jeseni 2008 se je leto 2009 začelo s stalnim sinhroniziranim prostim padom gospodarske dejavnosti po vsem svetu. Nekje do aprila lani je gospodarska dejavnost upadala iz meseca v mesec. V tem obdobju je bila blagovna znamka, ki je bila bistvenega pomena za ohranjanje zaupanja – in to je bila blagovna znamka ECB – sposobnost sprejeti takojšnje in izjemne odločitve, ki so bile potrebne, medtem pa istočasno ostati neomajno zavezan našemu glavnemu cilju, ki je ohraniti stabilnost cen v srednjeročnem obdobju.

Upamo, da so na splošno naši nestandardni ukrepi monetarne politike, ki so skupaj poznani pod imenom okrepljena kreditna podpora, dobro služili gospodarstvu evrskega območja. Podprli so delovanje denarnega trga, prispevali so k izboljšanju pogojev financiranja in omogočili boljši tok posojil realnemu gospodarstvu, kar pa ne bi bilo mogoče doseči le z znižanjem obrestne mere. Na splošno so banke ponujale veliko nižje ključne obrestne mere ECB gospodinjstvom in podjetjem.

Vodilno načelo je tako, da dokler se položaj ne normalizira, se z ohranjanjem teh ukrepov dlje kot je potrebno tvega nezaželeno spreminjanje vedenja udeležencev na finančnem trgu in ne želimo povzročati odvisnosti.

Zato smo decembra 2009 začeli postopoma zaključevati z nekaterimi izjemnimi ukrepi za likvidnost, ob upoštevanju izboljšav na finančnih trgih. Zlasti smo zmanjšali število, pogostnost in ročnost dolgoročnih operacij refinanciranja. Istočasno smo se zavezali v celoti obdržati koristno podporo likvidnosti bančnemu sistemu evrskega območja vsaj do oktobra letos.

Svet ECB meni, da je trenutni položaj monetarne politike primeren in da je neprestano odločno utrjevanje inflacijskih pričakovanj dobro za stabilnost cen za srednjeročno obdobje.

Naj sedaj preidem na nekatera vprašanja, ki ste jih izpostavili v resoluciji in so bila omenjena v poročilu.

Glede vprašanj odgovornosti in preglednosti zelo cenimo redni dialog z Evropskim parlamentom in konstruktivni duh, ki vlada pri izmenjavi mnenj.

Zato pozdravljam ponovno podporo Odbora za ekonomske in monetarne zadeve našemu četrtnemu monetarnemu dialogu. Menim, kot je poročevalec že zgovorno povedal, smo odgovorni ljudem v Evropi, kar pomeni Parlamentu.

Menimo, da je ECB ena izmed svetovno najpreglednejših centralnih bank. Naša praksa, da imamo tiskovne konference takoj po mesečnem sestanku Sveta ECB o monetarni politiki, ostaja napredna pobuda, ki je še naše glavne sestrške institucije niso ponovile. Z objavo naše izčrpane uvodne izjave v realnem času razlagamo politične odločitve in jih utemeljujemo.

Kot veste, smo med krizo nadalje okrepili komuniciranje in s tem pomagali ublažiti reakcije finančnega trga, da bi zgradili zaupanje in položili temelje za oživitve.

Prav tako ste želeli izvedeti stališča ECB o ustanovitvi klirinške hiše za instrumente, kot je zamenjava neplačil v območju evra. Želel bi dejati, da je trdnost trgov zamenjav neplačil v evrih neposrednega pomena za Evrosistem, kar zadeva nadzor nad njegovo valuto in finančno stabilnostjo v območju evra.

Kliring prek centralnih nasprotnih strank je zelo pomemben, ne le za zagotavljanje preglednosti, pač pa tudi za povečanje raznolikosti in delitev izpostavljenosti tveganju ter za zmanjševanje pobud za sprejemanje prekomernih tveganj. Določeni finančni instrumenti, ki so bili uvedeni za zavarovanje, ne bi smeli biti zlorabljeni za špekulacije. Regulatorji bi morali biti zmožni uvesti učinkovite preiskave možnega nepravilnega vedenja in zdi se mi, da smo precej skladni s pomisleki Parlamenta.

Naj še povem besedo o napovedih za EMU v težkih časih. Gospodarska oživetev napreduje, ampak to ne pomeni, da je krize konec. Res je, da bo intenzivnost oživljanja neenaka in ne moremo izključiti zastojev.

Poleg tega so pred nami še vedno številni izzivi glede preoblikovanja našega finančnega sistema. Finance morajo imeti v naših gospodarstvih konstruktivno vlogo in ne destruktivne. Resnični preskus te konstruktivne vloge je ta, da finance služijo realnemu gospodarstvu. Da bi takšno vlogo zagotovili, še moramo nadalje izboljšati delovanje finančnih sistemov.

Do sedaj je bilo veliko pozornosti posvečene bančnemu sektorju. Učinkovite reforme morajo biti natančno usmerjene v nebančne finančne institucije in vzpostavitev ter delovanje finančnih trgov. Oblikovati moramo mehanizme in pobude, ki bodo zagotovili, da se finance ne bodo destruktivno izmuznile nadzoru, kar se je že zgodilo pred krizo.

Obvladovati moramo sistemske motnje, ki vodijo do gospodarske stiske ljudi v Evropi. Vzpostavitev Evropskega odbora za sistemska tveganja, za katerega o zakonodaji sedaj razpravlja Parlament, je del pravičnega odziva na te težave.

So še drugi izzivi, pred katerimi je evropsko gospodarstvo, in povezani so z javnimi financami, kot je prav tako poudaril poročevalec, in suverenim finančnim zdravjem.

V evropski ekonomski in monetarni uniji so odgovornosti jasno razdeljene. V zvezi s to delitvijo odgovornosti lahko vsakdo računa na zavezo ECB, da bo ohranila stabilnost cen na celotnem območju evra v srednjeročnem obdobju.

Na podlagi zadnjih napovedi za letošnje leto bomo ob koncu tega leta imeli po 12 letih evra inflacijo na letnem povprečju 1,95 %. To je skladno z našo opredelitvijo stabilnosti cen: manj kot 2 %, toda blizu 2 %.

Zaveza ECB, strategija ECB in njeni rezultati so dosledni. Neovirano delovanje evropske ekonomske in monetarne unije ne sloni le na monetarni uniji, pač pa tudi na gospodarski uniji. Oblikovalci politik na nacionalni ravni morajo ohranjati javne finance trdne in gospodarstvo konkurenčno.

V trenutnih okoliščinah, ko Evropa sprejema bistvene odločitve, je pomembneje kot kdaj koli, da priznamo, da uspešna unija zahteva odločno ukrepanje nas vseh. Monetarna unija v Evropi je po mojem mnenju veliko več kot monetarna ureditev. Je unija deljene usode.

(Govornik je dodal v francoščini in nemščini: Delimo si usodo.)

Usoda gre v naše skupno dobro in je vizija naših ustanoviteljev. Monetarna unija ni stvar udobja. Je del vseobsežnega procesa napredovanja v povezovanju ljudi v Evropi, ki se je začela po drugi svetovni vojni.

Menim, da pogosto zmanjšujemo pomen ciljev, ki jih je Evropa dosegla. Pogosto smo prehitro kritični do naših institucij in postopkov. Toda ponavadi so delovali dobro, tudi v najtežjih časih. Verjamem, da so evropske institucije in postopki ostali učinkoviti med finančno krizo.

Na tej strani Atlantika smo se izognili dramatičnim dogodkom, ki bi lahko bili sprožili novo krepitev krize, ki se je začela v Združenih državah septembra 2008. V sklopu tega konteksta cenim predanost držav članic

evrskega območja, ki so jo te pokazale na zadnjem srečanju Evropskega sveta, da sprejmejo odločno in usklajeno delovanje, če bo potrebno, da se zavaruje finančna stabilnost evrskega območja.

Prav tako bi izkoristil svojo prisotnost pred Evropskim parlamentom, da izrazim, kar sem že omenil na zaslišanju pred odborom za ekonomske in monetarne zadeve v ponedeljek. Namen Sveta ECB je, da ohrani minimalni kreditni prag v okviru zavarovanj na naložbeni ravni (BBB-) po letu 2010. Z januarjem 2011 bomo vzporedno uvedli načrt postopnega odbitka, ki bo še naprej ustrezno ščitil Evrosistem. Zagotovil bom tehnične podatke, ko bom poročal o odločitvah Sveta ECB z našega naslednjega srečanja 8. aprila.

Naj sklenem. Uvedba enotne valute pred desetletjem predstavlja po mojem mnenju največji dosežek v zgodovini evropske integracije do danes – proces, ki je zagotovil mir in uspešnost v Evropi.

Svetovna finančna kriza je prinesla sveže izzive, na katerih smo mi v Evropi zrasli. Naša monetarna unija in naše zelo tesne vezi znotraj enotnega trga z vsemi gospodarstvi držav članic EU so preprečile, da bi to krizo povečala še valutna kriza, kot se je zgodilo v začetku 90-ih.

Danes se Evropa srečuje z bistvenimi odločitvami. Naša skupna naloga je še naprej zagotavljati mir in uspešnost, da bo naša unija še bolj privlačen kraj za življenje in delo.

Za to potrebujemo okrepljen nadzor, kot so poročevalci že dejali, in okrepljeno sodelovanje. Prav tako moramo oživiti smisel skupnega namena, skupne ideale, ki so motivirali naše ustanovitelje. Njihova prizadevanja so bila vizionarska in vse, kar vidimo na svetu danes, potrjuje njihovo zbranost.

Olli Rehn, član Komisije. – Gospod predsednik, najprej bi se vam rad zahvalil za možnost razpravljanja o letni izjavi o območju evra za leto 2009. Ko smo pripravljali našo letno izjavo, smo vedeli, da bodo izbrane teme aktualne. Pred kratkim so morda postale malo preveč aktualne.

Naj čestitam obema poročevalcema, gospodu Edwardu Scicluni in gospodu Svenu Giegoldu za njuni odlični poročili. Da bi se spoštovala neodvisnost Evropske centralne banke, se bom osredotočil na poročilo Giegolda, ki bistveno pripomore k trenutni razpravi o gospodarskem usklajevanju in gospodarskem upravljanju v območju evra.

Po mojem mnenju je široka podpora, ki jo je uživalo Giegoldovo poročilo v Odboru za ekonomske in monetarne zadeve dokaz pomena in ravnovesja njegovega pristopa in vprašanj. Popolnoma se strinjam z gospodom Trichetom, da evro ni le tehnični monetarni sporazum, ampak bistven politični projekt Evropske unije, ki ga je treba braniti in razvijati v tem evropskem duhu, nenazadnje danes in jutri, ko je sklican Evropski svet ob zelo kritičnem trenutku.

Od leta 1999 je bilo območje evra večinoma območje gospodarske stabilnosti. Naše državljane je ščitilo pred gospodarskimi pretresi. Toda od konca leta 2008 je območje evra težko prizadela svetovna finančna kriza. Kljub politikam gospodarske oživitve in močnim davčnim spodbudam ostajajo finančni trgi nestanovitni in stopnja negotovosti ostaja izredno visoka. Nedavni sunki na trgu so resno preskusili finančno stabilnost in gospodarsko upravljanje v evrskem območju, zlasti v povezavi z Grčijo.

Rad bi dejal, da je Grčija sedaj na poti, da doseže 4-odstotni cilj zmanjšanja primanjkljaja po drznih in prepričljivih ukrepih, ki jih je sprejel grški parlament v začetku tega meseca in ki so sedaj v veljavi. Ta trenutek je lahko res prelomnica za grško davčno zgodovino in gospodarski razvoj.

Niti Grčija niti evrsko območje še nista popolnoma na suhem, saj so še vedno pomisleki glede finančne stabilnosti v območju evra. Zato Komisija močno spodbuja države članice evrskega območja, da sprejmejo politično odločitev o mehanizmu za zagotavljanje finančne stabilnosti v celotnem območju evra, mehanizem, ki bi ga zlahka aktivirali, če bi bilo potrebno, v skladu s pogodbo in njeno določbo o reševanju ter brez avtomatizma, vgrajenega v mehanizem.

Z naše strani vam lahko zagotovim, da je Komisija pripravljena vzpostaviti tak evropski okvir za usklajeno in pogojno pomoč, ki se bi lahko uporabila, če bi bila potrebna ali zahtevana. Tesno in okrepljeno sodelujemo z vsemi državami članicami evrskega območja in ECB, da bi ta teden dosegli rešitev v okviru Evropskega sveta.

Toda poleg neposrednega kriznega upravljanja moramo pregledati, kako se je mogoče izogniti podobnim položajem v prihodnosti, tako da ne bomo nikoli imeli podobnih primerov, kot je sedaj Grčija. Grška kriza je pokazala potrebo po okrepljenem gospodarskem upravljanju. To je že bilo potrjeno in pravna podlaga je zagotovljena v Lizbonski pogodbi. Zato sedaj pripravljamo predloge za izvedbo člena 136 Lizbonske pogodbe

in Komisija bo v prihodnjih tednih pripravila predlog za okrepljeno usklajevanje gospodarske politike in okrepljen nadzor držav.

Tako kot vi, gospod Giegold, tudi mi v odstavku 28 obžalujemo pomanjkanje zavezujočih obvez med vladaми za krepitev usklajevanja v območju evra. Zato je potreben celostni in napreden pristop, ki se osredotoča na politične ukrepe in jasne operativne ureditve. Najprej moramo preprečiti nevzdržne javne primanjkljaje in zato moramo biti boljši pri spremljanju srednjeročnih proračunskih politik držav članic območja evra. Izdati moramo obsežnejša in strožja priporočila državam članicam, da sprejmejo korektivne ukrepe. V tej zadevi računam tudi na vašo pomoč.

Prav tako lahko bolje izkoristimo obstoječe instrumente. Svet lahko naslovi priporočila na državo članico, katere gospodarske politike tvegajo, da bodo ogrozile pravilno delovanje gospodarske in monetarne unije. To je bilo v preteklosti morda premalokrat uporabljeno. Z novo Lizbonsko pogodbo lahko Komisija v skladu s členom 21 pošlje zgodnja opozorila neposredno državi članici. To je nekaj, kar moramo uporabljati, da bomo pomagali državam članicam reševati nastajajoče gospodarske težave veliko prej.

Ker mislim, da mi zmanjkuje časa, bom v svojih končnih opombah nadaljeval z makroekonomskimi neravnovesji. To je drugi ključni element okrepljenega gospodarskega upravljanja. Na splošno v zvezi s tem delim stališča s poročevalcem.

Zaključil bi rad s stavkom, da je finančna kriza kruto pokazala, da trajne gospodarske rasti preteklih desetletij ni mogoče vzeti za samoumevno. Danes je najhujše verjetno mimo. Gospodarska oživitve sedaj napreduje, vendar je še vedno krhka in še ni avtonomna. Brezposelnost še ni šla na bolje. Enako velja za utrditev javnih financ, ki je predpogoj za trajnostno rast. Ne glede na to, kako pomembna je bila davčna spodbuda za gospodarsko oživitve, sta dve leti krize izbrisali zadnjih 20 let utrjevanja javnih financ.

Ti oblaki bodo v prihodnjih letih zatemnili našo gospodarsko stanje. Storiti moramo čim več, da razbistrimo nebo in vrnemo rast. Tako zares ni časa za običajno poslovanje. To je res čas za spremembe za spodbujanje trajnostne rasti in ustvarjanja delovnih mest.

Sophie Auconie, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, naj najprej čestitam in se zahvalim poročevalcu, gospodu Giegoldu, ki je predstavil delo visoke kakovosti in je bil pripravljen prisluhniti poročevalcem drugih skupin.

To poročilo, odziv Evropskega parlamenta na letno izjavo Evropske komisije o območju evra in javnih finančah, je bogato po analizi in predlogih. Seveda ga v veliki meri zaznamuje velik dogodek leta 2009, gospodarska in finančna kriza, ki je nedvomno najresnejša kriza, s katero se je Evropska unija srečevala vse od ustanovitve.

Iz te krize sem se naučila dvoje. Po eni strani je ekonomska in monetarna unija pokazala, kako je koristna. Euro, stabilna skupna valuta, je imela vlogo resničnega monetarnega ščita. Pripadnost območju evra je omogočila več državam, da so se izognile devalvaciji svoje nacionalne valute, kar bi nadalje poslabšalo posledice krize. Evrsko območje je zato postalo bolj vabljivo, kot kaže primer Islandije.

Poleg tega je dejavna in fleksibilna monetarna politika ECB, ki je povečala injekcije likvidnih sredstev v kreditne ustanove, imela bistveno vlogo pri tem, da so evropske banke ostale nad vodo.

Prva lekcija je, da medtem ko pogosto rečemo, da je bila Evropa zgrajena na krizi, je pa ta pokazala, da je gospodarska Evropa istočasno učinkovita in potrebna.

Iz tega zaključujem drugo lekcijo, ki je ta, da bi morali okrepiti evropsko gospodarsko upravljanje. Danes je edina prava evropska gospodarska politika monetarna politika. Usklajevanje proračunskih politik je omejeno. Toda območje evra, ki je – kot že omenja to poročilo – namenjeno vključevanju vseh držav članic Evropske unije, mora vzpostaviti učinkovito upravljanje v vsakem pogledu gospodarske politike.

Začeti mora z makroekonomskim in finančnim spremljanjem, s čimer se ukvarjamo v Evropskem parlamentu. Nadaljevati se mora v okviru Pakta za stabilnost in rast kot resnični instrument davčnega usklajevanja. V tem času krize so znaten padec v prihodkih, ukrepi davčnih spodbud, sprejeti v okviru načrta za oživitve, in delovanje gospodarskih stabilizatorjev vodili do poslabšanja uravnoteženega proračuna držav članic.

Zmanjšanje javnega dolga ostaja temeljna zaveza, saj zadeva prihodnost naših otrok. Bodimo varčni, toda bodimo tudi domiselni. Razmislimo o novi evropski davčni politiki, razmislimo o evro obveznicah in bodimo pogumni pri evropskem gospodarskem upravljanju.

Liem Hoang Ngoc, v imenu skupine S&D. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, poročilo gospoda Giegolda je zlasti pomembno ob upoštevanju trenutne razprave o makroekonomiji. Poročilo je toliko bolj pomembno, ker je avtor nemški član EP, ki je želel pritegniti pozornost Evropejcev na izkrivljene učinke nemške strategije za zmanjšanje stroškov dela v sistemu enotne valute za države evrskega območja.

Nemška vlada dejansko namerava potegniti evrsko območje in celotno Evropsko unijo v splošno deflacijo plač s škodljivimi makroekonomskimi posledicami. Zlasti ob pomanjkanju trdnih strukturnih skladov in zadostnih proračunskih virov ter ob srečevanju z nezmožnostjo devalvacije so države članice z negativnimi tekočimi računi obsojene, da namesto, da bi se borile, zmanjšujejo plače in obseg sistemov socialnega varstva.

Rezultat je najprej upad notranjega povpraševanja, saj je druga četrtina leta 2008 vodila do negativne rasti, in to se je zgodilo celo pred začetkom likvidnostne krize. Drugič, priča smo povišanju osebnega zadolževanja gospodinjstev s skromnimi prihodki in sredstvi, katerih kupna moč več ne narašča. Njihov dolg za nakup stanovanj je temeljil na docela neurejenem finančnem sistemu v Španiji, Združenem kraljestvu in na Irskem, s katastrofalnimi posledicami, ki smo jih opazili v drugorazredni krizi.

Gospe in gospodje, ob poslušanju razprav v odboru, se zdi, da večje število članov EP pozablja na lekcije te krize. Krize še zdaleč ni konec. Trenutna oživitev je precej krhka, ker Evropa nadaljuje z deflacijo plač in Komisija, pa tudi predsednik evroskupine in predsednik Evropske centralne banke – ki smo ga slišali v ponedeljek – pozivajo države članice, da prenačljeno sprejmejo politike za izhod iz krize, ki so primerljive z resničnimi varčevalnimi načrti.

Te politike tvegajo, da bodo zatrle rast v kali, ko je šele spet postala pozitivna, čeprav stopnje izkoriščenosti zmogljivosti ostajajo nizke. Te politike ne bodo mogle zmanjšati primanjkljaja v Grčiji, Španiji in drugod, ker se pričakovani davčni prihodki ne bo uresničili. Poslabšali bodo brezposelnost in netili socialne napetosti.

Poročilo gospoda Giegolda si zasluži pozornost glede nekaterih makroekonomskih neravnovesij. Na žalost končna različica, ki sta jo spremenili Skupina evropske ljudske stranke (Krščanski demokrati) in Skupina zaveznikov liberalcev in demokratov za Evropo., ne obsoja deflacije plač. Toda na splošno je lahko razprava, ki jo je odprl gospod Giegold koristna v času, ko neoliberalne dogme, v katere se je podvomilo zaradi krize, spet veljajo v Parlamentu, Svetu in Komisiji.

Ramon Tremosa i Balcells, v imenu skupine ALDE. – (ES) Gospod predsednik, najprej bi rad čestital poročevalcu gospodu Scicluni – ki ve veliko o centralnih bankah – in gospodu Giegoldu. Z njima smo imeli dolge pogovore in smo se dogovorili o mnogih spremembah.

Danes bi vam rad govoril o evru. Rad bi izpostavil, da sem novi v politiki: še pred devetimi meseci sem predaval makroekonomijo na univerzi v Barceloni. Jeseni 2008 smo iz akademskih razlogov moja družina in jaz živeli v Londonu in bil sem neposredna priča nenadnega padca britanskega funta za 30 % v nekaj tednih. Nenadoma so vsi moji angleški kolegi postali revnejši in funt si še danes ni opomogel. Glede na to, koliko je funt padel, si niti ne upam predstavljati, kakšna bi bila danes vrednost pezete, če bi jo še imeli v naši denarnicah.

Ti dve leti grozne svetovne gospodarske krize sta pokazali, da nas je evro utrdil v stabilnosti. V bistvu je edina glavna zahodna valuta, ki svojih uporabnikov ni naredila revnih.

Evro je varni pristan za velike valove svetovne finančne nevihte, če si sposodim metaforično podobo britanskega finančnika Davida Marsha. Dolgoletni zavestni evroskeptik je pred 12 meseci kot priznan javni finančnik objavil knjigo, v kateri hvali evro in ga priznava kot uspeh in prihodnjo svetovno valuto.

Evro danes ni v krizi: to je davčna kriza nekaterih držav članic, ki povzročajo težave enotni valuti. Evro je bleščeč primer monetarne unije, ki jo preučujejo in občudujejo gospodarske elite Kitajske, Indije, Brazilije in Rusije. Evro ne predstavlja nobenega tveganja za sredozemska gospodarstva. Evro je priložnost za njihova gospodarstva, da se za stalno vključijo v dobre, reformirajoče in napredne prakse držav osrednje Evrope.

Poročilo, o katerem razpravljamo danes, vključuje neprizanesljivo kritiko prakse državnega posredovanja v kitajsko valuto. Njena umetna devalvacija je prispevala k oblikovanju velikih svetovnih neravnovesij, ki so eno izmed vzrokov krize.

Mi v evrskem območju ne smemo kaznovati držav, ki največ izvažajo. Zgodovina finančnih kriz nam kaže, da ko je enkrat finančno zdravje doseženo, pride gospodarska oživitev skupaj z izvozi.

Res je, da mora Nemčija spet začeti trošiti in narediti več kot gonilo evropske gospodarske rasti. Toda pod nobenimi pogoji ne sme biti njen izvoz oslavljen. Sem liberallec iz Katalonije in moja regija – ki je vir 28

odstotkov španskega izvoza – ima tudi visoko razmerje izvozov do bruto domačega proizvoda: skoraj 30 %. Tisti, ki delajo najboljše, ne morejo biti kaznovani.

Končno evro sedaj uživa veliko ugleda po svetu, toda več je treba narediti na njegovi preglednosti. Gospod Trichet, zapisnik razprav Evropske centralne banke bi moral biti objavljen, kot velja na primer v Združenih državah, Japonski in Švedski.

Philippe Lamberts, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospod predsednik, ker bi rad, da bi me komisar Rehn razumel jasno in glasno, bom govoril angleško.

Rad bi, da se od tu, kjer smo danes, zazremo v prihodnost. Kje smo? Imamo ogromne in nevzdržne javne primanjkljaje in, če dovolite, Zeleni ne odobravamo take vrste primanjkljaja.

Drugič, ne moremo spregledati dejstva, da že imamo ogromne in vse globlje socialne neenakosti. 16 % Evropejcev pod pragom revščine ni majhna številka; 40 % brezposelnih mladih Špancev pod 25 let ni majhna številka, in še bi lahko našteval.

Potem se spopadamo s podnebnimi spremembami in pomanjkanjem virov in vse to pomeni, da so potrebne naložbe v infrastrukturo, izobraževanje, raziskave in inovacije itd.

Torej menimo, da bi morali resnično menjati prestavo.

Herman Van Rompuy je na februarjem vrhu dejal, da je potrebno bistveno povečati in izboljšati usklajevanje makroekonomske politike. Seveda. Kaj to pomeni? Seveda pomeni, da moramo imeti v smislu proračunskih izdatkov več medsebojnega pregleda, več predhodnega nadzora. Grčija 4 % svojega BDP namenja za vojsko. Imajo zračne sile, ki so tako velike kot Luftwaffe. Kako je to mogoče? Tako mala država in se oborožujejo, da je groza.

Toda če samo pogledamo izdatke, ne bomo uspeli. Pregledati moramo, in to natančno pregledati usklajevanje naših davčnih prihodkov, ker, kaj moramo storiti? Uravnotežiti moramo davčne prihodke ločeno od prihodkov od dela nasproti drugim oblikam prihodkov, vključno s kapitalskimi prihodki. Zagotoviti moramo učinkoviti prispevek pravnih oseb – učinkovit, ne le na papirju – in to pomeni poročanje držav o skupni konsolidirani davčni osnovi za pravne osebe itd.

Uveljaviti moramo davek na finančne transakcije; uveljaviti moramo davek na ogljik, tako za spremembo vedenja in za zagotovitev prihodkov. Tega ne moremo storiti le tako, da prosimo države, da uskladijo svoje politike. Potrebujemo več povezovanja. Če tega ne bomo storili, naše vlade ne bodo mogle uskladiti potrebe po uravnoteženju proračuna in po zadovoljevanju družbenih potreb in naložbenih potreb.

Zato menim, da je Evropa sedaj na kritični točki. Izbira med višjo stopnjo povezovanja, ne le usklajevanja, in upadom. Lekcija, ki jo jemljem iz Københavna ni le, da smo zamudili sporazum o podnebj. Lekcija je ta, da Evropa ni bistvena, če ne deluje skupaj. Preveč časa porabimo za usklajevanje in premalo za skupno ukrepanje. To bi bil naš prispevek k tej razpravi.

Kay Swinburne, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, ker prihajam iz države članice, ki ne spada v evrsko območje, ne vem, ali moje mnenje kaj šteje v tej razpravi. Trenutno bi mnogi trdili, da bi težavo evrskega območja morale rešiti njegove članice.

Toda evro ni izoliran. Nahaja se na svetovnem trgu in prizadela ga je svetovna finančna in gospodarska kriza, prav tako kot tiste, ki niso v evrskem območju. Kako upravljamo državne finance v dobrih letih popolnoma vpliva na to, kako se lahko odzovemo in si opomoremo danes. Kot so mnogi poudarili, obstaja razlog, zakaj se Nemčija srečuje z zelo drugačnim javnofinančnim primanjkljajem kot Grčija. Medtem ko sta združeni s skupno valuto, pa so njuna stališča do varčevanja in porabe zelo različna. Združitev monetarne unije ni popolnoma združila različnih kultur in tradicij davčne politike.

Pogled Združenega kraljestva ima veliko za povedati o razlikah v davčni politiki. Prav tako smo napihnili naš javni sektor, na veliko porabljali v dobrih časih, si sposojali vedno več in ustvarjali dolgove, ki jih nismo mogli niti priznati, ko je kazalo, da so dobri časi za vedno mimo, in ustvarjali kulturo, ko je domnevno priznani ekonomist iz Združenega kraljestva celo prejšnji teden nastopil pred enim od našim odborom in trdil, da vlade lahko čarajo denar.

Denar za financiranje javnega sektorja se ne pojavi magično. Izvira iz davčnih prilivov zasebnega sektorja. Nemčija to ve. Njene politike v preteklih letih so se osredotočile na uporabo vladne porabe in pobud za pomoč spodbujanju zasebnega sektorja. Zato je sedaj v dobrem položaju, da si opomore. Na koncu je javni

sektor opravi svoje delo v krizi. Jamčil je za banke in nastopil, ko je zasebni sektor zatajil. Zdaj je na vrsti zasebni sektor, da napolni blagajno.

Slabe strani varčevalnih ukrepov, ki bodo postavili delovne ljudi javnega sektorja s teh delovnih mest, se morajo obrniti v dobro za podjetja v zagonu, z upoštevanjem prednosti podjetniškega duha, z zmanjšanjem zagonskih stroškov podjetja, tako da lahko ta ustvarijo dobičkonosen zasebni sektor, ki je potreben za rešitev vseh naših držav iz težav, v katerih se sedaj nahajamo. Vse države, ki so prakticirale nevzdržno gospodarsko politiko v zadnjih nekaj letih – vključno z mojo – morajo spoznati, da je sprememba nujna in neizogibna.

Jürgen Klute, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ob tej priložnosti bi želel izpostaviti razmere v Grčiji, ker verjamem, da nam daje tamkajšnja kriza vpogled v politični status evrskega območja. Najprej bi rad podal pripombo glede pozivov nemške kanclerke, gospe Merkel, da se izključi Grčijo iz evrskega območja, če bo potrebno.

Moja skupina, Konfederalna skupina Evropske združene levice/Zelene nordijske levice, verjame, da je ta predlog povsem absurden. Po eni strani se pogovarjamo o skupnosti s skupno usodo. Če mislimo zares, potem po drugi strani ne moremo med prvo večjo ali zmerno krizo, s katero se spopadamo, pozivati k izključitvi države članice. To je nesmiselno! Najpomembneje, to bi bilo priznanje napake, ki bi doseglo stopnjo klečeplazenja pred finančnim sektorjem.

Finančni sektor je sam sebi brez sramu dovolil, da so mu iz krize pomagali davkoplačevalci, toda sedaj od nas zahtevajo, da zavrremo enako pomoč Grčiji. Težko bo razložiti upokojencem in delavcem v Grčiji in tudi v drugih prizadetih državah – glede na medije je Portugalska naslednja država, ki bo predmet preiskav – zakaj se sedaj od njih zahteva poplačilo, če smo že podprli banke z njihovimi davki. Ubiranje te poti bi bilo enako vodenju projektov EU v propad.

Kljub vsem upravičenim kritikam Grčije – in grški člani bodo spoznali, da je potrebno veliko storiti v njihovi državi – je kriza vsekakor izključna odgovornost Grčije. Rad bi poudaril, da je večina odločitev o finančni politiki v evrskem območju v rokah Evropske centralne banke. Euro ne more dati odgovora na različne ravni produktivnosti v posameznih gospodarstvih. Glavni izvozniki, kot je Nemčija, silijo grško gospodarsko politiko na kolena. Zato to tudi predstavlja krizo v gospodarski in konkurenčni politiki EU.

Zato pozivamo k odpravi prepovedi finančne pomoči državam članicam EU. Države članice v evrskem območju bi morale omogočiti euro posojila, Evropska centralna banka bi morala odkupiti dolgove na enak način, kot je to storila zvezna služba v ZDA in izmenjava neplačil bi morala biti prepovedana. K temu pozivamo.

(Predsednik je prekinil govornika)

PRESEDSTVO: GOSPOD SCHMITT

podpredsednik

Nikolaos Salavrakos, v imenu skupine EFD. – (EL) Gospod predsednik, 25. marec je rojstni dan Evrope in tudi Grčije. 25. marca 1957 je bil Evropska unija rojena z Rimsko pogodbo. 25. marca 1821 je bila rojena Grčija.

Danes, na njun rojstni dan, sta Evropa in Grčija na preizkušnji; Evropa glede povezanosti in Grčija glede gospodarstva. Vsi v tem parlamentu vedo, da ima 6 držav od 15 v območju evra visok javni dolg in finančne primanjkljaje. Vsakdo v tem parlamentu ve, da ima vseh 30 držav, ki spadajo v OECD, dolgove, ki so višji od 100 % BDP in so 30 % višji kot v letu 2008. Celo Združene države Amerike poskušajo v tej ogromni gospodarski krizi, ki smo ji priča, rešiti svoje težave v glavnem s tiskanjem denarja.

Vemo tudi, da je Grčija uvedla stroge varčevalne ukrepe do te mere, da je izčrpala svoje državljane. Mnogi bodo dejali, da je Grčiji čisto prav in da mora plačati za svoje napake. Da, določeni ljudje morajo za to odgovarjati. Toda ne smemo pozabiti, da Grčija uvozi za 15 milijard EUR več proizvodov iz drugih evropskih držav, zlasti iz Nemčije, kot pa jih uvozi.

Zato bi prosil voditelje Evropske unije, da upoštevajo, da bo obravnava špekulacij ustvarila geopolitični položaj v širši politiki.

Predsednik. – Hvala vam. Vaš čas je potekel. Prosil bi, da upoštevate čas, ki vam je dodeljen za govor.

Werner Langen (PPE). – (DE) Gospod predsednik, želim opozoriti na pravilnost postopka. Člani želijo o tem kasneje glasovati in v velikih težavah bomo, če se ne bomo držali časa, ki je dodeljen za govor.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gospod predsednik, gospod Trichet, najprej bi vam rad čestital za to, kar ste dosegli v preteklih letih. Toda istočasno se morate zavedati, da na stotine milijonov ljudi zadržuje dihanje, ker so zaskrbljeni zaradi evra, kar je nekaj, česar v tej generaciji nismo pričakovali.

Najprej smo zaskrbljeni, kaj se bo zgodilo s šestmesečnim in letnim refinanciranjem in ali se boste uspeli umakniti iz tega svežnja izjemnih ukrepov za likvidnost. Samo tisti z mazohističnimi težnjami, kar zadeva finančno politiko, vam ne bi zaželeli sreče v tem pogledu. Toda tudi inflacija je razlog za skrb in na tem področju dobro napredujete. Kot Avstrijec bi svetoval, da se po Nemčiji ne udriha, kot se to dogaja sedaj. Vsi vemo, da je Nemčija vedno bila vir velike stabilnosti v preteklosti. Sedaj ne bi smela biti kaznovana, ker je dosegla boljše rezultate na mnogih področjih od ostalih držav. Ni mogoče pokazati solidarnosti z ljudmi, ki so odgovorni za slabo upravljanje, zapravljanje in pretirane upravne ukrepe.

Burkhard Balz (PPE). – (DE) Gospod predsednik, kot poročevalec v senci Skupine evropske ljudske stranke (Krščanski demokrati) za letno poročilo Evropske centralne banke za leto 2008, sem zelo zadovoljen s poročilom, ki je sedaj pred nami. Zaradi tesnega in učinkovitega sodelovanja s poročevalcem gospodom Scicluno in predvsem z gospodom Tremoso iz Skupine zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo verjamem, da smo izdelali zelo harmoničen komentar na letno poročilo ECB za 2008. Gospod Trichet in gospod Rehn sta bila enakega mnenja.

Menim, da se je ECB srečevala z zlasti težkimi nalogami leta 2008, ki je bilo prvo leto krize. Ob upoštevanju teh težav je po mojem mnenju ECB ukrepala zelo učinkovito in predvsem zelo preudarno. Poročilo gospoda Scicluna odraža ta pristop. Toda ECB ni v lahkem položaju in to se v bližnji prihodnosti najverjetneje ne bo spremenilo. Po eni strani smo še zelo daleč od tega, da bi premagali krizo, in po drugi strani načrtovani regulativni ukrepi predstavljajo nove izzive in težave za ECB. Za ECB je pomembno, da še naprej zagotavlja stabilnost evrskega območja v mesecih in letih, ki prihajajo. Kot tanker na oddaljenih morjih, tako mora ECB ostati na pravi poti.

Po drugi strani – gospod Trichet, to sem že omenil v več razgovorih o monetarni politiki – neodvisnost Evropske centralne banke je treba ohraniti, zlasti ob njeni prihodnji vključitvi v Evropski odbor za sistemska tveganja. To je bistvenega pomena, ker boste vi kot predsednik in ostali člani ECB precej vključeni v to področje. To bi moralo biti pomembno merilo za prihodnje ocene drugih ukrepov, ki jih je sprejela centralna banka.

Za nas je bistveno, da imamo to v mislih, ko obravnavamo ostala poročila v naslednjih nekaj letih.

Gianni Pittella (S&D). – (IT) Gospod predsednik, gospod Trichet, komisar, gospe in gospodje, cesar je nag! Resnost položaja je bila točno opisana. Sedaj se je koristno osredotočiti na zdravljenje in prvi korak k temu je lahko le evropsko gospodarsko upravljanje, brez katerega gospodarski sistem ne bo zrasel in dolgovi bodo postali še manj vzdržni.

Grčijo je treba podpreti in ji pomagati, možnemu verižnemu učinku se je treba izogniti v primeru tistih evropskih držav z gospodarstvi, ki jih označujeta šibka raven konkurenčnosti in povišane ravni dolgov. Pravo evropsko upravljanje mora zagotavljati tri cilje: 1) politiko rasti; 2) finančne instrumente, ki so primerni za ohranjanje te rasti; in 3) politiko upravljanja izrednih razmer.

To jutro sem slišal toliko govorov, ki so poudarjali vrline evra. Se strinjam, toda zakaj ne bi razmišljali o evru kot valuti, ki nas ne rešuje le pred inflacijo, ampak z uspešnimi in zajamčenimi dolgovi zagotavlja večjo likvidnost za vzpostavitev glavnega evropskega programa za naložbe z izdajo evro obveznic? Kar zadeva upravljanje izrednih razmer, se strinjam z zamislijo ustanovitve evropskega monetarnega sklada, ki bi bil razumna rešitev.

Gospe in gospodje, za konec bi rad jasno povedal, da na tej stopnji nima smisla zavlačevati, lebdeti in čakati, da se bo dolga noč končala. „Don Abbondio Europe“ nam ne koristi. Če Evropa ne bo pokazala poguma danes, kdaj ga bo morala pokazati?

Sharon Bowles (ALDE). – Gospod predsednik, imeli smo pomemben teden v odboru s predsednikom ECB, predsednikom Evroskupine in kandidatom za podpredsednika ECB. Vsi se strinjamo, da je strog nadzor držav članic z natančno statistiko, ki bo omogočila zgodnje posredovanje, ključna zahteva.

Delo na tem se je začelo, vključno z revizijskimi pooblastili Eurostata, in odbor komaj čaka, da pomaga s svojo okrepljeno vlogo.

Toda tukaj so kazalniki izven Pakta za stabilnost in rast, ki jih je tudi treba spoštovati. Večje davčno usklajevanje, povezano z makroekonomsko stabilnostjo, je ena izmed možnosti. Toda to je seveda bilo preizkušeno. Spomnite se spora leta 2001 glede opozorila Ecofina Irski v času davčnega presežka. Torej vemo, kakšna je lekcija: izvajanje discipline v obdobju presežka je celo težje od upravljanja primanjkljaja. In prav tako kot na finančnih trgih se tudi tukaj neuspeh konča s krizo.

Pri neravnovesjih med državami članicami se je treba osredotočiti na izgubo konkurenčnosti, ki gre pogosto z roko v roki z namernim zavlačevanjem na enotnem trgu in nesposobnostjo reševanja strukturnih reform, vključno s pokojninami. Tudi to nujno nima povoda za primanjkljaj.

In nazadnje, kot je dejal gospod Scicluna, je bilo zagotavljanje likvidnosti s strani ECB dragoceno orodje v krizi, toda ni bilo preneseno na realno gospodarstvo. Pogosto je bilo ponovno investirano v sredstva, ki so nosila visoke obresti. In upam reči, da so nekatera od teh celo spet zaokrožila repo v ECB. Ni dvoma, da se v nekaterih krogih takšna dejavnost šteje, kot da zasluži nagrado. Zato pravim: ali moramo res prisluhniti prošnjam takih bank o novih izvedbenih datumih za kapitalsko ustreznost?

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Gospod predsednik, rad bi dejal, da je to pomembno poročilo, s katerim je dosežen ugleden kompromis med napetostmi v Evropskem parlamentu. Določa elemente socialne kohezije, ki v sedanjih razpravah Evropskega parlamenta niso prisotni. Prav tako bi radi naznanili pomembno prelomnico v politiki Evropske unije kot celote.

Seveda se nanaša na leto 2009, medtem ko se leta 2010 odvijajo pomembni dogodki, ki seveda zadevajo mojo deželo, Grčijo. Lahko bi sklenili, da poleg monetarne unije prav tako potrebujemo gospodarsko in politično unijo, kot so mnogi dejali. Euro bi moral spremljati kazalec minimalne socialne varnosti za socialno kohezijo.

To je očitno iz različnih stvari, ki so bile povedane v Grčiji in veliko tega ni točnega. Poudaril bi rad dejstvo, da produktivnost v Grčiji ni bila veliko nižja od povprečja EU 27. To je očitno iz statistike Eurostata: bila je približno 90-odstotna tako leta 2007 kot 2008.

Povečanje proračunskega primanjkljaja in javnega dolga v Grčiji v zadnjih dveh ali treh letih je bilo rezultat sunkovitega zmanjšanja prihodkov, zmanjšanja prihodkov iz tujine, kot sta turizem in prevoz blaga, zaradi krize in povečanje javne porabe. Seveda obstaja tudi razsipnost, toda ljudje se zaposlujejo v javnem sektorju v različnih oblikah.

Seveda moramo vse to spremeniti; zahtevati moramo tudi kazalec socialne zaščite in se ne zadovoljiti s splošnimi pozivi da ne storimo ničesar, kar bo preveč vplivalo na nizke prihodke. Porabo in orožje moramo nadzorovati, kot vse kar se je bistveno povišalo v zadnjih dveh letih, ampak zlasti prihodke, ki so se prav tako bistveno zmanjšali. Prihodki velikega dela prebivalstva, ki je na robu revščine se ne smejo zmanjšati.

Očitno so stvari, s katerimi se tudi ukvarja današnji vrh v Bruslju. Vendar poročilo Giegolda mora tudi nakazati splošnejše spremembe in vključitev teh stališč v Pakt za stabilnost. Predvsem se ne smemo zatekati k nesprejemljivi politiki Evropskega denarnega sklada, ki ima razen vsega ostalega tudi težavo preživetja.

(Aplavz)

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Gospod predsednik, gospod Rehn in gospod Trichet sta imela prav, da govorimo o današnjih razmerah. Položaj Grčije je v območju evra zelo negotov in kot lahko vidim leži odgovor v Mednarodnem denarnem skladu (MDS). V teh dneh je MDS prava organizacija za pomoč Grčiji iz krize. Če to ne bo delovalo, potem moramo biti odločni in prerezati gordijski voz. Države, ki ne igrajo po pravilih območja evra, morajo igro zapustiti.

Gospod predsednik, poskusimo se iz nastale situacije nekaj naučiti. Ko se je Grčija priključila evru, je bila nepredvidljiva kot orakelj v Delfih. Številke, ki jih je prikazala, so bile nejasne in nezanesljive. Ni prav, ga grška vlada vztraja pri tem, da ji druge države v območju evra zagotovijo rešitev, ker so domnevno delno odgovorne za trenutno krizo v Grčiji. To postavlja svet na glavo. Vsak, ki prikaže neutemeljene številke, ne more obtoževati drugih. Zato mi dovolite, da vprašam gospoda Tricheta in gospoda Rehna: ste se zavedali dejstva, da so številke, ki jih je prikazala Grčija ob vstopu v območje evra, nepravilne in nepopolne? Če ne, ne bi morali tega vedeti? Upam, da mi lahko daste odkrit odgovor na to vprašanje.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, želel bi začeti z voščilom mojim sodržavljanom za 25. marec.

Kapitalistična kriza je povzročila naraščajoče poslabšanje življenjskega standarda delavcev. Istočasno je omogočila kapitalu priložnost za povečanje uporabe protidelavske politike. Zaradi razmer zastraševanja delavcev so denarni mogotci pričeli resnično vojno proti temeljnim pravicam do plače in socialnih pravic v želji povečati dobičke od kapitala.

Osnovni steber protidelavskih politik, ki jih izvršuje Evropska unija in vlade držav članic, je Evropska centralna banka (ECB). Je ostra politika, ki deluje izključno na osnovi merila dobičkonosnosti kapitala. Nenehni pozivi, odkar je bila ustanovljena, za zmanjšanje plač in kapitalistično prestrukturiranje, da se pospeši iskanje donosnih poslov v kapitalistični krizi.

Evropska centralna banka je delovala kot buržoazni pomočnik plutokracije pri prelaganju bremen krize na pleča delavcev. Preusmerila je več kot 1 trilijon evrov na banke in monopolne skupine. Vendar danes poziva delavce, da plačajo za škodo in vrnejo ta denar.

Zato se mora boj proti imperializmu okrepiti, boj za izhod Evropske unije, borba za ljudsko oblast in ljudsko gospodarstvo in boj za socializem.

Godfrey Bloom (EFD). – Gospod predsednik, zgleda da sem živel v nekakšnem vzporednem svetu, ko poslušam o uspehu evra. Spustimo se malo na trdna tla, kaj menite?

Brezposelnost in brezposelnost mladih na Iberskem polotoku in v mnogih državah območja evra je kronična. Že leta znaša od 30 do 40 %. To nima nič opraviti s krizo. Popolna katastrofa. BDP na prebivalca v ZDA je daleč pred Evropsko unijo. BDP na obalah Tihega oceana je daleč pred BDP v Uniji.

Ne, evro sploh ni bil uspešen. Že pada. Se že drobi pred našimi očmi. Samo pogledajte nekaj temeljev gospodarstva. Ni posojilodajalca, ki bi bil zadnje upanje, zaradi česar imamo grško in portugalsko krizo pred nosom. Ni posojilodajalca. V valutnem upravljanju je to globalno nemogoče, pa naj gre za optimalno valutno območje ali ne.

Tukaj ni usklajene davčne politike, tako je obsojena na propad, in ko se sedaj pogovarjamo, je neuspešna.

Dovolite mi, da vsakogar izmed nas opomnim še o nečem drugem, če smem. Obstajata dve vrsti ljudi: ustvarjalci bogastva, to so ljudje, ki delajo v zasebnem sektorju in ustvarjajo bogastvo, in tukaj so še ostali, ki to premoženje porabljajo; politiki in birokrati, in tukaj nas je preveč. Precej preveč nas je. Smo opica na plečih gospodarstva in dokler ta valutna območja ne bodo začela zmanjševati porabe javnega sektorja, bo vedno slabše in slabše.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Mafija je glavni razlog za krizo. Dal vam bom nekaj primerov iz moje lastne države, Romunije. Verjemite mi, kot pisatelju in zgodovinarju, ki vodi izdajanje dnevnega časopisa in tedenske revije, dobro o vem, o čem govorim.

Od leta 1990 je bilo približno 6 000 podjetij, katerih vrednost je bila ocenjena na 700 milijard EUR, goljufivo privatiziranih. Na žalost je bilo od tega prejetih le 7 milijard EUR ali 1 % tega denarja. V mnogih primerih niti ni bila opravljena privatizacija, ampak prenos sredstev iz lastništva romunske države v lastništvo drugih držav, z drugimi besedami, nacionalizacija. To več ni tržno gospodarstvo, pač pa gospodarska džungla.

Te razmere se ponavljajo v več balkanskih državah, kjer je lokalna mafija združila moči s čezmejno mafijo in oblikovala kartel organiziranega kriminala. Tako kot pred 100 leti sedi balkanski polotok na sodčku smodnika. Plamen socialnih protestov se lahko hitro razširi iz Grčije v druge države v regiji.

Medtem ko smo v 20. stoletju govorili o revoluciji izvoza, v 21. stoletju pa lahko govorimo o izvažanju stečajev. Stradanje je najmočnejši dejavnik pri volitvah v zgodovini. Svojo pozornost moramo preusmeriti z boja proti korupciji, ki je abstraktni pojem, na boj proti skorumpiranim..

Razpoloženje ljudi je vse bolj temačno in če ne bomo znali ustaviti goljufij v naših državah, se bo plemenit projekt Evropske unije zrušil kot peščen grad.

Toda ostaja upanje po rešitvi: Na takih zgodovinskih razpotjih se zahtevajo radikalne rešitve. Mafija mora biti pod zemljo in ne pod kontrolo.

Werner Langen (PPE). – (DE) Gospod predsednik, najprej bi se rad toplo zahvalil Evropski centralni banki, Jean-Claudiu Trichetu, za njegovo zelo uspešno delo v zadnjih šestih letih. Seveda bi se tudi rad zahvalil poročevalcem za predložitev poročila, ki je dobilo večinsko podporo. Gospod Rehn, spomnil bi vas rad, da so pred vami velike naloge. Upam, da ima Komisija končno pogum pregledati pomanjkljivosti Pakta za stabilnost in rast v novem predlogu. Model gospodarskega upravljanja, ki ga vodijo finančni ministri, v tem primeru ni možna rešitev, saj so ti finančni ministri v preteklosti pogoreli. Potrebujemo bolj avtomatiziran sistem. Ne potrebujemo gospodarskega upravljanja pod nadzorom finančnih ministrov. Namesto tega potrebujemo avtomatiziran sistem, ki se odziva v primeru kršitev, s podporo in vodstvom ECB in Komisije. To bi lahko bil rezultat vrha.

Podal bi dve pripombi na to, kar je dejal gospod Trichet o območju evra. Pozdravljam dejstvo, da ste opozorili na potrebo, da moramo biti konkurenčni po vsem svetu. Ne gre le za to, da države območja evra tekmujejo med seboj, ampak tudi, da se postavimo nasproti ZDA in Aziji.

Drugič, EU je bila precej uspešna pri uravnoteženju računov zaradi držav, ki so imele presežke. Če to ne bi bilo tako, bi ECB morala vzpostaviti veliko strožjo politiko.

Tretjič, v gospodarski zgodovini ne obstajajo primeri držav, ki bi z zmanjšanjem prebivalstva ustvarjale dolgoročno rast na notranjem trgu. Svojo blago morajo izvažati.

Kar zadeva Nemčijo, je slabo začela v Ekonomski in monetarni uniji, toda ujela se je, in sedaj je vzor mnogim državam. To ni dovolj. Sami moramo storiti nekaj glede proračunske konsolidacije. Ne smemo podcenjevati tega dela. Kdo je prišel z idejo, da se kaznuje tiste države, ki so na veliko uspele, in izključi tiste, ki niso izpolnile svojih obveznosti? To ni prava evropska politika. Zato bi Komisiji zaželel veliko poguma in se toplo zahvalil ECB.

(Aplavz)

Anni Podimata (S&D). – (EL) Gospod predsednik, naj najprej čestitam poročevalcema za odlično delo, ki sta ga opravila ob posebej težki prelomnici.

Delo enega najbolj pomembnih vrhov se bo v kratkem začelo in še vedno se veliko govori o tako imenovanem grškem vprašanju in o tem, če in do katere mere bomo sprejeli evropski mehanizem, ki bo deloval, ko bo potrebno, kot kazalec gospodarske zaščite za stabilnost celotnega območja evra.

Brez dvoma leži temeljna odgovornost za te razmere na Grčiji in ta jih je v celoti prevzela. Toda obstajajo še druge – kolektivne odgovornosti. Skupna valuta je veliko doprinesla, tudi ima pa tudi resne slabosti. V 11 letih EMU nismo želeli videti in priznati, da konkurenčnost, bistvene neenakosti in neravnovesja med gospodarstvi v območju evra niso združljive s sposobnostjo preživetja in stabilnostjo območja evra.

Špekulativni napadi, ki so bili do sedaj večinoma usmerjeni na Grčijo – ampak ki so tudi vplivali na to, da se je bonitetna ocena Portugalske pred kratkim zmanjšala, in ki so usmerjeni na druge države, kot sta Italija in Španija, in nihče ne ve, kakšne bodo posledice – so to pojasnili.

Če torej želimo pokazati, da se znamo spoprijeti z razmerami, se bi morali takoj premakniti k novemu, pospešenemu modelu gospodarskega sodelovanja in gospodarskega upravljanja, ki, gospod Langen, spoštuje načela Pakta za stabilnost in rast, ampak ki istočasno lahko preseže finančno usklajevanje v ožjem smislu na gospodarsko usklajevanje z dodatnimi merili in doseže cilje strategije EU za delovna mesta in trajnostni razvoj.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Gospod predsednik, komisar, gospod Trichet, evro je star deset let in uspešno je preстал preizkušnje, čeprav trenutni pretres še ni končan. Prepričan sem, da bomo še danes videli prvi pomemben korak v smeri evropske rešitve, brez Mednarodnega denarnega sklada ali z njim. Delimo si skupno usodo, kot je pravilno povedal gospod Trichet. Druga možnost, če ne bo uspela, bo seveda zastrašujoče pričakovanje.

Ko so udarila finančna neurja, je bila Evropska centralna banka branik pred njihovo silo. Splača se ponoviti, da je bil evro uspeh med finančno krizo in sidro v Evropi, vključno za države izven evro območja.

Evro je zagotovil stabilnost in pogoje za ustvarjanje milijonov novih delovnih mest in tega ne smemo pozabiti v teh dneh, ko vsi govorijo o krizi. Za grške težave in težave drugih držav območja evra ne moremo kriviti evra. Brezskrbno večanje javnih izdatkov bo povzročilo težave ne glede na izbito valute. Nasprotno,

gospodarska kriza bi bila precej hujša, če ne bi imeli sodelovanja, kot ga vključuje evro. Ukvarjati bi se morali s špekulacijami in konkurenčno devalvacijo med več kot 20 nacionalnimi valutami.

Mnogi med nami so to izkusili in sam sem sedel v švedskem finančnem odboru s 500-odstotno obrestno mero. Kriza v Grčiji seveda prikazuje dejstvo, da je potrebno zaostri dogovor o zadrževanju proračunskega primanjkljaja na nizkih vrednostih. Primanjkljaj je še vedno zelo visok. Potrebujemo boljši nadzor in usklajevanje gospodarske politike na ravni EU, z drugimi besedami, finančno uskladitev, ki je vredna tega imena.

Želel bi zaključiti z nekaj besedami o špekulacijah. Včasih, ko so države predmet špekulacij, kot je bila moja v 90-tih, nam to dejansko daje dobro priložnost za organizacijo ukrepov, ki jih sprejemamo. Ko smo bili v težki situaciji, med drugim zaradi Georgea Sorosa, smo vedeli, kaj lahko pričakujemo, zato smo sprejeli potrebne ukrepe. To je nekaj, o čemer boste morali vi, iz držav, ki se srečujejo s težavami, razmisliti.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Gospod predsednik, izogibal se bom vojaškemu jeziku, ki ga je uporabljal prejšnji govornik. Jezik vojn ne sodi v slog bank. Sem predstavnik verjetno edine politične skupine v tem parlamentu, ki je pridobila večino svojih članov izven območja evra. Samo dva sta iz evro dežel. Zato bo moje stališče drugačno.

Govor gospoda Tricheta lahko povzamemo s številom 36, ker je to število članov Evropskega Parlamenta, ki so poslušali ta govor. Ali to pomeni, da smo leni? Ne – to dejansko pomeni, da MEP ne verjamejo, da je lahko Evropska centralna banka rešitev, zdravilo za krizo ali da je lahko rešilni pas. Gospod Rehn je dejal, da je območje evra samo zase nekaj vredno in nato govoril o krizi v Grčiji. Tukaj nedvomno gre za protislovje. Grčija gre trenutno skozi krizo, ker je prehitro vstopila v to oazo stabilnosti. Morali bi se izogniti takšni nedoslednosti.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, strinjam se s kolegi člani, ki so govorili, da kriza še ni končana. Gospodarski položaj je v mnogih državah očitno negativen. Brezposelnost se veča v večini držav. Sprejeti ukrepi, ki se nanašajo na primanjkljaje, zaostčujejo krizo.

Gospod Trichet in gospod Rehn – govorim uradno – niste videli prihajajoče krize? Znaki so biti tukaj. Ko je napočila kriza, ste se skrili za pojmovanjem, da mora vsak sam rešiti svoje probleme. Sedaj monotono ponavljate besede „spremljanje primanjkljajev“ in „varčnost Pakta za stabilnost“.

Po mojem mnenju težava v Evropski uniji in Grčiji niso trdne finance. Veste, da so za kritje posojil dežele, kot je Grčija, žrtve špekulantov, ampak istočasno odkrivajo zakonske in politične luknje v EMU.

To kar potrebujemo, je sprememba Pakta za stabilnost. Vztrajanje pri uporabi Pakta za stabilnost, še zlasti v recesiji, bo jasno povečalo in zaostri lokalne in socialne neenakosti, povečalo brezposelnost in izbrisalo vsako upanje za rast.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Gospod predsednik, položaj, v katerem so se zasluženo znašli Grčija in območje evra, je obžalovanja vreden. Finančna pomoč Grčiji mora najprej priti iz Mednarodnega denarnega sklada (MDS). MDS je sam rekel, da je to odličen položaj za pomoč Grčiji. Kaže, da je ustanovitev Evropskega denarnega sklada (EDS) motivirana s političnimi premisleki, zlasti z namenom rešiti evropski ponos v primeru grške prošnje MDS. Vendar ne hitimo nepremišljeno v ustanovitev novega telesa kot ukrep proti nespoštovanju obstoječih pravil.

Nujnost in zaželenost vzpostavljanja EDS je dvomljiva.

Kazni, ki jih določa Pakt za stabilnost in rast, morajo biti izvršene bolj aktivno z namenom uveljavitve spoštovanja pravil. Sedaj je vrsta na Svetu, da naredi korak. Eurostat mora dobiti obseg, da skrbno preuči proračunske številke držav članic v območju evra in na ta način opazuje skladnost s Paktom za stabilnosti in rast.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Gospod predsednik, gospe in gospodje, poročilo ima eno resno pomanjkljivost: ne omenja odgovornih.

In še vedno ne bomo mogli končati gospodarske krize v Evropi, dokler ne pokažemo na tiste, ki so zanj odgovorni.

Končno povejmo tako, kot je: krize niso povzročili ljudje, ki živijo od svojih plač, ampak tiste banke, multinacionalke in zavarovalnice, ki so pomolzle evropsko družbo do suhega.

Če se sedaj želi multinacionalno podjetje ustanoviti na Madžarskem, je postopek sledeč: dobi brezplačno zemljo od lokalne občinske uprave, odobrijo ji zmanjšanje davkov in prispevkov, zaposli ljudi za minimalno plačo in jim celo ne dovoli sindikatov. To so okoliščine, ki so vodile v krizo iskalcev zaposlitve v Evropi. Zahtevamo, da multinacionalke, banke in zavarovalnice prispevajo svoj delež in podporo k reševanju in končanju gospodarske krize.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Gospod predsednik, kriza, skozi katero se s težavo prebijamo, je najhujša v zadnjih osemdesetih letih in najpomembnejša od začetka projekta Skupnosti.

Začela se je s postransko severnoameriško hipotekarno krizo, ki ji je sledil propad Lehman Brothersa, in sedaj je v svoji tretji fazi, ki je povzročila leta 2009 v Evropi 4-odstotni upad BDP, več kot 23 milijonov brezposelnih in silovito poslabšanje položaja javnih financ z dolgom, večjim od 80 % BDP.

Evropska centralna banka je odigrala odločilno vlogo v zagotavljanju plačilne zmožnosti sistema z uporabo neobičajnih mehanizmov zoperstavljenja kreditnim omejitvam in tesnega sodelovanja z glavnimi monetarnimi organi.

Sedaj ko se pričakuje zmerno okrevanje in ni inflacijskega pritiska, mora nadaljevati s prispevki za ponovno vzpostavitev kreditov in se izogibati ogrožanju gospodarske oživitve s pomočjo zgodnjega ali naključnega umika izrednih razmer.

Kriza nam je pokazala, da monetarni in gospodarski stebri – temelji monetarne politike – potrebujejo okrepitev. Z enim očesom moramo še vedno opazovati napredek cen osnovnih premoženjskih sredstev in zasebnega dolga, da zagotovimo stabilnost cen in gospodarstva nasploh.

Dvajset držav članic ima sedaj čezmerni primanjkljaj. Resničen pomen utrditve javnih financ – neizogibna naloga, ki jo je potrebno opraviti usklajeno in razumno – je obnoviti povpraševanje, spodbujati naložbe in reforme, ki bodo omogočale oživitev gospodarstva, povečale možnosti za trajnostno rast in ustvarile delovna mesta. Večje gospodarsko združenje utegnejo narediti spremembo.

Globalna neravnovesja je potrebno popraviti. Evropska unija je ena najboljše uravnoveženih regij. To je lahko ogroženo, razen če se njena konkurenčnost ne okrepi in je mednarodno monetarno sodelovanje večje. Našo globalno konkurenčno zmožnost bomo izboljšali le, če bomo učvrstili notranje gospodarsko sodelovanje na področjih konkurenčnosti in uravnoveženosti plačil, da bi odpravili neravnovesja in razlike znotraj območja evra.

Prizadevanja in pogum Grčije zaslužita jasno in odločno podporo. Je vprašanje skupnega interesa in negotovost škoduje vsem Evropejcem. Subsidiarnost in solidarnost sta dve strani istega kovanca: evropske valute. Kot je dejal gospod Trichet v angleščini, francoščini in nemščini, evro je več kot samo valuta: je naša skupna usoda.

Povzel sem ga v španščini, ki je eden od globalnih jezikov Evropske unije. Končal bom s tem stavkom v Grščini, ki je jezik, ki najbolje izraža naš splošen poklic: Το ευρώ είναι το κοινό μας μέλλον.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA Gospod predsednik, gospodarska kriza je imela negativen vpliv na države članice znotraj Evropske unije. Stopnje brezposelnosti so se dramatično povečale po vsej Uniji in mladi ljudje najbolj trpijo. Javni skladi mnogih držav članic so propadli zaradi te krize. Zaradi tega je Irska vlada sprejela odločne ukrepe v letih 2008 in 2009.

– Irski primanjkljaj se je nenadzorovano približeval 14 % BDP. Vladi ukrepi so stabilizirali primanjkljaj na 11,6 % BDP v 2010. Ukrepi, ki jih je sprejela vlada, so postali prepoznavni na mednarodnih trgih. Od zadnjega proračuna v decembru lanskega leta so je irsko najemanje posojil relativno stabiliziralo. Dejansko je na srečanju Odbora za ekonomske in monetarne zadeve ta teden Predsednik Centralne banke potrdil in pohvalil ukrepe irske vlade. V mnogih pogledih je Irska s proračunsko prilagoditvijo pred mnogimi drugimi deželami. Dežele, kot sta Združeno kraljestvo in ZDA, oboji s prekoračitvami primanjkljajev za 10 %, se bodo morale podvreči velikim prilagoditvam za obnovitev trajnosti svojih javnih financ.

Zaključil bi, da je Irska še vedno dober kraj za posle, saj so temelji za irsko gospodarstvo na mestu in ohranili bomo naših 12,5 % ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Gospod predsednik, povečevanje krize v območju evra kaže nevarnosti, s katerimi se lahko srečujejo gospodarski projekti, ki niso podprti z gospodarskimi izračuni, ampak temeljijo

na ideoloških predpostavkah, posebej kadar povezovanje vključuje gospodarsko vključevanje različnih držav članic, ki imajo različne gospodarske razmere.

Moramo vprašati, če bi se nekatere države lahko vključile v območje evra tako hitro, kot so se. V določeni točki je projekt evra postal v osnovi, ne toliko gospodarski projekt, ampak politični projekt s ciljem pospeševanja evropskega povezovanja. Evropski davkoplačevalci v mnogih državah utegnejo danes plačati velik delež za to prenatrženost. Dobro bi bilo, če bi se lahko nekaj naučili iz te lekcije za prihodnost. Evro ni odgovor na strukturne probleme posameznih gospodarstev ali na presežen primanjkljaj ali pomanjkanje finančne discipline. Države članice so odgovorne za stanje svojih financ in te probleme bi morali reševati v deželah, kjer so nastali.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, z določenim začudenjem sem prebral poročilo in govori, ki sem jih slišal to jutro, samo podkrepijo moja prepričanja.

Z nekaj izjemami še vedno gre za proračunske omejitve, vključno z inflacijo, in za Pakt za stabilnosti in rast, čeprav 20 od 27 dežel ne izpolnjuje več vseh meril.

Res je, da mnogi zahtevajo gospodarsko upravljanje. Vendar mi želimo politično Evropo, ki zagotavlja nadzor obojega, njenega gospodarstva in družbenih izbir in da je sposobna posredovati glede na monetarne izbire.

Grška kriza nam govori: Nemčija je tista, ki nadzoruje in vsiljuje svoje zahteve. V ZDA je centralna banka pravkar neposredno posredovala pri financiranju državnega proračuna z nakupom zakladnih menic. V Evropi je Evropska centralna banka ponudila bankam pomoč, ampak v primeru Grčije in splošneje glede PIGS, so še vedno isti, ki morajo plačati, z drugimi besedami, zaposleni, javni uslužbenci in upokoјenci, čeprav so njihove dežele bile tudi žrtve finančnih špekulacij.

Ne potrebujemo zgolj manjših reform, ampak drugačno Evropo, gospodarsko in socialno Evropo, ki bo koristila večini in ne samo posameznikom.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Poročilo o letnem upravljanju območja evro in javnih financ v 2009 podrobno razčlenjuje upravljanje EU med globalno finančno in gospodarsko krizo.

Nazadovanje gospodarske proizvodnje v mnogih državah EU je vodilo do dramatičnega dviga brezposelnosti in povečanja dolgov evropskih držav. Vpliv krize na posamezne države je nihal in ukrepi, s katerimi so se posamezne države spoprijele s krizo, so se zato razlikovali med sabo. Kljub naporom organov EU, da bi sprejeli usklajene in skupne ukrepe, se je izkazalo, da so v določenih državah, populističnih vladah z nepravim smislom za odgovornost upravljanja javnih financ, privabljali katastrofo.

Zato se je Evropska unija kot celota težje spoprijela z vplivom krize kot pa ostala pomembnejša gospodarska središča, kot so ZDA, Kitajska, Japonska in Indija. Očitno je postalo, da je lahko evropsko gospodarsko okolje kot celota morda raznoliko in obsežno regulirano, ampak v primerjavi s konkurenčnimi gospodarstvi je zelo okorno. V prihajajočem obdobju si moramo zato vzporedno z naporom za utrditev javnih financ območja evra tudi prizadevati za prestrukturiranje in močno poenostavitev pravil v notranjem okolju. Ne smemo pozabiti, da je proizvodni sektor tisti, ki ustvarja vire, od katerih živi vsa družba.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Gospe in gospodje, v dejavnostih leta 2008 je Evropska centralna banka naletela na nepričakovane izzive, kot je svetovna gospodarska kriza, ki je prizadela Evropo septembra 2008. Finančna kriza se je spremenila v krizo realnega gospodarstva, ko so kapitalski trgi zaradi nezaupanja zamrznili in finančne institucije niso podaljševale kreditov ena drugi ali podjetjem. ECB se je hitro odzvala in, po moji presoji, ustrezno s tistimi finančnimi dogodki, ampak ko ocenjujemo ukrepe za ublažitev krize, pa ne moremo spregledati obžalovanja vrednega dejstva, to je diskriminacije drugih držav zunaj območja evra.

Prepričan sem, da je ECB delovala v nasprotju z duhom Evropske unije, ko na vrhuncu krize, oktobra 2008, ni postavila enakih pogojev za črpanje instrumentov za likvidnost. ECB je uredila valutne izmenjave s švedsko in dansko nacionalno banko, da bi zagotovila ustrezno evro-likvidnost za bančne sisteme teh dveh držav. Nasprotno pa je z madžarsko in poljsko centralno banko bila pripravljena storiti enako, toda le za zavarovanje.

To ravnanje ECB je na žalost prispevalo k vse večji negotovosti na trgih, poleg tega pa je še bolj otežila položaj teh držav.

Sedaj, ko smo v postopku oblikovanja novega finančnega sistema, moramo sprejeti ukrepe, da zagotovimo, da bodo v prihodnosti podobne neenakosti odpravljene.

Zaradi tega ne moremo uvesti predpisov, ki obravnavajo določene dele Unije manj ugodno kot ostale. V prihodnje bi želel to idejo razviti nadalje, ko bom govoril o ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja, na katerem delamo sedaj vsi. Na tem področju bo imela ECB pomembno vlogo. Predsedstvo tega odbora bo v rokah predsednika ECB in zagotoviti bomo morali, da bodo države znotraj območja evra – kot tudi tiste izven, kot so države osrednje in vzhodne Evrope – dobile enake volilne pravice v novi organizaciji.

Obstaja nevarnost, da če ne povzdignemo glasu proti diskriminaciji, ki smo jo že doživeli med krizo, bo neenakost postala praksa v novih finančnih nadzornih organih in temu se moramo izogniti za vsako ceno. Idealne ponovne združitve ne sme krhati zamenjava nekdanjih političnih nesoglasij z gospodarsko delitvijo.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Nobeno presenečenje ni, da so izjemni ukrepi, ki jih je morala med krizo uvesti Evropska centralna banka, v jedru njenega letnega poročila.

Glede na to mislim, da je primerno, da Evropska centralna banka še naprej povečuje zagotavljanje likvidnosti do bank v območju evra. Vendar ne smemo pozabiti, da so bile tudi države članice izven območja evra same med tistimi, ki jih je močno prizadela kriza in da je potrebno posredovanje Evropske centralne banke tudi v teh območjih, v obliki povečevanja likvidnostnih ukrepov.

Poleg tega je povečanje proračunskih primanjkljajev, javnofinančnega dolga in stopnje brezposelnosti med mladimi ljudmi do 25 let opazno v večini držav članic Evropske unije. Pakt za stabilnost in rast prehaja skozi krizo identitete in izgublja verodostojnost, s tem onemogoča učinkovito uveljavljanje svojih načel.

Mislim, da je potrebna manj samodejna in enotna izvedba pakta in pristop, ki upošteva okoliščine vsake države članice, kjer je precej večji poudarek na dolgoročni vzdržnosti javnih financ in manj na javnofinančnem primanjkljaju.

Glavni cilj dogovora je bila preprečitev. Mišljena je bila zagotovitev večstranskega nadzora proračunskega razvoja z uporabo sistema zgodnjega opozarjanja. Iz tega razloga v skladu z duhom poročila gospoda Sciclune menim, da je nujno potrebno ustanoviti Evropski odbor za sistemska tveganja, ki bo izpolnjeval cilj hitrega opozarjanja pred sistemskimi tveganji ali neravnovesji, ki grozijo finančnim trgom.

Trenutna finančna kriza in njena nedavna poglobitev na splošno mora ustvariti takojšnjo razlago glede razpoložljivih mehanizmov za vzajemno pomoč na ravni EU, medtem pa tudi krepiti instrumente usklajevanja med državami članicami v podporo skupnemu gospodarskemu upravljanju. Eden od glavnih naukov te krize je potreba po večji proračunski odgovornosti in širše po postopkih spremljanja gospodarstva za ohranjanje proračunskega ravnovesja.

Roberts Zile (ECR). – (LV) Hvala, gospod predsednik in komisarji, prejšnji december v Strasbourgu je gospod Almunia, takratni komisar za ekonomske in monetarne zadeve, izjavil, da bo ne glede na katerekoli pomembne dogodke naslednje poletje Estonija objavljena v območje evra, z začetkom veljavnosti leta 2011. So pa bili nekateri pomembni dogodki, ne le za Estonijo, pač pa za vso območje evra. Estonija je dejansko edina država članica EU, ki trenutno izpolnjuje maastrichtska merila. Kako se bo odzvala, če Estonija ne bo sprejeta v območje evra v skladu s pravili? Po mojem mišljenju bo dala vedeti finančnemu svetu, da je slabost območja evra tako velika, da je to nezmožno sprejeti majhne, a proračunsko odgovorne države. Z drugimi besedami, na vrata kluba območja evra bo postavljen znak z napisom: „Klub je zaprt zaradi večjih obnovitvenih del“. Kakšno pa bo sporočilo za nove države članice, kot je moja država Latvija, ki je v programu MDS in ohranja fiksni menjalni tečaj evra ter v želji po uvedbi evra devalvira svoje gospodarstvo z dvomestnim upadom BDP in izjemno veliko brezposelnostjo? Sporočilo bo, zakaj bi dali vse od sebe za poplačilo zasebnega dolga z visokimi menjalnimi tečaji za našo nacionalno valuto, če je ta dolg označen kot evro posojila EU bank za na primer nepremičnine? Hvala.

David Casa (PPE). – Gospod predsednik, 2008 je bilo izjemno pomembno leto za evropsko in svetovno gospodarstvo. Leto je bilo označeno z veliko mero negotovosti zaradi obsega krize, za katero se je zdelo, da se zgolj slabša.

Velika mera negotovosti je bila tudi prisotna zaradi časa, ki bo potreben za okrevanje evropskega gospodarstva, kot tudi orodja, ki ga bomo morali uporabiti za spodbudo takšnega okrevanja.

To ni bilo enostavno leto za ECB, ki se je morala spopasti s številnimi izzivi.

Med letom 2008 je bila ECB zaposlena z drugimi večjimi centralnimi bankami za oblikovanje usklajenega pristopa, da bi zagotovili bančni sistem z veliko kratkoročno likvidnostjo in ta pristop ECB se je izkazal za izjemno uspešnega.

Na koncu moram podpreti svojega kolega pri sklepu, do katerega je prišel glede uspešnosti ECB. Strinjam se, da je bilo leto 2008 bistveno in da so se odgovorno zelo potrudili. Strinjam se s pomisleki poročevalca glede pomanjkanja prenosa znižanih obrestnih mer bank na potrošnike in občutek imam, da bi morali to podrobno preučiti, prosim, upoštevajte to, gospod Trichet.

Konec koncev menim, da je to zelo uravnoteženo poročilo, odlično delo je opravil moj malteški kolega Edward Scicluna.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Gospod predsednik, žal se nam predsednik Juncker zaradi drugih obveznosti ne more pridružiti, tako kot običajno. Povsem jasno, žal mi je, da to slišim.

Tukaj imamo dve zelo dobri poročili, ki nam omogočata globljo razpravo v odločilnem trenutku za območje evra.

Poročilo gospoda Sciclune nam omogoča postaviti temelje za številne elemente razprave, zlasti glede pogojev za imenovanje našega naslednika, gospod Trichet. V smislu demokracije je monetarni dialog pomemben dejavnik, ampak tudi z upoštevanjem delovanja in upravljanja Evropske centralne banke.

Poročilo našega prijatelja, gospoda Giegolda, postavlja vprašanja, gospod Rehn, ki sodijo pod vašo pristojnost in ne pod pristojnost Evropske centralne banke.

Tveganje, s katerim se srečujemo, kar zadeva delovanje območja evra, ruši nas socialni model. Ko je vaš predhodnik, gospod Almunia, podal oceno 10-letnega delovanja območja evra, je bil en dejavnik precej očiten, to je povečevanje razlik med državami članicami območja evra. To je, kjer smo sedaj, in to je, kar so številni avtorji pogodbe in Pakta za stabilnost in rast podcenjevali. To moramo upoštevati.

To moramo upoštevati iz dveh razlogov. Prvič, da to razumemo, tudi če je vzdržnost javnih financ ključni element, to ni dovolj. Države članice, ki se srečujejo z nacionalnimi pristojnostmi, nimajo želje po sankcijah in s tem tudi ne po usklajevanju, zato njihovo sodelovanje ni dobro sodelovanje. To je navdih, ki ga moramo odkriti. To je čarobno zdravilo, ki ga potrebujemo.

Drugi steber, ki ga ne moremo spregledati in brez katerega ne moremo, je proračunsko usklajevanje. Kot veste, obžalujem dejstvo, da od te točke naprej strategija 2020 niti ne omenja tekočega dela o usklajevanju davčnih osnov za obdavčitev dohodkov pravnih oseb, s katerim moramo nujno nadaljevati.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Gospod predsednik, s finančno krizo se je javni dolg hitro poslabšal, čeprav v mnogih državah pričenjajo z ukinitvijo pomoči. Ko imamo opravka s hudo gospodarsko krizo, se moramo natančno osredotočiti na dolgoročno in pomembna neravnovesja v javnih financah.

Imeli smo Pakt za stabilnost in rast, ampak problem je v bistvu ta, da države članice niso ravnale po predpisih in tako imamo sedaj opravka z akutnimi primanjkljaji v javnih financah. Pozornost je bila v primeru Grčije usmerjena v nepravilne statistične informacije, ampak bistvo problema je slabo vodenje gospodarske politike.

Mi, politiki, se srečujemo z zelo težkimi odločitvami sredi slabe rasti, starajoče se prebivalstva in položajem brezposelnih, ki se le počasi izboljšuje. Obstaja le nekaj zdravil za javne finance: povečati prihodke od davkov, povečati gospodarsko rast ali zmanjšati porabo.

V iskanju pomoči so ključni kazalci vzdržnost javnih financ in primanjkljaja. Vzdržnost primanjkljaja je odraz tega, kako bi se morala stopnja davka povečati ali zmanjšati stopnjo porabe javnih financ, da bodo dolgoročno na vzdržni osnovi. Za doseg ravnesja moramo nadaljevati s prepoznavanjem tega, da se bo nastali dolg povečal z razliko med obrestnimi merami in rastjo bruto nacionalnega proizvoda, starajoče prebivalstvo pa bo povzročilo bistveno rast stroškov pokojnin in skrbstva v prihajajočih letih. Da bi povečali prihodek javnih financ, je povsem bistveno, da imamo rast in zaposlenost, povečamo produktivnosti javnih služb in izvedemo strukturne ukrepe, ki lahko na primer zagotavljajo vzdržnost pokojninskih shem.

Na dolgi rok bosta povečanje stopnje rodnosti in preventivne zdravstvene oskrbe pomembna za uravnoteženost javnih financ. Na sredi gospodarske krize smo pozvali k boljši uskladitvi javnih financ in želel bi vprašati, kaj bo glede tega storil komisar Rehn. Toda verjamem, da te gospodarske krize ne moremo uporabiti kot izhod skozi zadnja vrata za nadzorovanje gospodarstev držav članic. Samo natančno moramo spoštovati proračunsko disciplino javnih financ.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Gospod predsednik, želel bi osvetliti tri glavne točke v poročilu, o katerem razpravljamo.

Prvič, ne smemo posvetiti razprave o javnih financah na vprašanja, ki se navezujejo zgolj na varčnost. Osredotočiti se moramo tudi na to, kaj lahko storimo za spodbuditev rasti in boja proti brezposelnosti. V mnogih državah je potrebno zmanjšanje javne porabe. Sočasno je pomembno tudi povečati prihodke s pozitivno rastjo, z večjim zaposlovanjem in plačevanjem davkov.

Drugič, cenim dejstvo, da se gospod Scicluna v svojem poročilu loteva povečanja preglednosti finančnega sektorja. V tem pogledu je tukaj še vedno precej dela. Preglednost ni le odlična pot za boj proti škodljivemu tveganemu obnašanju na finančnem trgu. Povečana preglednost je tudi pomembna za učinkovit nadzor in da bodo javnofinančne institucije imele zaupanje javnosti, kar je izjemno pomembno.

ECB mora biti vodilna na tem področju in sprejeti takojšnje ukrepe, da bo njeno delo bolj pregledno. Dober prvi korak bi bil začetek objavljanja zapisnikov zasedanja Sveta ECB. Odprtost bi morala biti tudi ključno načelo pri ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (ESRB). Da bi imela priporočila Evropskega odbora za sistemska tveganja vpliv, mora biti njihovo vodilo, da so javna.

Tretjič, zadovoljen sem, da gospod Giegold v svojem poročilu poudarja pomen zagotavljanja jasne okoljske in podnebne perspektive tudi v kriznem času. Ne smemo dovoliti, da finančna kriza upočasnuje prehod na zeleno gospodarstvo. Zato bi morali namesto tega podpirati gospodarsko oživitev z vlaganjem v obnovljive vire energije, okolju prijazne prevozne sisteme in razvoj zelene tehnologije. Samo s takšnimi naložbami lahko ustvarimo rast, ki je dolgoročno trajnostna.

Frank Engel (PPE). – (FR) Gospod predsednik, 2009 je bilo brez dvoma najtežje leto za evro od njegove uvedbe, ampak bilo je tudi najbolj koristno. Brez evra bi se Evropska unija potopila v vojno konkurenčnih devalvacij v času krize. V letu 2009 bi lahko monetarna nestabilnost oslabilo politično solidarnost Evropske unije.

Zaradi evra nam je bila prizanesena bolečina neprestane neuravnoteženosti menjalnih tečajev in monetarnih politik. Ampak kako dolgo še? Danes upamo in molimo za boljše upravljanje evropske valute – bolj omejeno, bolj vidno in bolj odzivno upravljanje.

Dejstvo je, da poskusi držav, da prevzamejo nadzor nad osnovnimi pravili evra, ne prispevajo k razvoju lastnega evropskega gospodarskega in monetarnega upravljanja. Le solidarnost lahko zavira špekulativne dejavnosti, katerih žrtev je danes Grčija in katera lahko vsak trenutek doleti druge države v območju evra.

Solidarnost gre z roko v roki s trdnostjo v čustveno naelektrenih vsebinah suverenih trgov dolgov. Politično izmikanje v zadnjih tednih ni škodilo samo Grčiji. Resno je zamajalo zaupanje v evro. Nepodpiranje držav v nevarnosti spodbija monetarno stabilnost celotnega območja evra.

Onstran izrednih razmer pa končno dajmo evru instrumente, ki jih potrebuje. Potrebujemo usklajen evropski trg obveznic, da se izognemo ozkim grlom z vse preveč suverenih dolgov v vse preveč državah s sočasno dospelostjo. Na vseh ravneh potrebujemo zastopanje zunaj območja evra, v vseh organih, vključno z mednarodnimi finančnimi ustanovami. Zakaj predsednik Evroskupine ni v G20?

Sprijaznimo se s tem, da želijo nove države čim prej vstopiti v območje evra. Pozdraviti jih moramo z navdušenjem in ne z malenkostnim razmišljanjem. Tkanje načrtov za izključitev članic območja evra pomeni opustitev ambicij po močni Evropi v svetu. Širjenje območja evra mora iti z roko v roki z izvedbo instrumentov, potrebnih za pravo gospodarsko unijo: usklajevanje proračunskih politik in harmonizacija gospodarskih in davčnih politik. To je cena za nadaljnji uspeh evra.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Gospod predsednik, kriza je bolezen, ki se običajno ne konča le z okrevanjem, ampak tudi okrepi in oblikuje mehanizme za odpornost. Lahko vodi tudi do tega, kar poznamo kot zaplete, in tudi do določenih vrst trajnostnih poškodb telesa. Razmislimo, kako ta bolezen, ki jo imenujemo kriza, nastane.

V večini primerov je bolezen posledica različnih načinov zanemarjanja našega telesa ali ima zunanji izvor. Vzrok krize je bila dejavnost, ki je bila v nasprotju z načeli trga – špekulativne dejavnosti. Trg sam ni zmožen zavrniti, preprečiti ali omejiti teh dejavnikov, če ni ustreznega nadzora in spremljanja napredovanja postopkov, zlasti v razmerah, ki niso značilne za trg. Do sedaj so finančne trge večinoma spremljali in nadzorovali država in nacionalne institucije. Globalizacija je vodila do vzpostavitve svetovnih finančnih institucij in globalnega finančnega trga. Toda primerne svetovne, regionalne, in v našem primeru, evropske institucije za nadzor in spremljanje teh trgov niso bile vzpostavljene.

Trga ne usmerjajo vrednote, ampak predvsem potreba po doseganju dobička za vsako ceno. Kriza se ni začela leta 2008 z zlomom finančnih trgov, ampak leta 2007 s krizo prehrabnega trga in spodkopavanja energetskega trga, ki ga nadzorujejo politični instrumenti. Položaj v Evropski uniji je greh nespoštovanja splošno vzpostavljenih sprejetih načel Pakta za stabilnost in rast.

Škoda je, da so bila opozorila Komisije premila. Nekaterim državam članicam je bilo dovoljeno dobiti več, ker navsezadnje niso dovolile neki Komisiji ali drugim, da jih učijo. Nekatere članice so se obnašale kot otroci, ki skrivajo svoje grehe. Tak način obnašanja ne more biti osnova za Skupnost ali naše povezovanje. Pomembno je priznati napake, ki so bile storjene, povedati našim državljanom, se jim opravičiti in jih prositi za razumevanje in sodelovanje, ko plujemo iz krize.

Delovati moramo tako, da stroški krize ne padejo na najšibkejše in najrevnejše. Solidarnost Evropske unije nas obvezuje, da podpremo države, ki jih je kriza najhuje prizadela. Pomoč ne bo prišla od zunaj, če se organi ali država ne bodo borili.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, gospod Trichet, želel bi se vam zahvaliti, ne le za to, kar ste storili v zadnjih nekaj letih, ampak tudi za vaš pristop v zadnjih tednih. Bili ste sposobni, neodvisni in dosledni. In vi in vaše osebje je imelo pomirjujoč vpliv v napornih časih.

Gospod Rehn, v zadnjih nekaj dnevih ste navedli nekaj zelo spodbudnih izjav. Moramo narediti vse, kar je mogoče, da nadaljujemo pot, ki ste jo začeli.

Evro je stabilizacijska sila, celo v času krize. Končati moramo mit, da evro in Pakt za stabilnost in rast povzročata težave, s katerimi se srečujejo Grčija in druge države. Prejšnji teden je grški predsednik vlade v tem parlamentu zelo jasno povedal, da evro ni kriv. Nasprotno, je del rešitve. Reforme ne more biti brez evra. Ne more biti primernih omejitev pri ciljih, ki si jih lahko zastavimo brez evra. Ne smemo oslabiti evra, če prizadete države čutijo, da jih evro bolj ščiti, kot slabi.

Želel bi tudi dodati, da Grčija ne prosi za denar, kar je občutek, ki ga dnevno podaja dnevni tisk. Dobro bi bilo, če se mnogi člani Sveta ne bi več osredotočali na splošno mnenje domače politične ravni, kadar govorijo o tej temi, ampak bi nam raje pomagali najti skupno evropsko rešitev. Grčija ne more dobiti subvencij, ampak želi podporo za izvedbo njenih reform in varčevalnih načrtov. Predsednik Evropske centralne banke, gospod Trichet, je tudi zelo jasno navedel v tristopenjskem načrtu, kaj je mogoče in kdaj se ukrepi lahko uvedejo. Nihče ni rekel, da se ne da nič narediti.

Imamo monetarno unijo, ampak nimamo pa gospodarske unije. Za doseganje gospodarske unije potrebujemo politično voljo držav članic prej kot pa nasvet. Gospodarska unija vključuje usklajevanje proračunske politike, usklajevanje davkov in usklajevanje izobraževanja, gospodarske in socialne politike. S tem pozivamo države članice, naj to storijo in pričakujemo, da pokažejo svojo obvezo.

Po tej poti moramo nadaljevati v interesu evra.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Gospod predsednik, prejšnje leto je bilo izjemno stresno za območje evra. Začelo se je z vstopom Slovaške v Evroskupino in končalo z ogromnimi gospodarskimi in finančnimi težavami v Grčiji. V tem obdobju je svet doživel svojo največjo gospodarsko krizo.

Trenutno potekajo razprave o tem, kako obvladovati nove izzive, katero smer naj ubere svetovno gospodarstvo in kakšna naj bo politika Evropske unije. Resolucija, ki jo trenutno obravnavamo, je del te razprave. Želel bi pritegniti pozornost na enega od njenih vidikov.

Gospe in gospodje, gospodarska kriza, težave v Grčiji in trenutna razprava o pomoči Grčiji nakazujejo, da je ločitev na novo in staro Evropo še vedno stvarnost. Prejšnji petek se je predsednik Evropske komisije, José Manuel Barroso, skliceval na idejo o oblikovanju mehanizma za pomoč deželam v območju evra, ki na vso moč spopadajo s finančnimi težavami. Glede na predsednika Komisije, bi morali načela in pogoje, ki bi veljali za uporabo tega instrumenta, določiti le članice območja evra.

Želel bi izkoristiti priložnost v tej razpravi za svojo trdno podporo stališču komisarja za finančno programiranje in proračun, gospodu Lewandowskemu, in profesorju Janu Rostowskemu, poljskemu ministru za finance. Želel bi pridati svoj glas njenemu pozivu in tudi mnenju mnogih kolegov poslancev, da bi morale vse države članice, tudi tiste izven območja evra, imeti že sedaj aktivno vlogo pri ukrepih za krepitev območja evra in oblikovanju instrumentov za pomoč svojim članicam. Poljska, ki je ena od držav izven območja evra, bo kmalu privzela skupno valuto, in želeli bi, da bo že danes odgovorna za prihodnjo obliko Evroskupine.

Zato ne izključimo novih držav članic iz takšne pomembne razprave. Imeli smo slogan „Evropa dveh hitrosti“. Ne razdelimo sedaj Evrope na Evropo v območju evra in Evropo izven območja evra, ker smo ena Unija.

Na koncu bi želel izraziti iskreno podporo vsem delom resolucije, ki se sklicujejo na Evropsko centralno banko, Evropsko komisijo in članice Evroskupine, da podprejo proces širitve območja evra – širitev, ki temelji na trenutnih merilih. Želel bi se tudi zahvaliti predsedniku Evropske centralne banke, gospodu Trichetu, za njegovo uspešno delo, še zlasti za letošnje leto, ki je bilo zelo težko za Evropo.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Hvaležen sem komisarju, predsedniku ECB in poročevalcu, ker so ubrali odprt in zelo profesionalen pristop k temu problemu, ki nas resno zaskrbljuje. Vsekakor je alarmantno, da se navkljub našim prizadevanjem stopnja brezposelnosti in raven državne zadolženosti še vedno višata v skoraj vseh državah članicah Evropske unije. Moja država, Slovaška, ni izjema pri tem pravilu. Brezposelnost se je povečala nad 13 %. Slovaška je bila zadnja država, ki se je priključila območju evra 1. januarja 2009, in to ima pozitivne posledice za gospodarstvo kakor tudi za politična in socialna področja. Velika večina prebivalstva ima še vedno pozitivno mnenje o evru. Zato mislimo, da je pomembno ohraniti čvrstost in ugled evra. Parlament mora pomagati Komisiji in ECB v skrbi, da se izognemo napakam v teh prizadevanjih. Prva stvar, ki jo je potrebno storiti, je povzdigniti povezovanje evropskega gospodarstva na višjo in trajnostno raven. To je vseeno strateško vprašanje, v katerem je predana pomoč Svet nujna.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Izhod iz zapletene gospodarske in finančne krize ni bila tako učinkovit, kot smo se nadejali. Ko se je kriza začela, programi držav članic za pomoč bankam niso bili usklajeni s skupnimi pogoji, določenih na evropskem nivoju, in nekatere banke so uporabile dodatne sklade, ki jih je dodelila Evropska centralna banka za kritje njihovih izgub. Podpora gospodarski dejavnosti, še zlasti majhnim in srednjim podjetjem, tudi ni bila usklajena. Vpliv teh učinkov je jasen: ko majhna in srednje velika podjetja več niso dobila posojil od bank pravočasno, so se množično zapirala. Lažje je bilo državam območja evra pri odpravljanju težav, ker je Evropska centralna banka zanje zagotovila likvidnost. Če verjamemo v evropsko solidarnost, če delujemo v enem odprtem trgu z enakimi konkurenčnimi pogoji in je glavni cilj čimprejšnji izhod iz tega zapletenega položaja, menim, da bi morala Evropska centralna banka zagotoviti in mora zagotoviti likvidnost držav članic izven območja evra, ki so bile še posebej prizadete v tej krizi.

Andrew Henry William Brons (NI). – Gospod predsednik, poročevalec, gospod Scicluna je rekel, da je ECB poskušala razširiti likvidnost, ampak to likvidnost banke niso posredovale svojim strankam. To je res za države izven in znotraj evrskega območja.

Moja stranka je zadovoljna, da Združeno kraljestvo ostaja zunaj evrskega območja. Državna valuta mora odražati razmere in potrebe lastnega gospodarstva in ne povprečnih potreb 27 različnih gospodarstev. Toda ohranjanje naše lastne valute je samo del odgovora. Osrednja težava je, da je oblikovanje in razporejanje posojil v rokah zasebnih podjetij – komercialnih bank – in to je res za države znotraj in zunaj območja evra.

Funkcijo oblikovanja kreditov – posledično ustvarjanje denarja – je treba zasebnim podjetjem odvzeti. Dodatno kupno moč, kadar je potrebna – ali za razporejanje obstoječe ali neizbežne rasti ali za financiranje velikih infrastrukturnih projektov – mora oblikovati vlada in porabiti v obtoku, ne smejo je ustvariti banke in posojati v obtok.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Med to krizo smo lahko opazili, da so nihanja, ki so jih povzročile obrestne mere in menjalni tečaji, naletele na enotno valuto, ki je primerno zaščitila območje evra.

Enotna valuta ni zagotovila rešitve za vsa notranja in zunanja neravnovesja, ki so se pojavila. Toda pridobljene koristi zaradi omogočanja dostopa nacionalnim finančnim institucijam do likvidnostnih sredstev Evropske centralne banke in zaradi odprave tveganja nihanj menjalnega tečaja so povečale interes za evro s strani držav članic zunaj območja evra.

Prizadevanja, ki so ga pokazale te države z izboljšanjem svojih lastnih gospodarstev in davčnih politik, da bi privzele enotno valuto, je treba podpreti. Pozivam Komisijo in Evropsko centralno banko, da še naprej spodbujata hitro širjenje območja evra, da se jim zagotovi večja zaščita zoper učinke gospodarske in finančne krize.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Gospod predsednik, gospod Trichet, želela bi se vam lepo zahvaliti za del poročila, ki opozarja na čezmerna zmanjšanja plač s ciljem znižati primanjkljaj, ker nizki prihodki vplivajo na padec gospodarske rasti. Želim se vam zahvaliti za ta odstavek, ker verjamem, da to ne upočasnjuje samo gospodarske rasti in znižuje konkurenčnost Evrope, ampak tudi omejuje priložnosti evropskim državljanom, da v družbi odigrajo dejavno vlogo.

Za nas je pomembno, da načrtujemo naše proračune v skladu z navodili, ampak enako pomembno je, da imajo države članice lastni manevrski prostor v gospodarskem in družbenem smislu. Če imamo Evropo, kjer ni več nobenih naložb v izobraževanje, zdravje in raziskave, bomo imeli tudi Evropo, ki je nestabilna in ne more konkurirati ostalemu svetu. Te skupine, ki niso odgovorne za krizo, ne smejo sedaj nositi stroškov. Če ne vlagamo v ljudi, v Evropi ne bomo imeli prihodnosti. Zaradi tega pozivam, da mora biti v prihodnosti poudarjen socialni vidik.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, trenutna gospodarska in finančna kriza, ki je tudi strukturna kriza, nas sili v uvedbo dolgoročnih nadzorov in previdnih proračunov. Globalizacija pritiska na območje evra, da igra učinkovito vlogo glede na finančno politiko. Toda to se ne sme zgoditi na stroške navadnih državljanov in vse želim spomniti, da sta potrebni previdnost in odgovornost.

Jean-Claude Trichet, *predsednik Evropske centralne banke.* – (FR) Gospod predsednik, moram povedati, da sem nagovarjal parlament zadnjih šest let in pol in da je to prvič, da sem opazil toliko govorov, analiz, predlogov in ponudb.

Zelo sem navdušen nad bogastvom rečenega in prav tako sem navdušen nad različnimi pogledi, ki so bili izraženi.

Če mi dovolite, bom poskusil povzeti svoje bistvene točke po poslušanju teh komentarjev, ki so bili vsi zanimivi in koristni, in katerim bo Evropska centralna banka seveda pripisala skrajni pomen.

predsednik Evropske centralne banke. – Najprej, želel bi povedati, da sem slišal mnogo o težavah, s katerimi se je srečevala ECB, in hvale, ker je bila sposobna reagirati v realnem času v zelo težkih okoliščinah. Naj vam povem, da menim, da smo moji kolegi in jaz sam poskušali narediti, kar smo lahko, v zelo izjemnih okoliščinah: Najslabše razmere po drugi svetovni vojni in lahko bi bile najslabše po prvi svetovni vojni, če ne bi nemudoma ukrepali.

Z izzivi smo se srečevali vsi; mnogi ste dejali, da so izzivi obstajali za druge centralne banke v Evropi in ostalem svetu. Zato smo se morali spopasti z veliko odgovornostjo in popolnoma se strinjam s tistimi, ki so dejali, da ne moremo reči, da so težki časi mimo. Težki časi še niso za nami. K poslom se ne bomo vračali kot običajno. Ostati moramo skrajno previdni.

Prav tako sem dobil sporočilo o rasti in delovnih mestih, ki je zelo močno sporočilo Parlamenta. Popolnoma se strinjam s tem. Z zagotavljanjem stabilnosti, z verodostojnostjo in zagotavljanem kratkoročne in dolgoročne stabilnosti verjamemo, da prispevamo k trajnostni rasti in trajnostnemu ustvarjanju delovnih mest. Ampak veste, da so naše sporočilo strukturne reforme; strukturne reforme za dvig potenciala rasti Evrope in kapacitete ustvarjanja delovnih mest Evrope so bistvene.

Vaše odločno sporočilo, s katerim se v ECB v celoti strinjamo, je – in ne želim odgovarjati namesto komisarja – upravljanje Evrope 27, upravljanje 16 članic območja evra je bistveno. Pozivamo k skrajni stopnji odgovornosti držav, bodisi članic 27 ali 16, da uveljavijo lastno odgovornost, da izvajajo medsebojni nadzor. Vsekakor potrebujemo popolno in celotno izvedbo Pakta za stabilnost in rast. Nadzor nad davčno politiko je v jedru EMU in vključiti moram tudi nadzor nad strukturnimi reformami in izvedbo strukturnih reform ter nadzor nad razvojem konkurenčnosti stroškov različnih gospodarstev, še zlasti članic območja evra. To je ključno vprašanje.

Ne želim več razpravljati o Grčiji in o različnih vprašanjih, povezanih s tem. V Odboru za ekonomske in monetarne zadeve in pred Parlamentom sem že imel priložnost odgovoriti na številna vprašanja. Naj samo povem, da ima Grčija vzornika in ta vzornik je Irska. Irska je imela skrajno težaven problem – to je rekel tukaj eden od članov EP tukaj – in Irska je predhodno vzela svojo težavo zelo resno, s skrajno odločnostjo, s strokovnostjo in sposobnostjo, in to so vsi priznali. To želim poudariti. Ob tem želim ponoviti: presoja ECB o novih ukrepih, ki jih je sprejela grška vlada, je takšna, da so prepričljivi in, dodal bi, drzni.

Beseda o dolgoročnem položaju znotraj območja evra: v naslednjih 10 ali 20 letih bomo dosegli stabilnost cen v skladu z opredelitvijo, ki smo jo začrtali od začetka evra. Lahko nam zaupate. To lahko dokažemo. To ni teorija. To so dejstva, to so številke.

ECB. – (FR) In poudariti moram tole: vse članice območja evra vedo, da bo srednjeročna in dolgoročna povprečna inflacija v območju evra manj kot 2 % ali blizu 2 %. Iz tega morajo povleči zaključke na nacionalni ravni. Imajo koristi od tega, ker spadajo v območja evra. Ne smejo se postaviti v nacionalni kontekst v smislu nacionalne inflacije, saj bi to bilo daleč od tega, za kar jamčimo, saj so to od nas zahtevali, ker smo zvesti našim pristojnostim in ker je to prispevek k blaginji in stabilnosti Evrope.

Gospod predsednik, dovolite mi, da zaključim – če bom lahko, v nekaj besedah – z vprašanjem o preglednosti. Kot sem pogosto rekel članom EP, smo najbolj pregledni v svetu, kadar govorimo o takojšnji objavi naših študij, uvodnih izjavah. Smo najbolj pregledni v svetu, kadar govorimo o tiskovni konferenci, ki je takoj po Svetu.

predsednik Evropske centralne banke. – Edino območje, kjer ta odločitev ne velja – in imamo dober razlog – je, da ne dajemo imen tistih, ki volijo za to, in tistih, ki volijo za ono, ker smatramo, da je naše sporočilo, da nismo izbor posameznikov. Smo kolegij. Svet je pristojen subjekt. Svet je tisti, ki šteje.

Povedal sem že, da to ni običajen posel in povsem moramo temeljito spremeniti finančne trge, da bomo prepričani, da ne bomo začeli še ene krize take vrste, s katero smo se že morali spopasti.

Zadnja točka o Poljski in Madžarski: ena članica EP je omenila Poljsko in Madžarsko in povedala nam je, da jih ECB ne obravnava, kot bi jih morala. Mislim, da članica EP ni dobro obveščena; spodbudil bi jo, da gre do nacionalnih centralnih bank teh dveh držav in prikazano ji bo, da ECB zelo tesno sodeluje s tema dvema centralnima bankama v korist nas vseh.

Olli Rehn, član Komisije. – Gospod predsednik, najprej se bi želel zahvaliti članom za zelo resno in temeljito razpravo. Zelo pozorno sem poslušal vaša stališča. Iz njih lahko zaključim, da obstaja močna in široka podpora uspešnim okrepitvam gospodarskega upravljanja v območju evra in celotni Evropski uniji.

Po moje je bila današnja razprava zelo zaslužna in dragocen opis scene za Evropski svet danes in jutri. Pozdravljam tudi priložnost za skorajšnje nadaljevanje razprave o gospodarskem upravljanju v Odboru za ekonomske in monetarne zadeve, upajmo, da čim prej po veliki noči. Želel bi se posvetovati z vami in kmalu nadaljevati s konkretnimi predlogi.

Obstajata dve smeri delovanja krepitve gospodarskega upravljanja, ki sta bistveni. Najprej, njegov temeljni del bo resnično verodostojen in boljši preventivni davčni in proračunski nadzor, ki je močnejši in strožji, vključuje tudi srednjeročne proračunske politike in uporablja priporočila in, če je potrebno, opozorila državam članicam.

Njegov drugi gradnik bo vseboval več učinkovitih preventivnih in več sistematičnih ter strogih nadzorov makroekonomskih neravnovesij in razhajanj v konkurenčnosti med državami članicami območja evra in Evropsko unijo. V zvezi s tem bodo uporabljena tudi obvezna politična priporočila. To je potrebno za preprečitev kopičenja neravnovesij. Brez dvoma je samoumevno, da najbolj preteče in nujne potrebe obstajajo v državah z velikimi primanjkljaji in šibko konkurenčnostjo – ne samo v Grčiji, ampak se seveda začenjajo v Grčiji.

Enako samoumevno je, da ne moremo – in ne bomo – s tem mislili na to, da bi kdor koli oslabil izvozne zmožnosti držav s trenutnimi presežki računov. Z drugimi besedami, cilj ni povzročiti, da bi Bayern iz Münchna igral slabše proti Olympicu iz Lyona, ampak izboljšati izvozno konkurenčnost obeh, kjer je potrebno, in domače povpraševanje, kjer je potrebno in možno, tako da bosta Bayern iz Münchna in Olympic iz Lyona igrala boljše kot evropska ekipa s trdnejšo napadalno in obrambno strategijo.

To je smisel območja evra – in v končni analizi Evropske unije.

Edward Scicluna, poročevalec. – Gospod predsednik, najprej nekaj točk. Želim izkoristiti priložnost, da se zahvalim ECB za njeno sodelovanje in dovzetnost za odgovarjanje na moja raznolika vprašanja. Drugič, želel bi se zahvaliti svojim kolegom poročevalcem v senci za njihovo timsko delo pri dogovarjanju glede sprememb k temu poročilu in s tem k razširitvi tega dogovora o njem.

Videli smo, da je zadnja recesija izziv. Vendar napetosti v območju evra niso nove in so dobro poznane. Vemo, da še nismo v optimalnem valutnem območju. Toda zato moramo biti inovativni. Slediti moramo občutljivim gospodarskim načelom in politikam. Seveda jih je potrebno spisati v skladu z načeli evropske socialne kohezije.

Nekateri opazovalci so ugotovili, da ECB ne more pomagati Grčiji, ker ji to prepoveduje določba „no bail-out“ iz člena 103 Pogodbe o EU. Kakorkoli, ena stvar je opraviti finančno injekcijo in druga, zelo različna, je zagotoviti začasno finančno pomoč.

Vemo, da je pred nami več možnosti. Nekatere so lahko izvršljive kratkoročno in druge srednjeročno. Kot so nakazali moji kolegi pred mano, in kot Evropejci, smo vsi pozitivni do evra in vsi želimo, da uspe. Lahko

prispevamo k njegovemu uspehu, zato vsi – Parlament, Komisija, Svet in Evropska centralna banka – združimo moči in najdimo uspešno pot naprej.

Nazadnje, s pomočjo ukrepov, ki vsebujejo večjo preglednost, boljše upravljanje tveganja in primerno ureditev, moramo povrniti javno zaupanje v finančne ustanove. Poskrbeti moramo, da se kriza takšnih razsežnosti ne bo spet ponovila.

Sven Giegold, poročevalec. – Gospod predsednik, glede na to razpravo bi želel dodati tri kratke točke.

Prvič, glede na različna mnenja tukaj v Parlamentu nimamo enakega mnenja o vprašanju neuravnoteženosti. Razlike so bile dokaj očitne in mislim, da moramo biti previdni.

Zlasti bi želel to nasloviti na vas, gospod Trichet in gospod Rehn, in vaju prositi, da ne bi zamižali na eno oko, ker je osrednja težava v tem, kot se strinjamo v osnovi, da morajo stroški rasti v skladu z inflacijo plus produktivnost. Nekatere države so imele stroške, ki so preveč narasli, in dobro je, da reagirate.

Po drugi strani pa je tukaj več držav, ki uporabljajo davčno politiko in svoje plačne sporazume, da zagotovijo, da padejo pod ta prag. Če pri tem ne boste ukrepali – in vem, da se nekateri v Ecofinu s tem pristopom ne strinjajo – potem bomo zanetili požar v gospodarskem temelju evrskega območja in to je zelo nevarno. Pozivam vas, da si ne zatiskate oči in enako pozivam svoje kolege.

Poglejte Grčijo in program za stabilnost, ki je bil hvaljen. Rad bi poudaril, da je tam večji problem, in opozoril bi na to, kar sem se naučil prejšnji teden med svojim obiskom v Grčiji.

Večina ljudi v Grčiji meni, da je v zadnjih 10 ali 20 letih veliko ljudi obogatelo v okoliščinah, ki niso bile upravičene. Če hvalite irska prizadevanja, jih ne morete primerjati z razmerami v Grčiji. Ljudje v Grčiji čutijo, da ne bi smeli trpeti zaradi stvari, ki jih sami niso povzročili.

Zato pozivam vas, gospod Rehn, da pritisnete tudi na grško vlado, da se zresni glede nezakonitega bogastva, ki se je nakopičilo v preteklosti. Sicer program ne bo sprejet in ne bo uspel tudi zaradi gospodarskih vzrokov. Zagotoviti moramo, da je program socialno pravičen – in takšen še ni.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 25. marca 2010.

Pisne izjave (člen 149)

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), v pisni obliki. – Iz trenutne krize v območju evra se moramo naučiti precej lekcij. Gospodarska kriza je tudi odgovorna za težave v območju evra, ampak verjamem, da obstajajo tudi strukturne slabosti EMU, ki se jih moramo lotiti, da bi se izognili prihodnjim krizam. Da bi lahko ECB sprejela učinkovit ukrep za podporo zaposlovanja in rasti, ji moramo zagotoviti potrebna orodja. ECB nima enakih orodij kot ameriška centralna banka (Fed), in zato ne more imeti aktivne monetarne politike, ki bi podpirala rast. ECB zavezuje njen glavni cilj zagotavljanja stabilnosti cen, kar ji preprečuje, da bi učinkovito spodbujala rast. Prav tako verjamem, da potrebujemo večje usklajevanje gospodarskih in davčnih politik, tako da se bomo lahko izognili nesrečnim situacijam, kot je grška. Boljše usklajevanje bi okrepilo stabilnost območja evra. Pakt za stabilnost in rast (SGP) je treba strogo spoštovati, toda menim, da ga je potrebno prenoviti. Preventivni vidik je treba okrepiti. Vidik kaznovanja ni učinkovit, saj plačevanje kazni samo poveča proračunski primanjkljaj in preprečuje skladnost s predpisi. Po drugi strani o sankcijah ne bi smel odločati Svet, ker se bodo države članice vedno upirale kaznovanju ena druge.

Tunne Kelam (PPE), v pisni obliki. – Izhajati moramo iz osrednjega dejstva – med najhujšo gospodarsko krizo, kar jih Evropa pozna, je bil evro sidro stabilnosti in verodostojnosti. Brez delujočega območja evra bi bilo premagovanje krize veliko počasnejše in neenakomerno. To velja tudi za tiste države članice, ki se še niso pridružile območju evra. Sedaj je zlasti pomembno, da spoznamo, da je skupna evropska valuta skupna vrednost, za katero vsaka članica območja evra nosi posamezno odgovornost. Splošno spoznanje je, da je bila gospodarska kriza logična posledica razširjene krize vrednot.

Od tistih, ki so se pridružili območju evra, se pričakuje, da bodo nosili večjo odgovornost za uravnoteženje njihovih izdatkov in prihodkov. Nima smisla, da zavzamemo vlogo domnevnih žrtev finančne špekulacije ali gospodarske mafije. Skoraj vsa evropska gospodarstva so se pregrešila proti načelom trdne in uravnotežene davčne politike. Naučiti se moramo lekcije – potrebujemo veliko strožji nadzor in boljše usklajevanje finančnih politik z ustanovitvijo Evropskega denarnega sklada. Toda najprej mora vsaka članica območja evra prenehati živeti na račun jutrišnjega dne.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), v pisni obliki. – (CS) Dejavnosti Evropske centralne banke so bile od začetkov predmet neprestane kritike leve, in ne le v EU. Prvi vzrok te upravičene kritike so cilje banke. Ker je glavni cilj banke zagotoviti, da inflacija ne preseže 2 % in da proračunski primanjkljaj držav članic EU ne preseže 3 % BDP, potem je vse povsem v redu v času rasti, ko brezposelnost samoumevno upada, ko je likvidnost bank samozavarovana in lahko ECB pritiska na vlade posameznih držav članic, da zmanjšajo svoje dolgove. Od trenutka izbruha gospodarske krize pa je to povsem druga zgodba. Slabo oblikovan cilj centralne finančne institucije vpliva na temeljne odmike od potrebnega cilja. Poročilo, ki obravnava oceno letnega poročila ECB in uspešnost reševanja finančne krize, pa vendarle le trmasto vztraja na tem slabo oblikovanem ključnem cilju. Poročilo prav tako med drugim navaja, da se je potrebno umakniti iz politike stimulacijskih svežnjev in iz varovanja likvidnosti bank, ki je bil glavni tako imenovani neobičajni ukrep za premagovanje krize. Poročilo sploh ne upošteva kritičnega stanja financ vsaj petih držav EU in zdi se, da so avtorji poročila prav tako brezbrizni do hitrega vzpona brezposelnosti. Vse to samo potrjuje škodljivost sedanjega koncepta Evropske centralne banke. Poročilo je torej treba zavriniti.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Vsa Evropska unija in zlasti območje evra sta v resnem položaju. Grčija je na robu bankrota, tudi Španija in Portugalska sta v težavah. Zaradi resnosti položaja se nenehno pripravljajo novi predlogi. Po eni strani ljudje govorijo o tem, da bi se Evropskemu denarnemu skladu podelile znatnejše pravice do posredovanja. Po drugi strani pa komisar za ekonomsko in monetarno politiko, gospod Rehn, poziva Bruselj, da se vključi v načrtovanje proračuna držav članic.

Očitno želi Evropska unija uporabiti to krizo, da prikrajša države članice za finančno avtonomijo, ki je ena od zadnjih ključnih področij nacionalne suverenosti, ki jim je ostala.

Toda še en velik korak nasproti centralizirani evropski naddržavi ne bo rešil obstoječih težav. Nasprotno, še poslabšal jih bo. Alarmanтно stanje, v katerem se je znašla monetarna unija, in dejstvo, da je evro postal valuta z visokim tveganjem, sta rezultat držav, kot so Nemčija, Nizozemska in Avstrija na eni strani, skupaj z državami, kot so Grčija, Italija in Španija na drugi strani, z namernim neupoštevanjem obstoječih razlik med njimi glede gospodarskega razvoja in etosa, na katerih temelji njihova finančna politika. Te zgodovinske razlike, ki se ne navezujejo le na gospodarstvo, je treba upoštevati, namesto da se nadalje zateguje obstoječe centralistične omejitve evropskih nacionalnih držav.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) V smislu letnega poročila Evropske centralne banke bi želel poudariti moteče spremembe v finančni politiki, ki je vplivala na to, da se je natisnilo vse preveč dolarjev, ne da bi se lahko vsaj približno pokrila njihovo vrednost. Spremljajoča sedanja ali prihajajoča devalvacija dolarja s strani Združenih držav kot del njihovega programa valutne reforme bi imela resen negativen učinek na evropski trg. Da bi se izognili temu tveganju, morajo Evropska centralna banka in druge evropske institucije resno razmisliti o odkliku od dolarja kot ključne valute. Evro je mnogo trdnjši in slavni ekonomisti, kot je dobitnik Nobelove nagrade Joseph Stiglitz, so dejali, da je bila glavna vloga dolarja vzrok za mnoge finančne krize. Evropska unija bi se morala nehati prostovoljno izpostavljati problemom ameriške finančne politike.

Kristiina Ojuland (ALDE), v pisni obliki. – (ET) Gospod predsednik, kriza zadolževanja v Grčiji je zastavila vprašanja o naši sposobnosti ohranjanja stabilnosti območja evra. Prepričan sem, da bo moč enotne valute zagotovljena, če bodo predpise, o katerih smo se dogovorili, upoštevali v vsaki posamezni državi članici. Rečeno je bilo, da tako kot Grčija, so tudi druge države članice Evropske unije, ki lahko pričakujejo resne finančne težave. Poleg bolečega nacionalnega dolga so nekatere države članice že dosegle nevarne ravni proračunske porabe, nekaj o čemer je bila Evropska centralna banka zaskrbljena že pred nekaj leti. Evro je sidro, na katero so privezana gospodarstva držav članic. Ukrepi držav članic, ki slabijo evro, so nesprejemljivi. Bistveno se mi zdi, da vsaka država izpolnjuje pogoje, ki so določeni za območje evra. Sočasno podpiram kolektivni pristop za iskanje rešitev, vključno s sestavo svežnja pomoči za Grčijo, zaostrovanje predpisov glede enotne valute in izvajanje strožjega nadzora. Zamisel možnega oblikovanja Evropskega denarnega sklada, ki je nastala zaradi grške krize, je pristop, ki bi lahko preprečil možne težave, toda ne smemo pozabiti na čezmejne dejavnike, ki delujejo na globaliziranem trgu naložb, ki imajo nujno vpliv na območje evra. Zato je jasno, da bi se morali na nacionalni ravni bolj osredotočiti na pripravo zakonodaje, ki bi zavarovala evro pred vplivom nevarnih dejavnikov, tako znotraj Evropske unije kot zunaj nje.

4. Drugi evropski vrh o Romih (vloženi predlogi resolucij): gl. zapisnik

PRESEDSTVO: GOSPOD VIDAL-QUADRAS

podpredsednik

* * *

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gospod predsednik, s sodbo z dne 19. marca je sodišče Evropske unije izjavilo, da je večina našega parlamenta kršila jasno zakonsko določbo, ker je zavrnil zagovor moje imunitete na podlagi člena 10 mednarodnega protokola, kot so zahtevali moji tuji kolegi, ki jih je vodil gospod Romagnoli.

Ta zahteva je bila predložena, ko sem bil žrtev nasilnega političnega, strokovnega in pravnega preganjanja zaradi kaznivenga dejanja, ker sem „dejal novinarjem, ki so me spraševali o revizionizmu in zgodovini druge svetovne vojne, da so ta vprašanja stvar razprav zgodovinarjev“. To je zapisano v odstavku 108 sodbe.

Sodišče trdi, navajam: „Ker je cilj protokola zagotoviti pravice članom Evropskega parlamenta, sledi, da je Parlament očitno kršil načelo pravne države, ker ni podal sodbe na podlagi člena 10.

Res je, da Sodišče ni privolilo moji zahtevi po odškodnini, ker meni, da je francosko pritožbeno sodišče in njegovih 11 sodnikov ugotovilo, da sem popolnoma in brezpogojno nedolžen. Zato verjame, da ne morem več navesti škode. Ostaja dejstvo, da nalaga našemu Parlamentu plačilo dveh tretjin sodnih stroškov. Ta odločitev zato tvori neusmiljeno zavrnitev strankarske taktike, ki me je oropala poslanske imunitete.

Poročevalec se je pod pritiskom zatekel k nezreli postopkovni zvijači.

Ta odločitev postavlja precedens, od katerega bodo imeli v prihodnosti koristi člani nacionalne desnice v Evropskem parlamentu, katerih svoboda izražanja je nenehno pod udarom.

5. Sprejetje zapisnika predhodne seje: gl. zapisnik

6. Čas glasovanja

Predsednik. – Sedaj bomo prešli na glasovanje.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik)

6.1. Oblikovanje seznama tretjih držav ali delov tretjih držav in določitev pogojev v zvezi z zdravstvenim varstvom in javnim zdravjem ter veterinarskimi spričevali za uvoz nekaterih živih živali in njihovega svežega mesa v Skupnost (A7-0018/2010, Jo Leinen)

6.2. Uporaba sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji: Litva/Proizvodnja pohišta (A7-0047/2010, Barbara Matera)

6.3. Uporaba sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji: Litva/proizvodnja oblačil (A7-0048/2010, Barbara Matera)

6.4. Poročilo o letni izjavi o območju evra in javnih financah 2009 (A7-0031/2010, Sven Giegold)

6.5. Imenovanje podpredsednika Evropske centralne banke (A7-0059/2010, Sharon Bowles)

6.6. Imenovanje člana Računskega sodišča - Milan Martin Cvikl (SL) (A7-0046/2010, Inés Ayala Sender)

6.7. Imenovanje člana Računskega sodišča - Rasa Budbergytė (LT) (A7-0039/2010, Inés Ayala Sender)

6.8. Imenovanje člana Računskega sodišča - Kersti Kaljulaid (EE) (A7-0045/2010, Inés Ayala Sender)

6.9. Imenovanje člana Računskega sodišča - Igors Ludborzs (LV) (A7-0040/2010, Inés Ayala Sender)

6.10. Imenovanje člana Računskega sodišča - Szabolcs Fazakas (HU) (A7-0038/2010, Inés Ayala Sender)

6.11. Imenovanje člana Računskega sodišča - Ladislav Balko (SK) (A7-0037/2010, Inés Ayala Sender)

6.12. Imenovanje člana Računskega sodišča - Louis Galea (MT) (A7-0042/2010, Inés Ayala Sender)

6.13. Imenovanje člana Računskega sodišča - Augustyn Kubik (PL) (A7-0041/2010, Inés Ayala Sender)

6.14. Imenovanje člana Računskega sodišča - Jan Kinst (CZ) (A7-0044/2010, Inés Ayala Sender)

6.15. Imenovanje člana Računskega sodišča - Eoin O'Shea (IE) (A7-0043/2010, Inés Ayala Sender)

6.16. Priporočilo Svetu o 65. zasedanju generalne skupščine Združenih narodov (A7-0049/2010, Alexander Graf Lambsdorff)

6.17. Drugi evropski vrh o Romih

- Pred glasovanjem:

Jean Lambert, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospod predsednik, rada bi podala ustno spremembo, ki bi postala odstavek 7a (nov). Nakazana je na seznamu glasovanja in kot razumem, ima podporo političnih skupin, ki so podpisale resolucijo. Postane posledica odstavka 7.

Tako bi se novi odstavek 7a glasil: „Torej še enkrat poziva Komisijo, da pripravi evropsko strategijo za vključevanje Romov kot instrument za boj proti socialni izključenosti in diskriminaciji Romov v Evropi“.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo)

- Pred glasovanjem o spremembi 1:

Cornelia Ernst, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, najlepša hvala. Imamo dve spremembi, od katerih je ena sprememba spremembe. Želela bi predstaviti obe. Želimo, da se besede „Svet in“ črtajo. Končni rezultat spremembe, o kateri razpravljamo sedaj, bi bil:

„poziva države članice, da prisilno ne izseljujejo manjšin, če se srečujejo z brezdomstvom in diskriminacijo na področju izobraževanja, socialnega varstva in zaposlovanja, ko so se enkrat na silo vrnile.“

(Ustna sprememba ni bila sprejeta)

- Pred glasovanjem o odstavku 18:

Hannes Swoboda, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, prejšnjo spremembo smo zavrnilo tudi zato, kar je bila napisana malo prestrogo. V nekaterih državah obstaja problem, kjer se Romi ponovno vračajo v domovino in so pogoji zanje neprimerni, da bi lahko živeli svobodno in varno in s človeškim dostojanstvom.

Naše besedilo je bolj zadržano, med drugim tudi zato, ker smo videli, da se v nekaterih državah liberalizacija vizumske ureditve zlorablja za namene prošenj za azil brez vzpostavljenih predpogojev. Naše besedilo bi se glasilo:

v države zahodnega Balkana, „kjer lahko naletijo na brezdomnost in diskriminacijo na področju izobraževanja, socialnega varstva in zaposlovanja.“

(DE) Upam, da člani, ki so sprva zavrnilo drugo spremembo, lahko glasujejo za in sprejmejo bolj zadržano besedilo.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo)

6.18. Zakonik o schengenskih mejah glede varovanja zunanjih meja na morju

– Pred glasovanjem o resoluciji:

Michael Cashman (S&D). – Gospod predsednik, želim, da Parlament ve, da sem bil prvi poročevalec o odločbi glede FRONTEX-a, in priporočam, da to sprejmemo zaradi izrednih ukrepov, ki so potrebni za posredovanje in reševanje na morju, zlasti v južnem Sredozemlju.

Odbor me ni podprl, zato sem umaknil svoje ime s tega poročila, Parlamentu pa priporočam, da zavrne resolucijo, ki je sedaj pred njimi. Potrebujemo absolutno večino 369 glasov za sprejetje resolucije, toda Parlamentu priporočam, da zavrne resolucijo, o kateri bomo glasovali.

Cecilia Malmström, članica Komisije. – Gospod predsednik, člani morajo razmisliti o osnutku odločbe za dopolnitev Zakonika o schengenskih mejah glede nadzora zunanjih meja v smislu operacij FRONTEX-a na morju.

To je potrebna odločitev in pomagala bo državam članicam in FRONTEX-u, da bosta učinkoviteje upravljala z našimi zunanjimi morskimi mejami. Kot veste, se bo število ladij hitro povečalo, kot se na Sredozemlju vedno ta čas v letu.

Predlog vsebuje niz zelo pomembnih načel in objasnili predpisov, ki jih mora spoštovati mejna straža, ko nadzoruje morske meje, na primer načelo nevračanja in obveznost obravnavanja ranljivih ljudi in mladoletnikov brez spremstva s posebno skrbnostjo.

Prav tako pojasnjuje, kakšno pomoč bi bilo treba zagotoviti ogroženim osebam na morju in kje izkrcati ljudi, ki so rešeni.

Mnogi od vas v tem parlamentu ste zahtevali ta načela in prepise že leta in sedaj so končno možna. Spremembe, ki jih predlagamo, bodo prav tako zmanjšale tveganje, da ljudje izgubijo življenje v Sredozemlju, ker bodo operacije na morskih mejah veliko učinkovitejše.

Osnutek sklepa je rezultat trdih in dolgih razprav z državami članicami in strokovnjaki iz, na primer, Visokega komisariata Združenih narodov za begunce in Mednarodne organizacije za priseljevanje.

Našim institucijam bo zagotovil boljši okvir za izvrševanje ustreznega spremljanja teh operacij, kjer so prisotna velika evropska sredstva.

Glede pravnega vidika tega predloga je Komisija izbrala člen 12 Zakonika o schengenskih mejah kot pravno podlago, ker predpisi zadevajo patrulje za mejni nadzor med operacijami FRONTEX in ne mejni pregled, kot mislim, da je pravno mnenje Parlamenta.

Na zahtevo članov tega Parlamenta je Komisija opravila raziskavo glede možnih tehničnih rešitev, ki bi najprej onemogočile ponovno odpiranje razprav o vsebini, in drugič, omogočile jasnejša pravila, ki se sprejmejo pravočasno za operacije FRONTEX to poletje. Na žalost take možnosti nismo našli, zato priporočam spoštovanim članom, da naj ne zavrnejo ta dolgopričakovana nova pravila.

Predsednik. – O tem sedaj ne moremo odpreti razprave, gospod Busuttil. Imate besedo, toda razprave ne moremo odpreti.

Simon Busuttil (PPE). – Gospod predsednik, imeli smo dva govornika, ki sta ta Parlament pozvala, da zavrne resolucijo, in nobenega govornika, ki bi govoril v prid odobritvi resolucije. Zato menim, da je edino pošteno, da nekdo, ki lahko govori v prid resoluciji in pozove člane k temu, to tudi lahko stori.

Če mi samo za minuto dovolite, naj povem, da je razlog, zakaj je Odbor LIBE zavrnil ta pravila in vložil to resolucijo, zelo preprost. Naše pravne službe so nam dejale – ne le enkrat, pač pa dvakrat – da je Komisija presešla svoja pooblastila pri predložitvi teh pravil. Zato smo jih zavrnil. Ta pravila vsekakor želimo – sam prihajam iz države, ki ta pravila želi – toda ne želim, da Evropska komisija presega svoja pooblastila. Zato menim, da bi morali podpreti to resolucijo.

Michael Cashman (S&D). – Samo da pojasnim, če boste glasovali proti, podpirate ukrep, ki omogoča prestrežanje na morju. Če glasujete za to, tega ne boste omogočili. To je jasno.

Predsednik. – Sedaj bomo prešli na glasovanje.

6.19. Prednostne naloge proračuna za leto 2011 – oddelek III – Komisija (A7-0033/2010, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska)

7. Dobrodošlica

Predsednik. – Gospe in gospodje, v veliko veselje mi je, da vas lahko obvestim, da je kot del naših medparlamentarnih srečanj na obisku delegacija iz tunizijskega parlamenta, ki ji predseduje Salah Tabarki, predsednik odbora za politične zadeve, človekove pravice in tuje zadeve tunizijskega predstavniškega doma.

Toplo pozdravljamo gospoda Tabarkija in člane njegove delegacije. Rad bi poudaril pomen, ki ga pripisujemo temu srečanju, ki je prvo v petih letih.

Parlament z velikim zanimanjem sledi razvoju političnih in gospodarskih razmer v Tuniziji, saj smo mi v Evropski uniji najpomembnejši trgovinski partner te države. Odnosi, ki jih boste vzpostavili z delegacijo Evropskega parlamenta za odnose z državami Magreba, vam bodo zagotovili ustrezen mednarodni okvir za dialog o zadevah skupnega interesa glede razvoja demokracije in pravne države.

Zato vam želimo prijeten in ploden obisk.

8. Čas glasovanja (nadaljevanje)

8.1. Proračunske smernice : 2011 – drugi oddelki (A7-0036/2010, Helga Trüpel)

8.2. Politika kakovosti kmetijskih proizvodov: katera strategija je prava? (A7-0029/2010, Giancarlo Scottà)

8.3. Učinki svetovne finančne in gospodarske krize na države v razvoju in razvojno sodelovanje (A7-0034/2010, Enrique Guerrero Salom)

- Pred glasovanjem:

Enrique Guerrero Salom, poročevalec. – (ES) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil vsem, ki ste sodelovali pri pripravi tega poročila.

Izpostavil bi rad, da ko pridemo do odstavka 31, je tam ustna sprememba. Kot je bilo dogovorjeno, bom sedaj prebral drugi del angleške različice.

„meni, da je zato ustrezno, da se razišče možnosti za dogovor z državami upnicami, da se uvede začasni moratorij ali odpis dolgov za najrevnejše države, da se jim omogoči izvajanje proticikličnih davčnih politik za lajšanje resnih učinkov krize; predlaga, da se prizadeva spodbujanje dogovorov za pregledno poravnavo dolga“.

Predsednik. – V vsakem primeru, gospod Guerrero, če nismo bili napačno obveščeni, ta ustna sprememba zadeva odstavek 34 in ne odstavek 31.

(Gospod Guerrero je navedel, da res zadeva drugi del odstavka 34).

Sedaj je vse jasno.

(Glasovanje)

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo)

– Pred glasovanjem o odstavku 22:

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, vašo pozornost smo usmerili na ustno spremembo odstavka 22. Poudaril bi, da se odstavek 22 navezuje na globalno upravljanje in zlasti na sestavo G20, ki nenavadno ne vključuje v svojih vrstah nobenega predstavnika najmanj razvitih držav.

Cilj ustne spremembe je zapolniti to praznino in besedilo, ki ga predlagam Evropskemu parlamentu, ugotovi tej potrebi.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo)

– Pred glasovanjem o odstavku 34:

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, pred nekaj trenutki ste pozvali k aplavzu za tunizijsko delegacijo. Ali lahko prosite tunizijsko delegacijo, da posreduje pri tem, da se izpusti na prostost Taoufik Ben Brik, za kar si prizadeva ves Parlament?

– Po končnem glasovanju:

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Gospod predsednik, želim opozoriti na pravilnost postopka. Zelo sem vesel glede izida glasovanja. Toda to je bilo v bistvu samoiniciativno poročilo in v tem primeru se uporabi drugačen postopek. Sedaj nam je bilo dovoljeno, da smo imeli posamezno glasovanje o samoiniciativnem poročilu. To moramo razrešiti, ali pa bodo imela v prihodnosti vsa samoiniciativna poročila posamezno glasovanje. Ali morda lahko prosite Odbor za ustavne zadeve, da pojasni to vprašanje? Sicer bo razlaga, ki so jo podale službe Parlamenta, ovrgla celoten predmet reforme.

Predsednik. – Gospod Swoboda, to lahko storimo. Možno je zahtevati glasovanje po delih v skladu s postopkom, ki so ga skupine same zahtevale. Kakor koli, vse je mogoče pregledati. Lahko se pregleda v prihodnosti, toda za sedaj je tako.

8.4. Letno poročilo ECB za leto 2008 (A7-0010/2010, Edward Scicluna)

9. Stališče Sveta v prvi obravnavi: gl. zapisnik

10. Posredovanje besedil, sprejetih na tej seji: glej zapisnik

11. Obrazložitev glasovanja

Drugi evropski vrh o Romih (RC-B7-0222/2010)

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Sprejet osnutek resolucije Evropskega parlamenta o drugem evropskem vrhu o Romih odpira novo pot za reševanje težav romskega prebivalstva v Evropski uniji.

Očitno je postalo, da napor posameznikov iz različnih držav, da bi uredili vključevanje Romov v družbo, niso obrodili zadovoljivih rezultatov. Vzroki za nastali položaj so različni. Zato pozdravljam prizadevanja Evropske unije, da se vključi v reševanje romske problematiko in na organiziran način izboljša vključevanje te skupnosti v družbo.

Nicole Sinclair (NI). – Gospod predsednik, medtem ko obžalujem diskriminacijo katere koli skupine v družbi na podlagi katerih koli vzrokov, te resolucije ne morem podpreti. Ta resolucija želi postaviti odgovornost za boj proti diskriminaciji v kontekst EU, medtem pa trdim, da so odnosi in pristopi držav članic tako različni, da bi interese manjšin bolje reševale države članice in zlasti tiste države članice, ki ne zastopajo ideala strpnosti in enakosti, ki ga mi Britanci jemljemo za nekaj samoumevnega.

Zavedam se, na primer, da je bil nek italijanski član EP, član skupine EFD, obtožen, ker je sodeloval v izgedih vigilantov, kjer je zanetil požar nad lastnino priseljencev. To je nesprejemljivo. Prosim, ne povezujte Britancev s takšnim obnašanjem, ko namigujete, da manjšinske skupine v naši državi potrebujejo enako stopnjo zaščite, kot ta ista uboga duša, ki sem jo pravkar omenila.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Gospod predsednik, dejstvo je, da vsak, ki zanika problem, ki zanika resnico, očitno ne bo sposoben rešiti tega problema. To je dejstvo. Morali bi se zavedati, da z našo resolucijo o Romih v Evropi, ki je dokument, poln politično korektnih nesmislov, ne bomo mogli najti ali ponuditi enotne rešitve, ker to, kar počnemo, je zanikanje problema. Najprej bi morali opaziti, da se vsekakor srečujemo z večjimi problemi, z večjim številom Romov, ki se sami uvrščajo popolnoma izven naše družbe in ki so zelo pogosto odgovorni za resne zločine, majhne in velike. Mnoge vrednote in standardi ali pomanjkanje le-teh, ki jih zagovarjajo romske skupnosti, so neposredno v nasprotju z vrednotami in standardi, za katere želimo, da bi jih spoštovali v naših evropskih državah. Kar govorim, bi lahko zvenelo nekoliko enostransko, ampak resolucija, ki smo jo ravnokar sprejeli, je veliko bolj enostranska v nasprotni smeri. V vsakem primeru mislim, da bi morala imeti vsaka država članica pravico odločati, kako se spoprijeti s to resno težavo.

Philip Claeys (NI). – (NL) Gospod predsednik, to poročilo je zelo politično korektno, oblika poročila, za katero bi moral ta parlament pridobiti patent. Gospodarske in socialne prikrajšanosti Romov so bile ponovno pripisane tako imenovani nestrpnosti in diskriminaciji. Če bomo samo določili nove kvote in omejevalne zakone in če bomo samo spet odprli finančno pipo, bo vse v redu.

Izkušnje Nizozemske so jasno pokazale, seveda, da večina romskih skupnosti zavrača prilagoditev in vključevanje, ne glede na to, kar storimo. Ni naša krivda, ampak krivda samih romskih skupnosti, da so Romi nesorazmerno zastopani v statistikah o kaznivih dejanjih. Njihove vrednote in standardi so neposredno v nasprotju z našimi. Sam tudi oporekam vsakemu poskusu vmešavanja Evrope v to vprašanje in želim ponoviti, da je vsaka država članica upravičena odstraniti s svojega ozemlja ljudi, ki sistematično odklanjajo prilagoditev in se zatekajo h kaznivim dejanjem.

Poročilo: Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (A7-0033/2010)

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Iz mnogih razlogov sem glasovala za resolucijo o prednostnih nalogah za proračun za leto 2011, ampak v glavnem zaradi pozornosti, ki je posvečena brezposelnosti mladih. Trenuten gospodarski in socialni položaj v mnogih državah Evropske unije zahteva poseben pristop k povečanju vrzeli med mladimi in trgom delovne sile, čeprav je potrjeno, da je vlaganje v mlade ljudi in izobraževanje vlaganje v prihodnost. Izkušnje kažejo, da bi med gospodarskim upadom mladi ljudje raje ostali v izobraževalnem sistemu ali začeli študirati, kot pa iskali zaposlitev. Podobne težnje lahko opazimo sedaj v naših državah. Zato bi želel povedati, da so načrtovani ukrepi, bolj aktiven trg dela in povezanost izobraževalnega sistema, zelo pomembni. Zelo potrebna sta razvoj podjetniških veščin in posebnih programov, kadar govorimo o ERASMUS-ovem prvem delu ali ostalih ukrepih. Zelo močno upam, da ima Evropska unija dovolj politične volje, da ne le, da enostavno sprejme zelo pomembne dokumente, ampak da jih tudi izvrši.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Gospod predsednik, prvotno sem glasoval proti poročilu, ker se popolnoma ne strinjam s prednostnimi nalogami, ki jih je predlagal ta parlament Komisiji, vključno z usklajevanjem politike priseljevanja. Vem, kaj to pomeni; usklajevanje politike priseljevanja vseh držav članic je potisnjena naprej kot jasna prednostna naloga. S tem se ne strinjam.

Glasoval sem proti temu poročilu, prvič, ker je postalo zelo jasno, da ta Parlament ni naklonjen zelo potrebnemu zmanjšanju evropske birokracije.

Res je nasprotno. Temeljito moramo razmisliti o ukinitvi različnih vrst institucij in agencij, ki so dejansko postale ali pa so vedno bile nepotrebne. Toda ta parlament celo poziva k ustanovitvi več tako imenovanih decentraliziranih agencij. Ponavljam, tako kot jaz vidim, da jih imamo že preveč. Obstajajo nekatere, ki bi jih bilo potrebno ukiniti, preden ustanovimo nove. Mislim na Odbor regij, Agencijo za temeljne pravice in Evropski inštitut za enakost spolov. Koliko vse to stane naše davkoplačevalce in koliko so vsi ti uporabni, za božjo voljo?

Poročilo: Helga Trüpel (A7-0036/2010)

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v izjemnih časih, kot so ti, v katerih živimo, moramo sprejeti izredne ukrepe.

Proračun prihodnjega leta se ne sme porabiti, kot bi se v običajnih časih. Na žalost gospodarska kriza še ni končana in tega ne moremo prezreti. Moja skupina in jaz smo danes glasovali za proračunske prednostne naloge, ampak v bližnji prihodnosti moramo imeti politično odgovornost za sprejemanje pomembnejših odločitev.

Razmisliti moramo o reformiranju proračuna Unije, da bi zagotovili Evropo, ki bo sposobna krmariti gospodarsko politiko na prodornejši način.

Popolnoma izveden notranji trg, več virov za raziskave in infrastrukturo, več vlaganj v varnost in družine morajo biti naslednji cilji, sicer tvegamo še več konzervativnih ukrepov držav članic.

Če sklenem, biti moramo bolj evropski in manj nacionalisti in ustvariti pristno evropsko politiko.

Daniel Hannan (ECR). – (ES) Gospod predsednik, dovolite mi, da povem, da vas je zadovoljstvo spet videti kot predsedujočega.

Mark Twain je dejal, da če je vse, kar imaš, kladivo, potem se vse začenja zdeti kot žebelj.

Evropska unija je dobra v zapravljanju denarja – v zapravljanju denarja drugih. Mislim, da je bil Milton Friedman, ki je dejal, da sta na svetu dve vrsti denarja: vaš denar in moj denar. Previdnejši smo z drugim, kot pa s prvim. To razloži, kar se danes dogaja v Evropi.

Vse države članice iščejo načine za krčenje proračuna. V Grčiji je predlagano zmanjšanje javnega sektorja za 10 %, na Irskem več kot 7 %, Nemčija razmišlja o povišanju delovne dobe, Španija – vaša država – razmišlja o 2 % prihranku BDP, ampak naš proračun v Evropski uniji še naprej neizprosno narašča. Zakaj? Ker v Evropski uniji ni povezave med obdavčenjem, zastopanjem in izdatki, tako da ni zunanjih pritiskov davkoplačevalcev.

Preveliko zapravljanje je pripeljalo svet v to zmešnjavo – preveliko zapravljanje posameznikov, preveliko zapravljanje korporacij in preveliko zapravljanje vlad. Če bi namesto tratenja teh trilijonov, ki je še bolj povečalo naš dolg, dali ta denar nazaj ljudem v obliki nižjih davkov, zamislite si, kakšen spodbujevalen učinek bi to imelo.

Poročilo: Giancarlo Scottà (A7-0029/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Evropski kmetijski proizvodi izpolnjujejo najvišje kakovostne standarde na svetu, zaradi katerih bi morali biti seveda konkurenčnejši na mednarodnih trgih.

Državljeni EU in zviti potrošniki morajo biti zato povsem seznanjeni z njihovimi prednostmi. Predvsem je pomembno povzdigniti dejstvo, da evropski proizvodi ne izpolnjujejo samo strogih higienskih, varnostnih in veterinarskih standardov, ampak tudi spoštujejo načela trajnostnega razvoja, preprečevanja podnebnih sprememb, biotske raznovrstnosti in dobrega počutja živali. Zato popolnoma podpiram uvedbo evropskega logotipa kakovosti za proizvode, ki izvirajo izključno iz EU. Logotip uradno priznava prizadevanja evropskih kmetov in zagotavlja zaščito intelektualne lastnine na mednarodni ravni. Trdno verjamem, da bo to pripomoglo mnogim podeželskim območjem, ki nimajo drugih razvojnih priložnosti.

EU mora zagotoviti finančno pomoč za modernizacijo kmetijskih podjetij in razvoj mikro podjetij, še zlasti v podeželskem območju, da bi dosegli visoko kakovost kmetijskih proizvodov s sredstvi Unije.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Glasovala sem za ta dokument, ker mislim, da je ekološko in čisto kmetovanje naša prihodnost in moramo ga spodbujati. Spodbujati moramo tudi zanimanje ljudi za ekološke kmetije in ekološke proizvode, tako na ravni EU kot v državah članicah. Po drugi strani, ker želimo zagotoviti in podpirati ekološko kmetijstvo, ne smemo hiteti z legalizacijo gensko spremenjenih organizmov. Nekatere države so postavile zelo dober primer, strogo so omejile pridelavo gensko spremenjenih organizmov v okolici ekoloških kmetij. Tukaj mora biti jasna ločitev. Potrošnikom morajo biti tudi zagotovljene vse informacije in rezultati znanstvenih raziskav, povezanih z gensko spremenjenimi organizmi, in vpliv gensko spremenjene hrane na okolje in človeško zdravje brez kakršnega koli prikrivanja. Le tedaj bomo ustvarili pristno skupno tržišče ekoloških proizvodov, kar je zelo pomembno za vse nas.

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej bi se želel zahvaliti gospodu Scottà za delo, ki ga je vložil v to poročilo.

Menim, da je zaščita in krepitev politike kakovosti za našo kmetijsko proizvodnjo prednostna naloga Evropske unije, ker vsebuje in je povezana z nizom drugih temeljnih tematik na evropski ravni, kot so vedno večje

varstvo potrošnikov, podpora SME, ohranjanje kulturne in tradicionalne dediščine mnogih evropskih regij in konkurenčnost evropskih proizvajalcev na globalni ravni.

To so razlogi, zaradi katerih sem glasoval za to poročilo.

Jan Březina (PPE). – (CS) Cenim dejstvo, da poročilo o politiki kakovosti kmetijskih proizvodov vzpostavlja povezavo s sprejetimi koraki, ki so bili prej sprejeti za krepitev politike kakovosti. Menim, da je zlasti koristno razviti sistem geografskih označb in označb porekla ter obenem ohraniti potrebna merila za pridobivanje zaščite. Strinjam se z ohranitvijo instrumentov za jamčenje tradicionalnih posebnosti, z določbo, da morajo biti pravila za registracijo poenostavljena. Ob upoštevanju dejstva, da vsebuje nižji standard zaščite, ne da bi bilo treba dokazati posebne geografske lastnosti proizvoda, ne vidim razloga, zakaj bi moralo obravnavanje vlog trajati tako dolgo kot za geografske označbe in označbe porekla.

Po mojem mnenju obstaja šibka točka v trenutni praksi pooblastil Komisije, da po lastni presoji zavrne vloge, za katere meni, da so nepopolne. To se pogosto zgodi naključno in samovoljno, brez poznavanja posebnih lastnosti proizvoda in geografskega področja. Potrebno je tudi določiti ukrepe za izogibanje rokom pri postopkih registracije, tako da Komisija pripravi več pripomb in dodatnih vprašanj.

Diane Dodds (NI). – Gospod predsednik, rada bi se zahvalila gospodu Scottà za delo na tem pomembnem poročilu.

Še zlasti se želim sklicevati na spremembo 4, ki zahteva, da je potrošniku na voljo največja količina informacij. Podpira tudi uvedbo izčrpne in obvezujoče zakonodaje za označevanje „območja kmetovanja“.

Medtem ko so to hvalevredni cilji, verjamem, da je sprememba preveč omejujoča in bi morda bila boljša kot prostovoljna informacija.

Na Severnem Irskem smo zelo odvisni od možnosti izvoza proizvodnje v preostalo Združeno kraljestvo in evropske države. Ta sprememba ima možnost vpliva na možnosti Severne Irske, da proda izdelke na določenih trgih, kjer trenutno ni težav, in menim, da je pomembno, da nove označbe ne ustvarjajo ovir, ki preprečujejo trgovino med različnimi državami članicami.

Medtem ko sprememba 4 predstavlja nekaj težav, priznavam pomembno delo poročila in pomembnost proizvodnje sledljivih, visokokakovostnih in varnih proizvodov.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, s tem glasovanjem smo si zagotovili sredstva, ki varujejo potrošnike in dodajo pravo vrednost kmetijski proizvodnji: cilj, ki smo ga želeli doseči dlje časa.

Od danes mora biti poreklo jasno označeno na etiketi mesnih proizvodov, mlečnih izdelkov, sadja in zelenjave, perutnine in ostalih obdelanih proizvodov iz ene sestavine. Kar zadeva živali, mora biti kraj porekla zapisan kot enotno opredeljena lokacija le tam, kjer so se živali skotile, bile vzrejene in zaklane v isti državi.

To je posredovanje, s katerimi je lahko dana natančna prepoznavnost kmetijskim proizvajalcem in tistim, ki predelujejo kmetijske proizvode. Pokazali smo, da ima Evropski parlament samo en cilj, kar zadeva njegovo ukrepanje glede kmetijskih živil, in to je jamčiti za kakovost in dostopnost razpoložljivih informacij potrošnikom.

Opravili smo dobro delo. Čestitke tistim članom, ki so delali na tem dokumentu.

Syed Kamall (ECR). – Gospod predsednik, načeloma nimam težav z idejo o logotipu kakovosti. Logotipe kakovosti vidimo vsak dan na številnih področjih življenja. Dokler se ta ne uporablja kot izgovor za teptanje izbire potrošnika.

Če hrana ne izpolnjuje določenih omejitev glede velikosti ali estetskih omejitev, je ne bi smeli metati stran, je vreči na kup, kot se zgodi s 30 % evropskih kmetijskih proizvodov, ki so pogosto zavrženi, ker ne izpolnjujejo strogih evropskih standardov.

Naši kakovostni standardi tudi ne bi smeli uporabljati kot izgovor za prepoved uvoza od kmetov iz držav v razvoju, kar žene te kmete v revščino, in potem jemati denar našim davkoplačevalcem, da se ga meče skorumpiranim vladam, ko kmetje zapadejo v revščino.

Namesto označbam kakovosti in podobnim gestam bi morali raje zaupati trgov, morali bi zaupati potrošnikom in morali bi zaupati ljudem.

Poročilo: Enrique Guerrero Salom (A7-0034/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Glasoval sem proti temu poročilu, ker, kot se pogosto zgodi pri drugih poročilih, v tem samoiniciativnem poročilu Evropa spet spodbuja svoje lastne zamisli o tako imenovanih reproduktivnih in spolnih pravicah, ki jih vsiljuje ljudem v državah v razvoju.

Za vedno mora biti jasno, da glede na definicijo Svetovne zdravstvene organizacije, ta zamisel vključuje splav kot metodo za načrtovanje družine. Človeško življenje je nedotakljivo od spočetja do naravne smrti in zato nisem mogel podpreti tega poročila. Po drugi strani vsebuje nekaj dobrih zamisli, ki seveda utegnejo pomagati ljudem v državah v razvoju, in zato je mogoče reči, da ko se mora stotine milijonov ljudi v državah v razvoju spopasati s posledicami naraščajočih cen osnovnih proizvodov in živil, se bodo ti spopadali s problemom preživetja. Preplašile so me ocene mednarodnih finančnih institucij, da se bodo milijarde ljudi na planetu še povečale za stotine milijonov in več in da se bo v podsaharski Afriki umrljivost otrok povečala za od 30 000 do 50 000.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (GA) Gospod predsednik, glasoval sem za poročilo o vplivu finančne in gospodarske krize na revne države sveta. Čeprav poročilo ne daje zadostnega radikalnega odziva na težave revnih držav, se istočasno lahko strinjamo z mnogo stvarmi, ki jih vključuje.

Revni ljudje in revne države so tisti, ki najbolj trpijo zaradi gospodarske krize. Dati bi morali vso pomoč, ki jo lahko damo ob upoštevanju javnih naložb, zlasti v te države. Toda povedati je treba tudi, da trgovinski dogovori, ki jih ima Evropska unija z revnimi državami, njim niso ravno naklonjeni. Velike evropske družbe imajo največje koristi od teh dogovorov; majhni proizvajalci, majhni kmetje in delavci od njih nimajo koristi in zato moramo spremeniti način dela s temi državami.

Diane Dodds (NI). – Gospod predsednik, glasovala sem proti členu 7 tega poročila in bila sem zmedena, ko sem spet videla, da ta parlament uporablja poročilo te vrste za prikrito uvajanje pravice do splava in tudi povezavo med spolnim in reproduktivnim zdravjem ter javnim zdravjem v državah v razvoju.

Tukaj ni kraj, da bi ugotavljali, če je dostop do splava pravica ali ne. Sprejemanje zakonov je zadeva nacionalnih vlad. Jaz in ogromna večina mojih volivcev na Severnem Irskem ostaja trdno prepričana v vero o pravici do življenja nerojenega otroka.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Gospod predsednik, kot Parlament bi morali premisliti dvakrat, preden pripravimo predloge.

Morali bi predložiti predloge za politike, ki bodo rešile težave, ne pa jih poslabšale.

Kar zadeva razvojno pomoč, so tukaj mnoge resne študije, ki so dejansko pokazale, da subvencioniranje razvojne pomoči v preveč avtomatizirani obliki vedno povzroči zakasnitev gospodarskih reform in s tem zakasnitev za priložnosti gospodarske rasti v državah v razvoju. Kljub temu moramo kot Parlament nadaljevati s tem, da jemljemo za izhodiščno točko kredo ali tako imenovan aksiom, da bo dodeljevanje vedno več razvojne pomoči v prvi vrsti pomagalo afriškim državam, da se postavijo na noge. Kljub velikim injekcijam razvojne pomoči v mnogih desetletjih, na žalost tukaj ni jasnega dokaza, da večina afriških držav danes ni v veliko slabšem položaju kot takoj po dekolonizaciji. To je bila moja prva točka.

Zelo kratek bom s svojo drugo točko. Seveda je res, kot ugotavlja poročilo, da so države v razvoju dodatno oslabiljene z begom možganov, ampak zakaj vztrajamo na „modri karti“, ki še bolj poslabšuje te težave?

Anna Záborská (PPE). – (SK) Ne morem razumeti, zakaj je bilo reproduktivno zdravje spet vključeno v poročilo o posledicah globalne finančne in gospodarske krize za države v razvoju in razvojno sodelovanje.

Organizacije za reproduktivno zdravje podpirajo splav kot eno od možnosti za nadzor stopnje rodnosti. Ta industrija se prav tako financira na evropski ravni z davki državljanov, ki nasprotujejo splavu in ki so vključeni v zaščito življenja. Že desetletja mednarodne institucije podajajo svoja mnenja o nadzoru stopnje rodnosti kot smeri za boj proti revščini, ampak države v razvoju še vedno živijo v izjemni revščini. Po mojem mnenju EU zapravlja finančne vire za nadzor rojstev, kar ne rešuje revščine. Spoštujem življenje in spoštujem tudi načelo subsidiarnosti v zvezi z državami v razvoju. Zato sem glasoval proti členu 7 in proti celotnemu poročilu.

Daniel Hannan (ECR). – Gospod predsednik, bilo je predvidljivo, mogoče neizprosno, da bi Evropska unija zagrabila finančno krizo v Grčiji z namenom, da bi pospešila dobro skovane načrte za harmonizacijo davčne politike.

Videli smo ponavljajoče pozive za evropsko dolžniško agencijo, za Evropski denarni sklad, za vseevropsko obdavčenje, tako da nam ne bi bilo treba iti do nacionalnih volivcev po finančne injekcije.

Gospod Van Rompuy in ostali komisarji se kot pošteni federalisti natančno strinjajo z izjavo britanskih skeptikov, da ne morete imeti monetarne unije brez davčne in gospodarske unije.

Mislim, da je bil John Maynard Keynes tisti, ki je napisal: „Tisti, ki nadzira valuto, nadzira državo“. Obljubljam, da se bom samo tokrat skliceval na Keynesa z odobravanjem.

V bistvu naj vam citiram večjo in boljšo avtoriteto celo od Johna Maynarda Keynesa. Poglejte si Evangelij sv. Mateja, poglavje 22, prepričan sem, da se boste spomnili tega. Našega Gospoda so vprašali, če je prav plačevati davke Rimu. On odgovori: „Zakaj me skušate, hinavci? Pokažite mi denar za davek“. In k njemu so prinesli kovanec. In [Jezus] jim je govoril: „Čigava je ta podoba in nadpis?“ Odgovorili so mu: „Cezarjeva“. In [Jezus] jim je govoril: „Vrnite Cezarju, kar je Cezarjevega, in Bogu stvari, ki so njegove“.

Sedaj ne trdim, da je bil naš Gospod na eni strani ali drugi strani razprave o evru. Dejstvo je, da kadar iščemo najvišje simbole trenutne oblasti, je brezpogojen znak suverenosti kovanec! In videli smo, da evro vodi v skupno gospodarsko upravljanje. Hvala bogu, da smo bili previdni in obdržali funt.

Predsednik. – Hvala vam za blagoslovitev tega jutranjega zasedanja, gospod Hannan.

Syed Kamall (ECR). – Gospod predsednik, ko pogledate to poročilo, vidite mnogo starih, izčrpanih fraz o tem, kako svet v razvoju trpi zaradi gospodarske krize. Jasno, da so ljudje, ki bodo trpeli zaradi gospodarske krize v teh državah, ampak pogosto to niso nujno ljudje, ki jim želimo pomagati. Zelo pogosto so to vlade, ki so zaskrbljene, da bo proračunska pomoč okrnjena, ker je z manj denarne pomoči težje ohraniti skorumpirane in neučinkovite vlade na oblasti. Ko sem lani v Afriki govoril mnogim desno-sredinskim politikom, so se mi pritoževali, da proračunska pomoč dejansko ohranja skorumpirane vlade na oblasti in še otežuje izboljševanje gospodarskega in političnega vladanja v teh državah.

Ampak pogledjmo nekatere od stvari, ki jih predlagamo. Govorimo o več naložbah v države v razvoju – in vsak se bo strinjal s tem – še vedno kroži v tem parlamentu predlog, direktiva o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov, ki bo zmanjšala vlaganja v države v razvoju. Govorimo o pomoči kmetom v državah v razvoju, pa še vedno nadaljujemo, celo v današnjem proračunu, z glasovanjem za več sredstev za skupno kmetijsko politiko, ki tako zelo škoduje preživetju kmetov v razvitih državah.

Resnično se lotimo reševanja pravega vira težav v teh državah – slabo vladanje in protekcionizem v EU.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasoval sem proti temu poročilu iz dveh razlogov. Prvič, bega me, da Evropa vedno bolj uporablja neciljni pristop za razvojno politiko in da vedno več resolucij in zahtev vzpodbuja ta pristop. Drugič, glasoval sem proti temu poročilu, ker verjamem, da je za nas slabo, če vsiljujemo politiko načrtovanja družin v državah v razvoju in v državah v vzponu v obliki neke vrste kulturnega imperializma. Splav ni rešitev in obžalujem dejstvo, da se nekatere države članice Evropskega parlamenta sklicujejo z leporečjem na „reproduktivno medicino“, kadar mislijo na splav. To ne spremeni dejstva, da splav pomeni uboj nerojenega otroka. Zato sem glasoval proti temu poročilu in upam, da v prihodnosti ne bomo uporabljali enakih evfemističnih izrazov v vsaki resoluciji in samoiniciativnem poročilu za opis vidikov kulturnega imperializma.

Nirj Deva (ECR). – Gospod predsednik, glasoval sem proti temu poročilu, ker je neumno. Je nepomembno poročilo. Torej: vse to premoženje je na vseh borzah v New Yorku, Londonu, Tokiu, Frankfurtu itd. Sedaj boste pobrali približno 6 trilijonov ameriških dolarjev vrednega kapitala. Če boste prodali vso lastnino, ki je nelegalna, lastnina z nizko vrednostjo, ki ni del zakonitega sistema v državah v razvoju, boste nabrali 7 trilijonov ameriških dolarjev. Veliko je kapitala, ki čaka v državah v razvoju in je izven zakonskih struktur teh držav, od revnih četrti do milijonov podjetij, ki jih vidite ob robu ceste in niso del uradnega gospodarstva.

Drugič, če sprašujete, koliko denarja prihaja vsako leto iz držav v razvoju preko svetovnih finančnih sistemov, je to 800 milijard ameriških dolarjev. Zakaj ne delamo na zadrževanju kapitala v teh državah, da bi te države obogatele?

Ne, kaj smo pravkar naredili? Glasovali smo za Tobinov davek, da smo udarili po že tako oslabljenih finančnih institucijah na zahodu in dali denar celi množici ljudi, ki ga bo verjetno ukradla.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, kot predhodni govorniki imam tudi jaz ugovor na določbe člena 7. V naši skupini smo se lahko prosto odločali, ampak se je naša delegacija odločila voliti proti, ker – kot so

govorniki dejali – govoriti o pravicah reproduktivnega zdravja je drug način poimenovanja za splav. Če je to mišljeno s tem, potem bi to morali povedati na glas in ne pisati pod gospodarski krizni načrt. Tako kot ostali govorniki, smo temu ugovarjali in glasovali proti temu oddelku.

Poročilo: Edward Scicluna (A7-0010/2010)

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Gospod predsednik, mi v danski ljudski stranki smo glasovali proti temu poročilu. Toda dejansko čutim potrebo, da se zahvalim za številne pripombe, ki so bile predstavljene v tem poročilu. Zlasti mislim na odstavek 27, ki zelo odkrito navaja, da bi moral evro spontano voditi k tesnemu usklajevanju gospodarskih politik znotraj območja evra. Seveda povsem nasprotujem tej izjavi, ampak želel bi se zahvaliti za jasnost in odkritost, ki jo poročevalec izkazuje v zvezi z evrom. Na ta način je evro struktura, oblikovana z namenom ustvariti mnogo večjo gospodarsko združitev v Evropi. Z drugimi besedami, finančna politika, politika trga dela, strukturna politika – vsa gospodarska področja, vse kar ima kakršni koli pomen za gospodarstvo – morajo biti poenotena. To ravnokar spremljamo v Grčiji, kjer ekonomisti v Frankfurtu razlagajo Grkom, kakšno gospodarsko politiko naj uberejo, in to bomo videli čez nekaj mesecev v zvezi s Španijo in Italijo in celim seznamom drugih držav. V tem smislu poročilo pojasnjuje, z vso nazornostjo, ki si jo lahko želimo, zakaj Danska – in moja stranka, Danska ljudska stranka – zlasti želi ostati zunaj območja evra. Sami se želimo odločiti, katero gospodarsko politiko bomo ubrali. Danski volivci so tisti, ki morajo o tem odločiti, in ne ekonomisti v Frankfurtu.

Pisne obrazložitve glasovanja

Poročilo: Jo Leinen (A7-0018/2010)

Andrew Henry William Brons (NI), v pisni obliki. – Podprli smo predlog, da ostanejo obstoječa pravila glede uvoza živih živali, mesa in mesnih proizvodov v veljavi, dokler se ne nadomestijo z ukrepi, sprejetimi v skladu z novim regulativnim okvirom. Medtem ko bi imeli raje, da bi taki zakoni bili zakoni posamezne države članice kot pa naddržave EU, pa morajo obstajati zakoni, ki pokrivajo take zadeve. Poročilo prav tako zagotavlja seznam tretjih držav ali delov držav, iz katerih bodo države članice dovolile uvoz govejega, svinjskega in svežega mesa. To pomeni, da bo Združeno kraljestvo imelo zakonsko obvezo, da bo omogočilo uvoz iz teh držav. To bo pomenilo konkurenco za naše kmete in nadaljnjo propadanje suverenosti. Ob tem primerjanju slabih in dobrih predlogov smo se odločili, da se bomo vzdržali.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Člen 3(1) Direktive Sveta 72/462/EGS z dne 12. decembra 1972 o problemih v zvezi z zdravstvenimi in veterinarskimi pregledi ob uvozu goveda in prašičev ter svežega mesa ali mesnih proizvodov iz tretjih držav določa, da bi Svet na predlog Komisije odobril seznam tretjih držav, iz katerih bodo države članice dovolile uvoz goveda, prašičev in svežega mesa. Čeprav je bila Direktiva razveljavljena, se postopek še vedno izvaja in prej navedeni seznam je bil že večkrat spremenjen. Komisija sedaj predlaga uredbo, ki bi kodificirala vse zadevne spremembe, ki so bile narejene skozi leta, in ki se mora pogosto spreminjati, kar pomeni, da se stalno posodablja.

Verjamem, da ta postopek uvaja jasnost in preglednost, ne le za države članice, kjer se spremembe dogajajo, pač pa tudi za tretje države, ki izvažajo proizvode v EU.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Pozdravljam sprejetje tega poročila problemih v zvezi z zdravstvenimi in veterinarskimi pregledi ob uvozu goveda in prašičev ter svežega mesa ali mesnih proizvodov iz tretjih držav. To poročilo temelji na Direktivi Sveta 72/462/EGS z dne 12. decembra 1972, ki je vodila Svet k odobritvi seznama držav iz tretjega sveta, iz katerih bodo države članice dovolile uvoz goveda in prašičev ter svežega mesa. Čeprav je bila ta direktiva razveljavljena, se postopek še vedno izvaja in omenjen seznam je bil spremenjen v zadnjih letih. Komisija sedaj predlaga uredbo, ki bi kodificirala vse zadevne spremembe, ki so bile narejene skozi leta, in ki se mora pogosto spreminjati, kar pomeni, da se stalno posodablja.

Verjamem, da ta postopek, kot tudi krepitev varnosti javne hrane EU, uvaja večje jasnosti za države članice in tretje države, ki izvažajo mesne proizvode v EU.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Varnost hrane evropske javnosti je temeljno vprašanje, ki mora biti skrb vseh. Vzpostavitev meril zdravstvene politike za uvoz določenih živih živali in njihovega svežega mesa iz tretjih držav mora biti zelo stroga in takšni proizvodi morajo biti sistematično nadzorovani, tako da lahko vidimo, če se ta merila spoštujejo.

Zato je nujno, da se sestavi seznam tretjih držav, ki spoštujejo zdravje živali, javno zdravje in meril za veterinarska spričevala, ki jim dovoljujejo izvoz živih živali (goveda in svinj) ter njihovega svežega mesa v države EU.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) V neusmiljeni cenovni vojni, ki trenutno besni, podjetja uporabljajo podle metode za povečanje svojih dobičkov. Uvoženo meso se prodaja kot domač proizvod, pokvarjeno meso se pogosto prodaja in potem je tukaj še primer imitacije šunke. Sedaj morajo biti imitirani proizvodi jasno označeni. Toda obvezno označevanje hrane, ki vsebuje gensko spremenjene organizme, večina članic ni podprla, kljub dejstvu, da imajo državljani Evrope zelo kritičen odnos do genskih sprememb. Pomembno je vzpostaviti ukrepe za zdravje in higieno živali. Toda napaka je bila obravnavati vprašanja genskih sprememb v uvoznih uredbah, zaradi česar sem se vzdržal.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za pri zadnjem glasovanju o tej resoluciji. Potrebno je povedati, da je bilo neuradno srečanja s Svetom in Komisijo, kjer je postalo jasno, da bi se lahko Parlament strinjal s tem postopkom. Osnutek poročila, ki ga je za glasovanje predložil Jo Leinen, prevzema predlog COM in predložene so bile spremembe v Odboru ENVI. Svet se je že strinjal, da bo odobril stališče Parlamenta; torej je treba prevzeti prvo branje sporazuma. Mi, Zeleni, se strinjamo s postopkom.

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), v pisni obliki. – (PL) Spremembe zakona, s katerimi se namerava izboljšati dobro počutje živali, so bistvene, in zelo sem zadovoljen z dejstvom, da Evropska komisija sedaj ne namerava sprejeti teh sprememb brez sodelovanja Evropskega parlamenta. Zato sem potrdil poročilo Leinena o predlogu za odločbo Evropskega parlamenta in Sveta o razveljavitvi Odločbe Sveta 79/542/EGS o seznamu tretjih držav, iz katerih države članice odobrijo uvoz goveda, prašičev in svežega mesa, in določitev pogojev v zvezi z zdravstvenim varstvom in javnim zdravjem ter veterinarskimi spričevali za uvoz nekaterih živih živali in njihovega svežega mesa v Skupnost.

Kljub dejstvu, da nisem član Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane, bom nadaljeval z vključevanjem v spremembe zakonodaje, zlasti kjer je namen radikalno izboljšanje prevoza konjev. Tukaj je za to precej pobud, toda načeloma me krščanska etika sili, da skrbim za izboljšanje bivanja ne le ljudi, ampak tudi živali in našega naravnega okolja. Evropska unija lahko pri tem zelo pomaga.

Report: Barbara Matera (A7-0047/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – (LT) Podprl sem obe poročili o dodelitvi sredstev iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji brezposelnim delavcem v Litvi.

V Litvi sta gospodarska in finančna kriza vplivali na mnogo različnih sektorjev in mnogo ljudi je ostalo brez dela in vira preživetja.

Pravila ESPG o dodelitvi sredstev so bila poenostavljena, ob upoštevanju zapletenega položaja na trgu dela in naraščajočega števila brezposelnih. Zato mora Litva izkoristiti vse možnosti za pridobitev zaprosenih sredstev, da se pomaga brezposelnim ljudem, kolikor je le mogoče. Zelo pomembno je tudi, da zagotovimo učinkovito rabo teh sredstev in da ta zagotovijo resnične ugodnosti za ljudi v Litvi.

Regina Bastos (PPE), v pisni obliki. – (PT) Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji (ESPG) je bil ustanovljen leta 2006 za zagotavljanje dodatne podpore delavcem, ki so jih prizadele posledice večjih strukturnih sprememb v svetovnih trgovinskih tokovih, da se jim pomaga pri njihovi ponovni vključitvi na trg dela. 1. maja 2009 je bil obseg ESPG razširjen in je vključil podporo presežnim delavcem zaradi gospodarske in finančne krize.

V tem času, ko se srečujemo s to hudo gospodarsko in finančno krizo, je ena izmed najpomembnejših posledic povečanje brezposelnosti.

EU mora uporabiti vsa razpoložljiva sredstva za odziv na posledice krize, zlasti v smislu pomoči, ki jo je treba zagotoviti tistim, ki realnost brezposelnosti doživljajo vsak dan.

Zato sem glasovala za predlog o uporabi sredstev ESPG za pomoč Litvi, katerih cilj je pomoč presežnim delavcem v 49 podjetjih, ki so dejavna v industriji proizvodnje pohištva.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Glasovala sem za to poročilo, ker bo finančna pomoč Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji dodeljena brezposelnim delavcem podjetij v pohištveni industriji, ker so z zmanjševanjem izvoza v pohištveni industriji mnogi delavci postali presežni. Pomoč EU bo dodeljena za podporo prekvalifikaciji delavcev, iskanju novih zaposlitev ali ustanovitvi njihovih lastnih

podjetij. Navdušena sem, da je Evropska komisija odobrila prošnjo Litve za pridobitev sredstev EU, kajti med recesijo je zelo malo možnosti za presežne delavce v pohištveni industriji, da bi se vrnila na trg delovne sile in množica presežnih delavcev iz 49 podjetij ima zelo negativen vpliv na gospodarski položaj države. Želela bi pozvati institucije EU, da bi zagotovile gladko in hitro sprejetje odločitev, kadar odločajo o stvareh, ki zadevajo zagotavljanje finančne pomoči, ker odlaganje takšnih odločitev lahko samo poslabša že tako težak položaj delavcev. Želela bi poudariti, da bo finančna pomoč EU pomagala delavcem, ki so jih prizadele velike strukturne spremembe v gospodarstvu in trgovini, da se ponovno vključijo na trg dela.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Podobno kot gradbeni sektor v Litvi, ki smo ga prej analizirali, je tudi pohištvena industrija te države občutila učinke globalizacije, saj je sedaj izpostavljena proizvodom nemoralnih konkurentov, katerih proizvodnja je na drugi ravni. Ker so bile zahteve za uporabo in mobilizacijo Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji izpolnjene, menim, da bi taka mobilizacija lahko bila v pomoč.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Le dva tedna po tem, ko je Parlament odobril mobilizacijo Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji v odziv na presežna delovna mesta v Litvi in Nemčiji, spet dovoljujemo njegovo mobilizacijo, tokrat v odgovor na presežke v 49 podjetjih, ki so dejavna na področju proizvodnje pohištva. Kot smo rekli takrat, je preteklo nekaj časa, odkar je število presežnih delavcev bistveno presežlo začetne ocene Komisije glede na število delavcev, ki bi imeli koristi od sklada.

Želimo vas spomniti, da je to industrija, ki se je s težavo prebijala skozi resne težave tudi na Portugalskem, zlasti v občinah, kjer je še zlasti prisotna, kot v Paredes in Paços de Ferreira. To je vodilo tudi tam do presežne delovne sile, kar je poslabšalo socialni položaj regije.

Z vsako novo zahtevo za ukrepanje postaja jasno, da bolj kot blažilne ukrepe – ki so vsekakor potrebni – potrebujemo nujne ukrepe za zaščito proizvodnega sektorja in delovnih mest: zlasti tistih, ki so najbolj ranljivi za krizo, in tistih, ki so vključeni v izkoriščanje vsakega razvojnega potenciala države, promoviranja javnih projektov in podpiranja mikro, malih in srednjevelikih podjetij in sodelujočega sektorja ...

(Obrazložitev glasovanja je bila skrajšana v skladu s členom 170 Poslovnika)

Poročilo: Barbara Matera (A7-0048/2010)

Regina Bastos (PPE), v pisni obliki. – (PT) Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji (EGF) je bil ustanovljen leta 2006 za zagotavljanje dodatne podpore delavcem, ki so jih prizadele posledice večjih strukturnih sprememb v svetovnih trgovinskih tokovih, da se jim pomaga pri njihovi ponovni vključitvi na trg dela. 1. maja 2009 je bil obseg EGF razširjen in je vključil podporo presežnim delavcem zaradi gospodarske in finančne krize.

V tem času, ko se srečujemo s to hudo gospodarsko in finančno krizo, je ena izmed najpomembnejših posledic povečanje brezposelnosti. EU mora uporabiti vsa razpoložljiva sredstva za odziv na posledice krize, zlasti v smislu pomoči, ki jo je treba zagotoviti tistim, ki realnost brezposelnosti doživljajo vsak dan.

Zato sem glasovala za predlog o uporabi sredstev EGF za pomoč Litvi, katerega cilj je pomoč presežnim delavcem v 45 podjetjih, ki so dejavna na področju proizvodnje oblačil.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Danes me veseli, da smo glasovali o zagotavljanju finančne podpore litvanski industriji proizvodnje oblačil, saj je ta sektor še zlasti prizadela recesija. Opozorila bi na dejstvo, da v sektorju proizvodnje oblačil dela največ žensk in da se je zaradi presežnih delavcev zaradi krize do julija 2009 število brezposelnih žensk v Litvi podvojilo. Glasovala sem za to poročilo, ker bo finančna pomoč Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (EGF) uporabljena za ukrepe spodbujanja zaposlovanja, da se presežni delavci zaposlijo čim prej, za študije in prekvalifikacijo plačil, plačila prispevkov za otroke do osem let starosti in varstvo invalidnih družinskih članov. S tem je finančna podpora zelo potrebna v industriji proizvodnje oblačil, saj se je zaradi dramatičnega upada povpraševanja po oblačilih v Litvi in izvoznih področjih občutno zmanjšala količina proizvodnje oblačil. Prav tako bi rada poudarila, da odpuščanje teh delavcev nima le negativnega vpliva na državo in lokalno gospodarstvo, ampak tudi na življenje posameznih delavcev.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Industrija proizvodnje oblačil v Litvi se pridružuje gradbeništvu in industriji proizvodnje pohištva pri neuspehu globalizacije z velikim številom presežnih delavcev. Velika večina, ki je glasovala v pristojnem parlamentarnem odboru potrjuje trdnost ukrepov. Ob upoštevanju tega ne vidim razloga, da bi glasoval proti mobilizaciji sklada v tem primeru.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Le dva tedna po tem, ko je Parlament odobril mobilizacijo Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji v odziv na presežna delovna mesta v Litvi in Nemčiji, spet dovoljujemo njegovo mobilizacijo, tokrat v odgovor na presežke v 45 podjetjih, ki so dejavna na področju proizvodnje oblačil v Litvi. Pomembno je vedeti, da ta industrija prav tako doživlja resno krizo na Portugalskem, kjer zlasti intenzivno trpi zaradi posledic liberalizacije svetovne trgovine, ne da bi bili sprejeti kakršni koli ukrepi, potrebni za njeno zaščito.

Vsaka nova zahteva za mobilizacijo tega sklada naredi ukrepe, ki smo jih zagovarjali, še bolj nujne: brezposelnost je treba učinkovito reševati, delovna mesta je treba oblikovati in spodbujati s pravicami, ki temeljijo na razvoju gospodarske dejavnosti, stimulaciji javnega zaposlovanja, varnosti zaposlitve in zmanjšanem številu delovnih ur brez znižanja plač. Ukrepi so prav tako potrebni za boj proti podjetjem, ki se selijo offshore, začenši z javnimi subvencijami – zlasti s subvencijami Skupnosti – s pogojem, da so izpolnjene vse obveznosti, kot je varnost zaposlitve in lokalnega razvoja, ukrepi, ki uvajajo jasen prelom z neoliberalnimi politikami, ki povzročajo gospodarsko in družbeno katastrofo v državah Evropske unije pred našimi lastnimi očmi.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) EU je območje solidarnosti in Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji (EGF) je bil ustanovljen v ta namen. Ta podpora je ključna za pomoč brezposelnim in žrtvam selitev podjetij, do katerih prihaja v okviru globalizacije.

Seli se čedalje večje število podjetij, ki izkoriščajo nižje stroške dela v različnih državah, predvsem na Kitajskem in v Indiji, kar povzroča škodo v državah, ki spoštujejo pravice delavcev. Cilj ESPG je pomagati delavcem, ki so žrtve selitve podjetij, in za doseg tega je temeljnega pomena, da imajo ti delavci dostopa do nove zaposlitve v prihodnosti. EGF so v preteklosti že uporabile druge države EU, zlasti Portugalska in Španija, zato bi morali zdaj to pomoč odobriti Litvi.

Poročili: Barbra Matera (A7-0047/2010 in A7-0048/2010)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), v pisni obliki. – Glasovala sem za obe poročili Barbare Matere o finančni podpori za presežne delavce v Litvi iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji. Prav tako bi se rada zahvalila tistim kolegom, ki so glasovali za kot kvalificirana večina, in tri petine vseh glasov je bilo potrebnih za sprejetje poročil.

Obe poročili o razmerah v sektorju proizvodnje pohištva in proizvodnje oblačil predstavljata enega izmed najbolj perečih primerov brezposelnosti v Litvi. Vsote za EU niso velike, toda bodo ublažile stisko, s katero se spopadajo litvanski delavci.

To velja za tiste, ki so delali v 49 podjetjih v sektorju proizvodnje pohištva, kjer se bo odvečnim delavcem izplačalo 662 088 EUR iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji, ter tistim, ki so delali v 45 podjetjih v sektorju proizvodnje oblačil, kjer je znesek 523 481 EUR.

Čeprav je to morda samo vrh ledene gore problema brezposelnosti v Litvi, bo finančna podpora pomagala tistim, ki so v najhujši stiski.

Andrew Henry William Brons (NI), v pisni obliki. – Nismo za to, da bi bila Evropska unija odgovorna, da pomaga presežnim delavcem (ali za karkoli druga). Nasprotujemo temu, da bi se denar dodeljeval Evropskemu skladu za prilagoditev globalizaciji, kot tudi nasprotujemo, da bi se denar namenjal za sklade EU. Menimo, da bi morale države pomagati svojim presežnim delavcem. Toda Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji ima denar, ki mu je že bil dodeljen, in ta denar je prišel od držav članic. Če bi nam bilo predlagano, da se denar iz ESPG dodeli za presežne delavce v Britaniji, bi za to glasovali in kritizirali bi nas, če ne bi. Zato moramo glasovati za to, da se sklad uporabi ustrezno za druge države članice. Vseeno pa nameravamo zagotoviti, da se bo prihodnji denar namenil britanskim presežnim delavcem, in če bomo ugotovili, da do njega niso upravičeni, bomo glasovali proti vsem prihodnjim mobilizacijam sklada.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Misel na litvanske delavce, ki so žrtve na oltarju globalizacije, me spodbuja k temu, da se vzdržim. Ker so bili potisnjeni v ta položaj zaradi posledic neoliberalnih politik, ki jih zagovarja Evropska unija, se človek čuti upravičenega, da glasuje proti siromašnim vsotam, ki jim jih želi dati evropska elita. Toda malo, kar dobijo, jim lahko olajša bolečino. Kljub temu je logika Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji še vedno nesprejemljiva. V kraljestvu evrokratov je čista vest poceni.

Poročilo: Sven Giegold (A7-0031/2010)

Alfredo Antoniazzi (PPE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, poročilo gospoda Giegolda predstavlja nekaj zanimivih točk glede sedanje gospodarske krize, ki je najhujša, odkar se je začel proces evropske integracije.

Rad bi poudaril, da sem v vprašanju, ki sem ga pred kratkim naslovil na Komisijo, izpostavil vprašanje glede obsega Pakta za stabilnost in rast, ki je v nekaterih primerih presežen, kot je na primer izvajanje javnih gradenj in projektov socialnih stanovanj. Takšna dela so v bistvu namenjena za socialne namene in so odziv na nujnost stanovanj, zlasti v velikih mestih, in zato bi bilo morda priporočljivo, da se rešuje te vrste težavo tako, da se uporabijo izjemni ukrepi.

Zato menim, da je zaželeno, da Komisija sprejme jasno stališče, tako da lahko pripravi direktive v zvezi z državami članicami s sklicevanjem na proračunske omejitve in omejitve porabe, ki jih določajo parametri Pakta za stabilnost in rast za lokalne organe, ki zlasti v primeru velikih organov potrebujejo večje naložbe v infrastrukturo.

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za poročilo o letni izjavi Evropske komisije o območju evra in javnih financah. Kar se najbolj spomnim iz tega poročila, ki je bogato po analizah in predlogih, je poziv k okrepljenemu evropskemu gospodarskemu upravljanju in zlasti boljšemu usklajevanju proračunskih politik. Rast in solidarnost: to sta dve ključni besedi, ki morata voditi našo evropsko gospodarsko strategijo. Rast, ker brez nje ne bomo mogli reševati socialnih težav. Solidarnost, ker je *raison d'être* evropskega povezovanja in bo njena prihodnost.

Liam Aylward in Pat the Cope Gallagher (ALDE), v pisni obliki. – (GA) Poslanca Fianna Fáil v Evropskem parlamentu, Pat the Cope Gallagher in Liam Aylward, odločno nasprotujeta temu, kar je predlagano v poročilu v zvezi z uvedbo skupne konsolidirane davčne osnove za pravne osebe (CCCTB v angleškem jeziku).

Skupna konsolidirana davčna osnova za pravne osebe v Evropi ne bi izboljšala konkurenčnosti Evropske unije ali delovanja enotnega trga, poleg tega pa bi CCCTB lahko motil majhna odprta gospodarstva, kot je gospodarstvo Irske. Vprašanje obdavčenja je v pristojnosti posameznih držav članic in irska vlada ima pravico uporabiti svojo pravico veta v zvezi s katerim koli davčnim ukrepom, vključno s CCCTB. Pravica je določena v pogodbah, vključno z Lizbonsko pogodbo.

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – (LT) Podprl sem poročilo, ker menim, da na široko poudarja težave območja evra in javnih financ. Zaposlovanje v državah članicah Evropske unije še naprej upada in napovedi so takšne, da se bo to nadaljevalo. Kaotične strukturne reforme nekaterih držav članic, ki se izvajajo brez oprijemljivih načrtov, ogrožajo stabilnost celotne EU. Mala in srednje velika podjetja gredo skozi zlasti težko obdobje, saj tako države članice kot Evropska centralna banka niso mogle nadzorovati sredstev in zagotoviti, da bi se sredstva, namenjena za banke, dodeljevala za glavni cilj – zagotavljanje prednostnih posojil malim podjetjem. Prav tako je zelo pomembno podpreti razvoj območja evra in sprejeti ustrezne ukrepe za oblikovanje ustreznih pogojev, da bi države članice postale članice območja evra.

Elena Băsescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za letno izjavo 2009 o območju evra in javnih financah. Podpiram predlog iz poročila, ki poziva k temu, da evroskupina olajša vstop v območje evra tistim državam članicam, ki se želijo pridružiti in zadovoljujejo določene pogoje. Mislim, da je bistveno, da se izboljša regulacija in nadzor finančnih trgov ter da se omejijo zunanji in notranji primanjkljaji s ciljem olajšati uspešen razvoj ekonomske in monetarne unije. Poleg tega moramo nameniti posebno pozornost težavam, povezanim s proračunsko disciplino. Prihodnja strategija EU 2020 mora upoštevati politike za ustvarjanje delovnih mest in spodbujanje trajnostnega razvoja, tako da lahko preprečimo nove gospodarske krize. Istočasno morajo države članice in Evropska komisija sodelovati za zmanjšanje proračunskih neravnovesij. Konsolidacija javnih financ je bistven predpogoj za zagotavljanje trajnostne gospodarske rasti. Po uveljavitvi Lizbonske pogodbe bo Evropska komisija imela bistveno vlogo pri spremljanju gospodarskega razvoja držav članic. V skladu s členom 121 bo lahko Evropska komisija izrekla opozorila državam, ki ne bodo upoštevala splošnih smernic o gospodarskih politikah.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Za to poročilo sem glasovala, ker je Evropski parlament pritegnil pozornost Komisije na dejstvo, da medtem ko razvite države postopoma plezajo iz globine svetovne krize, pa so razmere v državah v razvoju vedno slabše. Zato morajo Evropska centralna banka, Evropska komisija in države članice območja evra spodbujati proces vključevanja na področju gospodarske in monetarne politike v Evropski uniji in podpirati širitev območja evra. Sem za poziv ECB, da podpre prizadevanja držav članic zunaj območja evra, da uvedejo evro, zlasti v primerih, kjer države članice dokazujejo svojo sposobnost,

da vzdržujejo zanesljivo in stabilno finančno disciplino. Želela bi poudariti, da moramo pozvati evroskupino, Svet in ECB, da bolj usklajujejo svoje ukrepe na področju politike valutnih tečajev, da se izognemo finančnim krizam v prihodnosti. Zato je navkljub krizi bil narejen nek napredek v prehodu na skupno mednarodno zastopanje območja evra. Največja skrb je ta, da kljub dejstvu, da so bila narejena mnoga prizadevanja, da se stabilizira področje monetarne in davčne politike, pa zaposlenost v državah EU pada in brezposelnost ter družbena izključenost so v porastu.

Nessa Childers (S&D), v pisni obliki. – Glasovala sem za poročilo Giegolda, ker obstaja potreba po stalni podrobni razpravi o različnih vprašanjih, ki se pojavljajo v tem poročilu. Treba je zagotoviti, da različne davčne ureditve za pravne osebe ne bodo omogočale podjetjem, da bi se izogibala odgovornosti, da podpirajo družbo z deležem svojih dobičkov s pošteno ureditvijo davka od dobička pravnih oseb. Vendar je treba posebno pozornost nameniti tudi negativnemu vplivu, ki bi ga lahko imela skupna konsolidirana osnova za davek od dobička pravnih oseb v malih državah, kot je Irska, kjer so ravni blaginje in zaposlovanja v veliki meri odvisne od njihove zmogljivosti, da pritegnejo tuje naložbe. Irska delavska stranka ne podpira uvedbo skupne konsolidirane osnove za davek od dobička pravnih oseb.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Vzdržal sem se glasovanja o tem poročilu. Vidimo, da se recesija ne poslablja, ker je gospodarski položaj v skoraj vseh državah članicah očitno negativen in brezposelnost narašča. Specifični problem niso „zdrave“ finance. Države, kot so Grčija, se srečujejo s problemom javnega zadolževanja zaradi spekulativnih napadov trgov ter institucionalnih in političnih problemov EMU. Kriza javnih primanjkljajev, ki je splošni fenomen po vsej EU, je nastala med drugim zaradi masivnih davčnih goljufij, kar je nekaj, kar Komisija pozablja. Razen tega so svežnji pomoči bankam od nacionalnih vlad prav tako povečali javni primanjkljaj, kot je špansko predsedstvo priznalo v odgovor na moje vprašanje o tej točki. Vztrajanje na Paktu za stabilnost, zlasti v recesiji, je katastrofa. Poslabšuje družbene neenakosti in posledica so zmanjšane javne naložbe, povečuje brezposelnost in spodkopava možnosti za rast države. Zato je treba protirastni in protisocialni Pakt za stabilnost spremeniti in potrebno je konfigurirati drugačen okvir za izvrševanje gospodarske in socialne politike, ki temelji na delu in socialnih potrebah ter trajnostni, obstojni rasti.

Proinsias De Rossa (S&D), v pisni obliki. – V času resne gospodarske in socialne krize moramo povečati prizadevanja za usklajevanje strategij makroekonomskih in strukturnih reform prek nacionalnih meja, tako da se lotimo neravnovesij, ki ovirajo generacije delovnih mest. Strinjam se s pomisleki glede neravnovesij znotraj območja evra, kot so špekulacije v gradbenem sektorju, katerih presežki prispevajo k nesimetričnim šokom, in pozivam Komisijo, da preuči možne mehanizme za izboljšanje gospodarskega upravljanja območja evra in omejevanje širjenja takih neravnovesij. Potreba po strožji regulaciji in nadzoru finančne krize je zelo nujna. Vsaka evropska razprava o skupni konsolidaciji davčne osnove za pravne osebe (CCCTB) mora upoštevati potrebe geografskih obrobni regij EU, kot je Irska, in njihove možnosti za privabljanje neposrednih tujih naložb. CCCTB ne govori o skupni davčni stopnji. Obdavčenje podjetij je izključna odgovornost vsake države članice. Smisel CCCTB je vzpostaviti skupno zakonsko podlago za izračun dobičkov podjetij s sedeži v vsaj dveh državah članicah, da se zanje olajša birokratsko breme in vzpostavi skladnost z davčnimi predpisi držav, v katerih delujejo.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Finančna, gospodarska in socialna kriza je v državah članicah Evropske unije povzročila velike težave, ki se odražajo v resnih situacijah njihovih javnih financ. Večina držav je presegla raven zadolženosti, zato so potrebni ukrepi za prispevanje k stabilnosti in rasti, da se doseže bolj uravnoteženo stanje.

Bistveno je znižati javni dolg in pregledati prednostne naloge držav članic, da se javna sredstva uporabijo učinkovito in zlasti, da se oblikuje podlaga za politike, ki pospešujejo gospodarsko rast in s tem družbeno blagostanje. Pregled davčne politike je bistven, da se uvede primerna gospodarska spodbuda, ker bo samo z močnim gospodarstvom mogoče premagati sedanje težave in se pripraviti za prihodnost.

Marian Harkin (ALDE), v pisni obliki. – Ne podpiram odstavka 29, saj poziva k uvedbi CCCTB. Ena od stvari, ki so nam jih povedali o CCCTB, je, da bo bolj učinkovita in bo poenostavila zadeve. Ker, kot stvari stojijo sedaj, se lahko podjetja za to odločijo ali pa ne, bomo imeli na koncu 28 davčnih osnov namesto sedanjih 27; temu bi težko rekli poenostavitev. Kot se trenutno predlaga, bi CCCTB pomenila ponovno porazdelitev evropskih dobičkov po EU, tako bi država, kot je Irska, ki izvaža veliko tega, kar proizvede, bila kaznovana zaradi dobičkov, ki nastanejo na mestu prodaje. Zdi se malo čudno, ker imamo v jedru EU prost pretok blaga; tako bi ob uporabi CCCTB kaznovali države izvoznice. Njena uvedba bi oškodovala evropske možnosti za privabljanje tujih neposrednih naložb, ker se pravila kot taka ne bi uporabila za države članice, v katerih bi

bila locirana, ampak samo s sklicevanjem na zapleteno formulo, ki se lahko izračuna samo za nazaj, kar bi škodovalo naši zmožnosti privabljanja neposrednih tujih naložb.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Glasoval bom proti temu poročilu, ki slepo podpira neliberalno logiko, ki je odgovorna za gospodarsko, družbeno in okoljsko krizo, katere posledice še vedno vsi občutimo. Predlagano besedilo ni le izjemno dogmatično, ampak tudi kaže prezir do ljudi, zlasti Grkov. Kako lahko Parlament glasuje za besedilo, ki je tako sramotno, da postavlja pod vprašaj grški vstop v območje evra ob upoštevanju proračunskega primanjkljaja, ki so ga ustvarile politike, ki jih podpira?

Jasno, ta Evropa je še en sovražnik ljudi.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Gospodarska kriza, ki je doletela EU in se še vedno močno občuti, je odkrila nekatere vrzeli v monetarni politiki Skupnosti in v javnih financah določenih držav članic. Iz teh napak se moramo nekaj naučiti, tako da se jim bomo v prihodnosti lahko izognili.

EU mora izboljšati več področij, zlasti monetarno politiko, izboljšati usklajevanje in sodelovanje v gospodarski politiki in spremljanje javnih financ držav članic. Prizadevanja mora posvetiti reševanju energetske odvisnosti in ustvarjanju večjega števila novih delovnih mest v industrijah, ki so moderne in trajnostne z okoljskega stališča.

Georgios Papanikolaou (PPE), v pisni obliki. – (EL) Glasoval sem za predlog resolucije; v zadovoljivem in vztrajnem tonu izraža Svetu problem predvidenega zmanjšanja zaposlenosti v Evropski uniji, ki zlasti zadeva Grčijo, medtem pa poudarja izjemne ukrepe za oživitve, ki jih je potrebno sprejeti na evropski ravni. Odstavki od 12 do 18, ki se nanašajo na izboljšano usklajevanje sodelovanja na področju gospodarske politike, poudarjajo neravnovesja v območju evra zaradi pomanjkanja povezanosti med gospodarskimi in, kar je še pomembneje, trgovinskimi politikami držav člani v času recesije. Menim, da je uradno priporočilo Evropskega parlamenta Komisiji o izdaji evroobveznic in o sprejetju skupnega pristopa držav v območju evra (odstavek 26) zlasti pomembno ob upoštevanju politik, za katero se bo Evropska unija odločila v bližnji prihodnosti.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glede te zadeve sem sledil stališču našega poročevalca, Giegolda, in glasoval sem za to poročilo. Letna izjava Komisije o območju evra želi spodbuditi široko razpravo o gospodarskih politikah območja evra. Natančneje, predstavlja stališča Komisije o izzivih, s katerimi se mora spopasti gospodarstvo območja evra na eni strani, in njene analize primerne odziva gospodarskih politik na drugi strani.

Czesław Adam Siekierski (PPE), v pisni obliki. – (PL) V svojem govoru sem govoril o položaju v območju evra in javnih financ v 2009. Sklep, izražen z mojim glasom, ima širšo vsebino.

Kot so napovedali ekonomisti, je bilo leto 2009 najtežje za države članice, ki jih je prizadela kriza. BDP Unije se je zmanjšal za 4 %, industrijska proizvodnja za 20 %, brezposelnost je narasla na 23 milijonov in tako naprej. Stroški boja proti krizi so vodili do drastičnega poslabšanja položaja javnih financ. Toda nekatere države so celo pred recesijo kazale visoko raven javne zadolženosti, ki je bila v nasprotju s Paktom za stabilnost in rast.

Za območje evra je finančna kriza dokazala, da je največji izziv v zgodovini. Kriza je neusmiljeno razgalila šibkosti skupnega valutnega sistema. Brez dvoma je najbolj resen obstoj velikih razlik med državami območja evra v smislu stabilnosti njihovih javnih financ in ravni zadolženosti. Nenadoma je postalo očitno, da je bil Pakt za stabilnost in rast, ki naj bi v bistvu jamčil za doseganje konvergenčnih meril, prezrt s strani nacionalnih organov in tudi s strani organov EU. Pomanjkanje discipline in pomanjkanje primerne kazni je vodilo v krizo skupne valute. Mnogi politiki, ki niso naklonjeni evropskemu gospodarskemu povezovanju, so že najavili propad območja evra, in krožijo z vizijo o katastrofi celotnega procesa povezovanja.

Mislim, da ti pogledi niso upravičeni in so po naravi špekulativni, saj se območje evra srečuje s priložnostjo za temeljito reformo, ki bo izboljšala nadzorne mehanizme in zagotovila večje usklajevanje. Ta proces moramo izvesti racionalno.

Poročilo: Sharon Bowles (A7-0059/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Imenovanje uglednega strokovnjaka, kot je Vítor Constâncio za podpredsednika Evropske centralne banke, bo okrepilo vrednost gospodarskih in finančnih politik, ki jih zagovarja ta institucija. Vítor Constâncio zavzema mesto podpredsednika ECB v težkih časih za območje evra. Toda njegovi pogledi na to, kako se mora Evropska unija odzvati na grško krizo, kažejo, da ima vizijo in ve, kako zaščititi evropsko valuto. Gospod Constâncio ima impresiven

življenjepis. Dejstvo, da je guverner Banke Portugalske (Banco de Portugal), potrjuje njegovo poklicno kredibilnost. To služi temu, da se spomnim na nedavni incident glede političnega imenovanja podpredsednika Nacionalne banke Romunije, ki ni bil niti približno na taki strokovni ravni, kot jo predstavlja gospod Constâncio. Na srečo ima tudi Nacionalna banka Romunije veliko število strokovnjakov in njihovo delovanje med trenutno gospodarsko krizo je brezhibno. Toda nacionalne banke bi morale biti zadnji kraj, kjer imenovanja potekajo na podlagi političnih meril in meril kompetence. Gospod Constâncio je bil temeljito zaslišan pred Odborom za ekonomske in monetarne zadeve Evropskega parlamenta. Toda gospod Constâncio ni bil niti enkrat neodločen, nenehno je izražal dosledna mnenja in pokazal, da ima trden pogled na prihodnost območja evra.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Vítor Constâncio je kot guverner Banke Portugalske vsa leta zvesto sledil smernicam, ki jih je državam članicam Evropske unije nalagala Evropska centralna banka. Te smernice so globoko škodovala nacionalnim interesom in suverenosti ter so napad na pravice delavcev in ljudi na Portugalskem.

Dobro je znano, da je nenehno pozival k zmernosti plač v državi z veliko nizkimi plačami in kričečimi socialnimi neenakostmi. To so tudi posledice nepravilne porazdelitve prihodkov, ki kaznuje delavce v interese kapitala. Dobro je tudi znano, da ni uspel v opravljanju nadzora bančnega sistema, za katerega je bil zadolžen.

Nadaljevali bomo s trdnim in silovitim nasprotovanjem nesmiselnim merilom Pakta za stabilnost in smernicam tečajne politike ter drugim makroekonomskim smernicam, kot tudi razvrednotenju proizvodnje in dela – v katerih je imel Vítor Constâncio osrednjo vlogo – kakor smo vedno počeli.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) To glasovanje o priporočilu Sveta o imenovanju Vítorja Constâncija za podpredsednika Evropske centralne banke nas ni presenetilo. Njegovi ukrepi, ki jih je sprejel kot guverner Banke Portugalske so vedno ustrezali liberalnim smernicam ECB.

Politike, ki jih je ubirala ECB in jih je uvajala v državah članicah Evropske unije, ki so precej škodljive za nacionalne interese in suverenost ter tvorijo napad na pravice delavcev in Portugalcev, so v osnovi enake kot tiste, ki jih je zagovarjal Dr Constâncio in jih še vedno zagovarja guverner Banke Portugalske. Še naprej bomo nasprotovali tem politikam, ne glede na to, kdo je vključen v njihovo upravljanje.

Zato smo glasovali proti temu poročilu, saj odgovori, ki jih daje, potrjujejo enako staro usmeritev ECB. Zagovarja nesmiselna merila Pakta za stabilnost in tečajno politiko, druge makroekonomske smernice ter stalno razvrednotenje vloge proizvodnje in dela.

Astrid Lulling (PPE), v pisni obliki. – (FR) Zaradi polnega poznavanja dejstev sem se odločila zavrniti svoje soglasje k imenovanju gospoda Vítorja Constâncija za podpredsednika Evropske centralne banke. On, kot posameznik, ni vprašljiv, prav tako ne njegove sposobnosti, ki jih, lahko dodam, razkazuje s talentom. Tako zelo bi mu radi verjeli.

Toda na tisoče pogubljenih Portugalcev zaradi njegove lahkomišelnosti in pomanjkanja predvidevanja so živ dokaz njegove katastrofalne zgodovine direktorja portugalske centralne banke. Trije taki pomembni pripetljaji so veliko za enega človeka.

Kako lahko nekdo, ki se je izneveril lastni državi, sedaj upa, da bo pristojen za nadzor v Evropi? Navedla sem provokativno pripombo, da je to nekaj takega kot, da bi dali dinamitne palice piromanu.

Te besede so glasno odmevale na Portugalskem. Tako kot mi, tudi Portugalci ne morejo razumeti, kako lahko nekdo, ki na tak način ni uspel, napreduje na višjo raven.

Splošno rečeno, žal mi je, da Evropski parlament ne gre po isti poti kot ameriški senat in sprejme imenovanj, ki so odločilne za prihodnost Evropske unije.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Leta 2008 sem več mesecev sodeloval v preiskovalnem odboru portugalskega Parlamenta. Odkril in prijavil je resne napake nadzora, ki so imele za posledico nacionalizacijo banke leta 2008. Druga posledica, ki se danes še vedno čuti, je ta, da na stotine strank druge banke še vedno ne more prenesti denarja, ki so ga vložile (v mnogih primerih njihove življenjske prihranke). Mislim na *Banco Português de Negócios* in *Banco Privado Português*.

Takrat sem večkrat in javno kritizirala način, kako je Dr Constâncio opravljal svoje nadzorne naloge, ko je bil direktor Banke Portugalske. Dejstvo, da je Portugalce, in moja pripadnost Skupini evropske ljudske stranke

(Krščanski demokrati) mi je preprečila, da bi glasovala proti. Toda moja vest in celo moja intelektualna iskrenost mi nista mogli dovoliti, da bi glasovala za imenovanje, zaradi katerega bi postal nadzornik Evropske centralne banke.

Poročilo: Inés Ayala Sender (A7-0039/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Podprla sem imenovanje gospe Rase Budbergytė za članico Evropskega računskega sodišča. Njeno imenovanje uživa podporo tako v Litvi kot v Evropi, ker ima izjemne delovne izkušnje in je vzpostavila visokokakovosten, neodvisni sistem revizije v Litvi. V Odboru za proračunski nadzor je bilo imenovanje gospe Budbergytė zelo cenjeno – skoraj vsi člani so njeno imenovanje podprli. Je sposobna strokovnjakinja in njene strokovne izkušnje in osebne kvalitete bodo ji omogočile ustrezno opravljati njene naloge člana Evropskega računskega sodišča. Poleg tega se je gospa Budbergytė javno zaobljubila, da bo organizirala svoje delo na podlagi neodvisnosti in revizijskih standardov, ob upoštevanju etičnih zahtev. Če bo dobila mandat, obljublja, da bo nadaljevala s svojim delom glede na dve načeli. Prvo, striktno upoštevanje mednarodnih revizijskih standardov in revizijskih praks ter postopkov, ki jih je uvedlo Evropsko računsko sodišče. Drugo, produktivno delo pri opravljanju lastnih osebnih nalog, nalog na ravni skupine/zbornice in nalog kot članice kolegija Evropskega računskega sodišča. Načrtuje krepitev medinstitucionalnega sodelovanja Evropskega računskega sodišča z Evropskim parlamentom in zlasti Odborom za proračunski nadzor. Prepričana sem, da je revizorka dokazala svojo sposobnost in strokovnost na področju revidiranja. Prepričana sem, da bo njeno brezhibno delo odličen prispevek za celotno Evropsko unijo.

Poročilo: Inés Ayala Sender (A7-0038/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – (LT) Imenovanje gospoda Fazakasa za člana Evropskega računskega sodišča je povzročilo vroče in kontroverzne razprave v Odboru za proračunski nadzor. Čeprav je bilo njegovo imenovanje znano že od novembra, so se le nekaj dni pred zaslišanjem glede imenovanja v odboru razširile informacije o možnem sodelovanju gospoda Fazakasa z državno tajno policijo. Začuden sem, da se je vprašanje glede kompetenc gospoda Fazakasa pojavilo sedaj, ko se Madžarska pripravlja na volitve, medtem ko v petih letih, ko je bil gospod Fazakas član Evropskega parlamenta, predsednik Odbora za proračunski nadzor in kvestor, to vprašanje o njegovi primernosti in sposobnosti za izvajanje nalog ni bilo zastavljeno. Prepričan sem, da Evropski parlament ni kraj za meglene politične igre; zato sem podprl imenovanje gospoda Fazakasa. Mislim, da je bilo dovolj časa med novembrom in zaslišanjem, da bi zainteresirane strani zagotovile dovolj utemeljene informacije o okoliščinah, ki bi lahko imele vpliv na imenovanje gospoda Fazakasa na Evropskem računskem sodišču, in zagotovile izčrpno parlamentarno oceno, toda to ni bilo storjeno.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Ugovori vsakogar, ki ne želi videti zadevnega imenovanja, so razumljivi. Toda če bi se strogo držali tega merila, bi mnogo drugih – in teh je v Evropi kar nekaj – prav tako bilo prepovedano zasesti mesta zaradi njihove vojaške pripadnosti komunistični ali komunistično navdihnjeni skrajni levici in ker so krivi dejanj, ki so celo bolj ustrezna, da jih obsojamo. Ob tem je moj zadržan glas upravičen.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), v pisni obliki. – Glasoval sem proti gospodu Fazakasu, ker je v svoji uradni avtobiografiji zamolčal informacije, da je bil med komunistično diktaturo tajni agent madžarske tajne policije od 1976 do propada režima leta 1989. Glede na uradne dokumente iz zgodovinskih arhivov madžarske državne varnostne službe se je gospod Fazakas leta 1976 zaposlil pri državni varnostni službi, komunistični tajni policiji, „iz patriotskih razlogov“ (tj. v službo je vstopil samostojno), za dejavnosti protivojstva.

Ślawomir Witold Nitras (PPE), v pisni obliki. – (PL) V zvezi z današnjim glasovanjem o imenovanju kandidatov za člane Evropskega računskega sodišča bi rad izrazil svojo podporo odločitvi, ki smo jo sprejeli glede kontroverznega kandidata, gospoda Fazakasa.

V skladu z uradno dokumentacijo je gospod Fazakas mnoga leta podpiral komunistično diktaturo na Madžarskem kot član madžarske varnostne službe. Splošno znana dejstva mečejo temno senco nad njegov življenjepis in to bi moralo biti upoštevano že v zgodnejši fazi. EU je vedno zagovarjala demokracijo, svobodo govora in svobodo vesti in te vrednote so bile desetletja kršene s strani socialističnega režima, ne samo na Madžarskem, ampak tudi v mnogih drugih državah, poznanih po imenom Vzhodni blok. Res je, da so se časi spremenili in danes lahko vsi uživamo v znatnih svobodah, toda zapomniti si moramo tiste, ki so omejevali to svobodo.

Traian Ungureanu (PPE), *v pisni obliki*. – Glasovanje za gospoda Fazakasa je razočaranje. Postavlja resni precedens. Skupaj z EPP sem glasoval proti potrditvi gospoda Fazakasa za člana Računskega sodišča. To ni bilo običajno glasovanje. Gospod Fazakas je osumljen, da je bil sodelavec komunistične tajne službe. Madžarski tisk je glede tega predložil dokument. Slišana so bila številna mnenja, ki nasprotujejo kakršnemu koli „kaznovanju“ gospoda Fazakasa. Zahtevano je bilo, naj se preteklost ne oživilja. To ni prav. Preteklost ni mrtva. Na desetine milijonov vhodnih Evropejcev je še vedno vznemirjenih zaradi komunističnih grozot. Če je preteklost mrtva, potem nima smisla živeti življenje, ki ga usmerjajo norme in vrednote. To bi bil recept za politiko z zmanjšano odgovornostjo. Javna funkcija bi izgubila dostojanstvo. Vsakdo, pa naj bo še tako pokvarjen ali nemoralen, bi se lahko potegoval za javno funkcijo. Če še obstajajo politiki, ki se ne zavedajo komunističnih zapisov v vzhodni Evropi, jih to še ne kvalificira za izražanje argumentiranega mnenja. Krivci za komunistično sramoto ne bi smeli biti del demokratičnega reda, ki so ga poskušali zatreti. Gospod Fazakas je skrival svojo preteklost in lagal, ko so ga o njej vprašali. Pomanjkanje iskrenosti ne bi smeli biti nagrajeno.

Poročilo: Inés Ayala Sender (A7-0041/2010)

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *v pisni obliki*. – (PL) Med tem plenarnim zasedanjem smo glasovali o poročilu o imenovanju Augustyna Bronisława Kubika za člana Računskega sodišča.

Trenutno je državni podsekretar ministrstva za regionalni razvoj. V preteklosti je bil svetovalec predsednika vrhovne zbornice za nadzor in glavni notranji revizijski inšpektor na ministrstvu za finance. Gospod Kubik se je zelo dobro obnesel med zaslišanjem pred Evropskim parlamentom in njegova kandidatura ni vzbudila nobenih dvomov. Ima ustrezne strokovne izkušnje za člana Računskega sodišča in bo prava oseba na pravem mestu. Ob upoštevanju tega sem se odločil, da potrdim njegovo kandidato.

Poročila: Inés Ayala Sender (A7-0037, 0039, 0040, 0041, 0042, 0043, 0044, 0045 in 0046/2010)

Nuno Melo (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Računsko sodišče je institucija, ki pregleduje prejemke in izdatke Evropske unije ter njihovo zakonitost ter nadzoruje dobro finančno upravljanje. Deluje popolnoma neodvisno. Ob upoštevanju tega mora imenovanju posameznikov, iz katerih je sestavljeno, vladati merila sposobnosti in neodvisnosti.

Tako je bilo na pobudo Sveta več posameznikov iz različnih držav EU predlaganih za Računsko sodišče. Vsi so poslali življenjepise, odgovorili na pisne vprašalnike in bili zaslišani pred Odborom za proračunski nadzor. Večina se jih je dobro zagovarjala, da so upravičili svoje imenovanje za Računsko sodišče, kjer bodo sposobno opravljali svoje naloge primerno in neodvisno.

Poročilo: Alexander Graf Lambsdorff (A7-0049/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *v pisni obliki*. – V celoti podpiram ta priporočila. Menim, da bi morala biti okrepljena zunanja vloga EU uporabljena za pospešitev dialoga s ključnimi partnerji in za izgradnjo močnejše EU. EU in njene države članice so bistveni plačniki v proračun ZN. Da se zagotovi, da so vrednote in interesi EU zastopani skladno in učinkovito v sistemu ZN, je potrebno, da EU govori z enim glasom. EU bi morala imeti aktivno vlogo pri podpiranju procesa reform sistema ZN in zlasti reform Varnostnega sveta. Menim, da bi moral biti sedež EU v razširjenem Varnostnem svetu cilj Evropske unije.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark in Anna Ibrisagic (PPE), *v pisni obliki*. – (SV) Poročilo s predlogom za priporočilo Evropskega parlamenta Svetu na 65. zasedanju Generalne skupščine Združenih narodov (A7-0049/2010) so sprejeli danes, 25. marca 2010, brez glasovanja Evropskega parlamenta. Zaradi tega bi tukaj želeli izjaviti, da ne podpiramo besedila v poročilu, ki trdi, da bi moral Sveti nujno predlagati inovativne mehanizme financiranja, kot je mednarodni davek na finančne transakcije.

Proinsias De Rossa (S&D), *v pisni obliki*. – Bil sem za priporočilo Svetu na 65. zasedanju Generalne skupščine Združenih narodov, ki pozivala k okrepitvi vidnosti EU v Združenih narodih. Evropska unija mora podpirati in vzpodbujati globalno reformo upravljanja, še zlasti glede Varnostnega sveta, katerega struktura ne odraža realnih potreb 21. stoletja. Ambicije EU za pridobitev sedeža znotraj razširjenega Varnostnega sveta se morajo nadaljevati. Če bo Evropska unija nadaljevala večstranski pristop do globalnih sprememb, morajo njene države članice ukrepati na ravni ZN skladno in dosledno, še zlasti ob upoštevanju prihajajočih ocenjevalnih konferenc za razvojne cilje tisočletja in Pogodbo o neširjenju jedrskega orožja ter ocene statusa Sveta za človekove pravice in delovnih metod. Pospešiti moramo prizadevanja nacionalnih in čeznacionalnih parlamentarnih skupščin za delo v sistemu ZN, tako da bomo okrepili njegovo legitimnost in demokratičnost. Države članice se morajo truditi, da bo ta zadeva vključena v dnevni red Skupščine.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) V času resne socialne krize, z večjo revščino in brezposelnostjo zaradi krize kapitalizma, ta 65. seja Generalne skupščine Združenih narodov postaja še bolj pomembna.

Obstaja več vidikov interesa na globalni ravni. Posebnega pomena je spremljanje razvoja proti doseganju razvojnih ciljev tisočletja, ko je potrebno doseči minimalne cilje do leta 2015. Boriti se je potrebno proti vsakemu poskusu zmanjšanja, oslabitve ali odlašanja danih obljub.

Zato je pomembno, da se poskusi doseči dogovor glede pospešitve napredka med razvitimi državami in državami v razvoju. Ta mora vsebovati jasne in bistvene zaveze, ker je mednarodna skupnost daleč proč od uresničevanja svojih zavez glede razvojnih ciljev tisočletja. Če primerni ukrepi ne bodo sprejeti, bomo lahko imeli skoraj 1,5 milijarde delavcev v revščini zaradi brezposelnosti ali nezanesljivih in slabo plačanih služb.

Krzysztof Lisek (PPE), v pisni obliki. – (PL) Želel bi povedati, da sem zadovoljen z dejstvom, da je v besedilu predloga priporočila Evropskega parlamenta Svetu o prednostnih nalogah EU za 65. seja Generalne skupščine Združenih narodov, poročevalec vključil zadeve v zvezi z zelo pomembno tematiko sodelovanja med ZN in EU na področju kriznega upravljanja. Pred kratkim so potresi na Haitiju in v Čilu pokazali, kako zelo dovzetni so ljudje za trpljenje in škodo, ki jo povzročijo naravne nesreče. Toda v primeru obeh držav je bilo sodelovanje med EU in ZN glede reševanja in pomoči žrtvam zelo dobro. Menim, da bi se morali sedaj osredotočiti na optimizacijo tega sodelovanja, da bi najbolje izkoristili razpoložljive vire, tako da ne bomo samo v najkrajšem času rešili čim več žrtev, pač pa jim tudi omogočili nadaljnje preživetje. Poleg tega je bistveno drugo vprašanje pomoč za vzdrževanje reda in obnove z nesrečo prizadete države. Kljub dejstvu, da vse države članice EU pripadajo tudi ZN in da ima Evropska unija v ZN status stalne opazovalke, je težko razviti harmonično stališče, ki bi ga delile vse države EU. Prepričan sem, da je prednostna naloga razviti skupni in konstruktivni pristop glede učinkovitega sodelovanja med operacijami pomoči v kriznih situacijah zaradi naravnih nesreč.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), pisni obliki. – (FR) Ugotavljam, da je nemogoče glasovati za to besedilo, čeprav priznam, da ima določene dobre strani. Res je, da spodbuja neširjenje jedrskega orožja in nadzor nad vsem orožjem. Res je, da spodbuja odpravo kapitalističnega kaznovanja. Toda še vedno spodbuja uporabo in raziskave jedrske energije v civilne namene, za katere danes vsi vemo, da jih je potrebno nujno opustiti; še vedno podpira obstoj G20, ki nima legitimnosti; in še vedno poudarja pomen „načela o odgovornosti do zaščite“, katerega opredelitev je tako nejasna, da privablja vse vrste vmešavanja v nacionalno suverenost ljudi. Zaradi vseh teh in drugih razlogov, ki jih ne morem tukaj navesti, se mi to besedilo, kot ga razumem jaz, ne zdi vredno Evropske unije.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Prihajajoče zasedanje Generalne skupščine Združenih narodov je še ena priložnost EU, da se predstavi kot resnični spodbudnik svetovnega miru in solidarnosti. Ne smemo pozabiti, da je EU glavni vir sredstev za Združene narode, prispeva 40 % njihovega celotnega proračuna, 40 % stroškov za mirovne operacije in 12 % za vojake v konfliktnih conah. To je tudi prva Generalna skupščina, na kateri bo EU zastopala visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko.

Ob tem moramo prevzeti našo vlogo vodilnih akterjev, na novo oblikovati vlogo EU v Združenih narodih in se vključiti v globalno upravljanje in reformo Združenih narodov, v mir in varnost ter razvoj in podnebne spremembe.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Poročilo, ki ga je sestavil moj nemški kolega, gospod Lambsdorff, je zelo izčrpna in odlična predstavitev različnih področij odgovornosti in prihodnjih ciljev Združenih narodov s stališča Evropske unije. Ni dvoma, da morajo biti ZN in njihova vloga v mednarodnem sistemu okrepljena po vsem svetu z ustreznimi reformami. Reformo sistema razvojnega sodelovanja, ki je zajeta v tem poročilu, je tudi potrebno podpreti. To je treba nujno rešiti, saj lahko vidimo, da je trenutna politika razvojne pomoči neuspešna. Zato ne razumem, zakaj poročilo poziva države članice, da bistveno povečajo svoje prispevke pred reformami. Razvojno pomoč je treba pregledati, reorganizirati in prestrukturirati skupaj z državami v razvoju. Izjave o podnebni politiki, ki vključujejo trmasto zavračanje vstopa v razprave s kritiki Medvladnega odbora za podnebne spremembe in ki obravnavajo ugotovitve IPCC kot dogmo, so prav tako problematične. Iz tega razloga sem se vzdržal med končnim glasovanjem.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), v pisni obliki. – (DA) Priznavam in v celoti podpiram cilje Združenih narodov za jedrsko razorožitev, enakopravnost spolov, boj proti revščini, razvojne cilje tisočletja in pomembno vlogo Združenih narodov v zvezi z vzpodbujanjem človekovih pravic in boju proti podnebnim spremembam.

Če se bom tega glasovanja vzdržal, bo to zato, ker želi poročilo preprečiti posameznim državam članicam, da bi predstavile svoja mnenja v ZN, na primer, kadar so bolj kritična od EU glede posameznih diktatur.

Poleg tega poročilo dosledno povezuje civilne in vojaške instrumente, kar je nekaj, česar ne morem podpreti.

Predlog resolucije RC-B7-0222/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), *v pisni obliki*. – Večina evropskih Romov je dobila državljanstvo po širitvi 2004 in 2007, oni in njihove družine uživajo pravice prostega gibanja in prebivanja znotraj območja EU. Toda v nekaterih državah članicah s pomembnim deležem romskega prebivalstva se Romi še vedno srečujejo s številnimi težavami, kot je segregacija pri izobraževanju, stanovanjskih zadevah, zelo nizka stopnja zaposlenosti in neenak dostop do zdravstvene oskrbe in javnih služb. EU in države članice si delijo odgovornost za spodbujanje in zagotavljanje vključevanja Romov in podporo njihovih temeljnih pravic kot evropskih državljanov in za povečanje njihovih prizadevanj za doseg vidnih rezultatov.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *v pisni obliki*. – (LT) Glasovala sem za to resolucijo, saj evropski Romi še vedno trpijo zaradi velike diskriminacije in se v mnogih primerih srečujejo z veliko revščino in družbeno izolacijo. Želela bi opozoriti na dejstvo, da se položaj večine Romov, ki živijo v mnogih državah članicah EU, razlikuje od položaja drugih evropskih etničnih manjšin in zato moramo sprejeti potrebne ukrepe na ravni EU in zagotoviti skupno strategijo za boj proti diskriminaciji Romov. Strinjam se s pozivom Evropskega parlamenta novim članom Komisije, da dajo na svojem pristojnem področju prednost romskim zadevam in posvetijo zahtevano pozornost izvedbi strategije romskega vključevanja. Želela bi poudariti, da moramo v demokratični in svobodni družbi spoštovati temeljne pravice in svoboščine vseh ljudi. Zato se morajo Komisija in države članice strinjati in najti skupni dialog o položaju Romov ter sprejeti ukrepe za boj proti njihovi diskriminaciji. Šele ko bomo našli skupni evropski pristop do vprašanj evropskih Romov, se bo strategija aktivno izvajala. Prav tako podpiram stališče Parlamenta, da bi morali vključiti predstavnike romske skupnosti v pripravljalni proces politike EU glede romskih vprašanj.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *v pisni obliki*. – (RO) Evropska unija se trenutno zaveda težav, s katerimi se srečuje romska manjšina, kar je tudi poudarjeno s številnimi obravnavanimi in izvršenimi poročili, vključno z bistvenim financiranjem programov socialnega vključevanja Romov, ki pa niso imeli pričakovanih učinkov. Pogovarjamo se o manjšini 10 do 12 milijonov ljudi v Evropi, ki živijo v skladu z lastnimi pravili izpred sto let in več in imajo občutek, da je to zanje naravno, da se tako obnašajo, v izolaciji znotraj večine. Glede na ocene šteje romska manjšina v Romuniji več kot 2 milijona ljudi. To je več kot madžarska manjšina in nekateri bi logično rekli, da je močnejša. Toda romska manjšina v Romuniji ni uspela določiti svojega vodje za zastopanje te skupine v javnosti ali v romunskem parlamentu. To dejstvo bi lahko bilo tudi razlog, da so vsi nacionalni programi družbenega vključevanja popolnoma spodleteli. Ker se trenutno romska populacija širi čez območja več evropskih držav in je poznana po svojih težnjah po selitvi in vpletenosti v kazniva dejanja (dejstvo, ki je vodilo do uporabe izraza „cigan“, ki ga pripisujejo tudi mnogim drugim državljanom), je rešitev za družbeno vključevanje pripadlo Skupnosti.

Verjetno je, da kjer je državam članicam spodletelo (zaradi česar so pogosto kritizirane), bo Evropski uniji uspelo.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Drugi evropski vrh o Romov predstavlja zavezo k dialogu o kulturni raznolikosti in kar to predstavlja v smislu človekovega bogastva.

Izobraževanje je ključ do procesa vključevanja. Z nudenjem izobraževanja in usposabljanja se borimo proti izključitvi, brezposelnosti in diskriminaciji. Zagotavljamo tudi družbo, ki je pravičnejša, kreativnejša in bolj dinamična.

Pomembno je vključiti etične manjšine, ne samo na trg dela, ampak tudi v vsa področja družbe. Varovanje temeljnih pravic in ustvarjanje skupnega območja svobode, varnosti in pravičnosti so cilji evropskega povezovanja.

Čestitam vsem tistim, ki spodbujajo povezovanje na lokalni ravni, vključno s politiki, učitelji in združenji. To je zato, ker so ti ljudje ponavadi odgovorni za dostop do stanovanj, zdravstvene oskrbe, izobraževanja, kulture in izboljšane kakovosti življenja.

Pozivam Evropsko unijo in države članice, da spodbujajo usklajena prizadevanja in da se zavežejo političnim strategijam, ki vključujejo jasne zakonske obveze in verodostojne proračunske prispevke.

Pomembno je sprejeti skupno stališče o strukturni in predpristopni politiki financiranja.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Ocenjuje se, da živi med 10 in 12 milijonov Romov v EU, kar tvori eno največjih etničnih manjšin v Evropi. Večina teh ljudi živi v pogojih izredne revščine in na robu družbe z omejenim dostopom do zaposlovanja in zdravstvenega varstva. Člane te etnične manjšine še naprej prizadeva diskriminacija in družbena izključenost kljub prizadevanjem, da se jih vključi v družbo.

EU podpira države članice v njihovih prizadevanjih, da izvedejo učinkovite politike. Zlasti je bila podpora zagotovljena posebnim projektom in poskusom, da bi zagotovili, da se zakonodaja, ki preprečuje diskriminacijo, pravilno in učinkovito uporablja. Ta mesec je bila v Bruslju konferenca, na kateri so bili predstavljeni razni projekti EU, ki se izvajajo. Razprava o rezultatih mora biti v aprilu na Drugem evropskem vrhu o Romih v Córdobi. Upam, da bodo rezultati tega vrha lahko prispevali k doseganju trdne evropske politične zaveze glede prihodnje strategije za spodbujanje vključenosti Romov v evropsko gospodarsko, družbeno in kulturno življenje ter za zagotavljanje enakih možnosti za vse v EU, vključno z Romi.

Ioan Enciu (S&D), v pisni obliki. – (RO) Vse države, ki imajo veliko romskega prebivalstva, imajo politike za njihovo vključevanje, toda izvajajo se le sektorsko, medtem ko ostale politike ne upoštevajo posebnih dejavnikov, kar jih dela skrajno neučinkovite. Treba je opraviti analizo vseh praks, ki so uspešno dosegle vključevanje Romov, in jih uporabiti za podlago, da se končno sestavi in sprejme evropska strategija za obravnavanje te skupine, ki je, kot dobro vemo, največja manjšina na ozemlju EU. Glavni poudarek mora še naprej biti na izobraževanju, šolanju otrok, poklicnem usposabljanju, postopnem vstopu na delo, krepitvi položaja žensk, racionalizacij sistema socialnega zavarovanja itd. Tudi na tem področju se zahteva veliko tesnejše sodelovanje med Evropsko komisijo in vladami držav članic o financiranih projektih iz strukturnih in kohezijskih skladov ter posebni programi, ki se bolj osredotočajo na krepitev moči posameznika kot pa na tradicionalno hierarhijo. Po mojem mnenju je široka obveščevalna kampanja, ki je namenjena splošni javnosti in romskemu prebivalstvu, ki se odziva na občutek izključenosti Romov iz evropskega družbenega življenja in daje močan poudarek načelom enakega obravnavanja in nediskriminacije, bistvena sestavina v tej sinergiji ukrepov Skupnosti.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Romske skupnosti so obstajale po vsej Evropi mnogo stoletij in do pred kratkim so bile podvržene preganjanju s strani mnogih držav članic. Njihov tradicionalni nomadski način življenja, dejavnosti, ki so jih počeli, in visoka stopnja endogamije ter izključenosti, na katero so bili obsojeni, so vsi prispevale k označevanju teh skupnosti za nezaželjene, nevarne in protisocialne.

Celo danes imamo predsodke in posledice, ki so jim zgodovinsko bile prirojene: tudi danes so Romi ena od skupnosti z najnižjo stopnjo šolanja in najvišjo stopnjo kaznivih dejanj. Sociologi in zgodovinarji bodo ocenili vzroke in posledice vprašanj, ki se dotikajo Romov.

Od politikov se zahteva, da so sposobni narediti nekaj za skupnosti, ki jim služijo. Zato je še zlasti pomembno, da se predlagajo načini za boj proti izključenosti Romov in za spodbujanje pristnega vključevanja v družbe, v katerih živijo, in za sprejem oprijemljivih ukrepov v ta namen, ki temeljijo na resnih in natančnih študijah tega vprašanja.

Carlo Fidanza (PPE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ta resolucija se sklicuje na določena načela, ki se jih ne sme podcenjevati, kot je pomen boja proti diskriminaciji Romov in potreba po vključevanju te manjšine v globalno strategijo.

To so vse dobri predlogi, toda ne upoštevajo stanja degradacije, v katerem se mnoge romske skupnosti v določenih državah članicah znajdejo, pogosto po lastni izbiri. Nezakonite dejavnosti (kraje, tatvine torbic, beračenje, prostitucija), pogosto z izkoriščanjem otrok za te namene, in skoraj neobstoječa želja po vključitvi in življenju v civilizirani družbi, so pglavitne značilnosti določenih romskih skupnosti v Italiji.

Odziv na ta kritični položaj bi morala biti popolna uporaba Direktive 2004/38/ES o prostem gibanju državljanov EU, ki zagotavlja vrnitev državljanov EU, ki po bivanju treh mesecev v državi članici ne morejo dokazati rednega vira prihodka in ki zavrnejo sodelovanje v proces vključevanja, ki jim ga ponudijo nacionalne in/ali lokalne oblasti.

Splošna „integracija“ ni dovolj. Potrebujemo programe, da navadimo romske skupnosti, da spoštujejo pravno državo in družbene norme, ter določene kazenske ukrepe za tiste, ki se iz tega procesa izključujejo. Sicer bo legitimen poziv po spoštovanju manjšine v nevarnosti, da se pretvori v obliko obrnjene diskriminacije v škodo vseh tistih poštenih državljanov, ki so prizadeti zaradi kaznivih dejanj in zlorab mnogih Romov.

Do vključevanja ne more priti, če se ne spoštujejo pravila, romske manjšine pa niso izvzete iz spoštovanja tega načela. Iz teh razlogov sem se vzdržal resolucije in se ne strinjal s svojo politično skupino.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Resolucija o Drugem evropskem vrhu o Romih, ki bo 8. in 9. aprila v Córdoba, izraža skrb glede diskriminacije, ki so ji podvrženi Romi pri izobraževanju, nastanitvi, zaposlovanju in enakem dostopu do sistemov zdravstvenega varstva ter drugih javnih služb, ter tudi glede osupljivo nizke ravni njihove politične udeležbe.

Toda Parlament je prosil Komisijo, da pripravi nove predloge za socialno vključevanje Romov. Ta parlament poziva države članice, da pripravijo večje in vidnejše ukrepe za odziv na zakonite pravice Romov, ob upoštevanju dejstva, da ukrepi za boj proti diskriminaciji niso dovolj za lajšanje njihove družbene vključenosti. Usklajena prizadevanja na ravni Skupnosti so potrebna, vključno s finančnimi prispevki.

Resolucija priporoča, da Svet sprejme skupno stališče o strukturnem in predpristopnem financiranju, kar odraža evropsko politično zavezo za spodbujanje vključevanja Romov.

Upamo, da se bo Drugi evropski vrh o Romih osredotočil na strateške politične zaveze, ki izkazujejo politično voljo, da se premosti vrzel med romskimi skupnostmi in večinskim prebivalstvom v različnih državah.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Ta resolucija je še ena od besedil, kjer je potrebno dati prednost neki kategoriji ljudi, kategoriji, ki seveda potrebuje posebno pozornost in jo je treba upoštevati v vseh nacionalnih in evropskih politikah. Danes govorimo o 10 ali 12 milijonih Romov v EU. V primerjavi z drugimi primeri, ki so bili preučeni tukaj ob drugi priložnosti, nas sooča s hierarhijo ljudi, ki torej postavljajo romsko manjšino na vrh, potem sledijo priseljenci, ki prihajajo izven Evrope, potem Evropejci neevropskega porekla in končno, čisto pri dnu, tisti, ki so evropskega porekla. Če potem dodamo razsežnost spola in prevladujoč kult mladih, potem lahko sklenemo, da v vaši tako imenovani Evropski uniji ni čudovito biti človek srednjih let, Evropejec, in evropskega porekla in ne del etnične, kulturne, verske ali spolne manjšine. Kdaj bo končno prišlo do politike, ki najprej služi Evropejcem? Kdaj bodo imeli prednost ti revni delavci, ta srednji razred, ki so ga uničili davki, tisti brezposelni in tiste družine, ki so preprosto Evropejci in oblikujejo široko večino prebivalcev Evropske unije in so državljani, za katere smo odgovorni in na katere mislite le na predvečer volitev?

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Podprla sem to resolucijo, pred srečanjem vrha v Córdoba 8. aprila 2010, ker mora biti vključitev Romov na vseh področjih družbe ena izmed prednostnih nalog, ki jih je treba zagovarjati na evropski ravni. Po mojem mnenju ne smemo poudarjati samo položaja Romov v vzhodni Evropi, kjer so predmet velike diskriminacije, toda zavedati se moramo dejstva, da so te težave enako izrazite, toda bolj potuhnjene, tako v drugih evropskih državah kot v Franciji. Prav tako se moramo vprašati o učinkovitosti izvedenih ukrepov in ugotoviti, kako bi jih bilo mogoče izboljšati, da bi se resnično dosegli njihovi cilji za omogočanje družbeno-gospodarskega povezovanja in doseganja polnega evropskega državljanstva za Rome.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za resolucijo o vključevanju Romov, ki temelji na stališču, da ta evropska manjšina potrebuje posebne politike, ki morajo biti hitro izvršene. Čeprav smo na pol poti desetletja, ki je posvečeno vključevanju Romov, težave, povezane z izobraževanjem, zaposlovanjem, regionalnim razvojem itd. še ostajajo in so celo v nekaterih državah članicah še večje. Strinjam se, da je treba ponovno opredeliti načela, vendar menim, da bi namesto tega morali razviti prečno, horizontalno strategijo, ki bo probleme te manjšine reševala na celovit, vendar ne izključen način. To resolucijo uporabljamo, da prosimo nove komisarje, da dajo prednost vidikom svojih portfeljev, ki se navezujejo na Rome, in da prenehajo voditi sedanjo politiko, ki je razvlečena, toda brez vsakega pravega ukrepa. Imamo velika pričakovanja od vrha v Córdoba, toda potrebe Romov, ki pričakujejo rezultate v smislu spoštovanja pravic in protidiskriminatorne politike, so večje.

Livia Járóka (PPE), v pisni obliki. – (HU) Gospe in gospodje, pozdravila bi sprejetje predloga resolucije, ki ga je skupno predložilo šest največjih političnih skupin v Parlamentu, v katerem se Evropsko komisijo s ponovitvijo resolucije s prejšnjega cikla iz leta 2008 spet poziva, da pripravi vseobsegajočo evropsko strategijo o Romih, oblikovano za izboljšanje socialne in gospodarske izključenosti, ki prizadeva Rome v Evropi. Predlog pravilno poudarja, da protidiskriminatorni ukrepi sami po sebi niso dovolj za spodbujanje socialnega vključevanja Romov. Usklajena prizadevanja Skupnosti, ki so osnovana na varnem zakonskem temelju, so potrebna, da se združijo vsi družbeni in institucionalni akterji ter da se istočasno izvede pritisk na udeležence, da držijo svoje obljube.

Poleg tega je izredno pomembno, da resolucija nedvoumno zavzame stališče, ki presega instrumente mehkega prava, v podporo zavezujočih zakonodajnih obvez in realnih proračunskih prispevkov. Na koncu naj izrazim upanje, da bo Evropska komisija v skladu z izrecnimi navodili Parlamenta in odobritvijo Evropskega sveta čim prej začela z uvedbo kompleksnega razvojnega programa, ki je opisan v resoluciji. To lahko končno

ustavi trajanje izredne revščine, ki prizadeva Rome od generacije do generacije, istočasno pa lahko sproži usklajena prizadevanja na vseh povezanih političnih področjih in mogoče bo pravočasno posredovati v regijah, ki se borijo z resnimi strukturnimi primanjkljaji in ki so v procesu prehoda v geto.

Timothy Kirkhope (ECR), v pisni obliki. – Jaz in kolegi iz moje skupine ECR se strinjajo z večino poročila in z vsem srcem podpiramo zagotavljanje enakih pravic in priložnosti za vse ljudi, ne glede na raso, vero, spol ali spolno usmeritev.

Toda medtem ko v celoti podpiramo vključevanje Romov v Evropski uniji, imamo resne pomisleke v zvezi z vpletanjem Evropske unije v vprašanja, za katera menimo, da so v pristojnosti posameznih nacionalnih držav, kot so zdravstvena oskrba, izobraževanje, zaposlovanje in stanovanjska problematika.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) EU je območje solidarnosti in vključevanja, zato mora narediti, kar se zahteva za preprečevanje diskriminacije Romov, in da se jim da enake pravice glede izobraževanja, zaposlovanja, zdravstvene oskrbe in stanovanjskih zadev v vseh državah članicah ter tudi v državah, ki se nameravajo pridružiti Uniji v prihodnosti.

Treba je sprejeti odločilne ukrepe, da se konča diskriminacija. Toda če se bo to doseglo, se Romi ne smejo izključiti sami in morajo pomagati pri svojem lastnem vključevanju v evropski prostor, ki naj bi bil vključen.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Veliko beračev v zahodnih državah pride iz Slovaške, Romunije in Bolgarije in večina jih pripada romski manjšini. Dolgo časa so se vršili poskusi za izboljšanje revnega socialnega položaja Romov, ki živijo na robu družbe v barakarskih naseljih ali šotorih. Samo stekanje denarja v romske naselbine ne bo naredilo nič dobrega, kot so pokazale pretekle izkušnje. Ključ do uspeha leži v izobraževanju, saj je to edini način za odprtje dolgoročnih možnosti za drugačno vrsto življenja. Načeloma imajo ukrepi za boj proti revščini v vzhodni Evropi smisel. Toda ukrepi, ki so bili uvedeni v preteklosti, niso bili uspešni in predlagani niso bili nobeni novi, razumni pristopi. Zaradi tega sem glasoval proti poročilu.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Ta predlog resolucije gre v enostransko smer s tem, da predlaga subvencije in finančno podporo Romom v Evropski uniji. Seveda moramo narediti vse, kar je v naši moči, da zagotovimo, da so na rob potisnjene skupine, kot so Romi, bolje vključene v družbo in zlasti na trg dela. Toda Romi morajo pokazati, da imajo voljo in se sami potruditi, da ta proces vključevanja uspe. Začeti morajo s tem, da vključijo svoje otroke in mlade v evropski šolski sistem. Premalo poudarka je danega tem vidikom pri predlogu resolucije na vrhu Romov in torej sem glasovala proti.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), v pisni obliki. – (PL) Diskriminacija Romov je bila veliko let eden izmed največjih tabujev v Evropi. V zadnjih letih se je to spremenilo. Ukrepi, ki so bili sprejeti za boj proti diskriminaciji Romov, so še naprej neučinkoviti. Ta problem je pogosto spregledan.

Zelo dober primer, ki potrjuje to tezo, je pomanjkanje odziva Evropskega komisije na predlog Evropskega parlamenta z dne 28. januarja 2008 o razvoju evropske strategije o Romih v sodelovanju z državami članicami. Prenova tega predloga je nujno potrebna. Med gospodarsko krizo se je namreč agresija nasproti Romom okrepila. To je vplivalo na mnoge od 10 do 12 milijonov predstavnikov romske skupnosti v Evropski uniji.

Mislím, da bi vprašanje Romov moralo biti prednostna naloga novo imenovanih komisarjev, zato sem se odločil, da bom podprl predlog resolucije o Drugem vrhu Romov, ki so ga pripravili kolegi člani iz Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu in Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov).

Georgios Papanikolaou (PPE), v pisni obliki. – (EL) Skupni predlog resolucije, ki ga je sprejel Parlament, za katerega sem glasoval, je izjemno pomemben. Kot je poudarjeno v odstavku 7, čeprav Romi predstavljajo vseevropsko skupnost in je torej potrebno kolektivno prizadevanje na evropski ravni, Evropska komisija pa ni odgovorila na poziv Evropskega parlamenta z dne 28. januarja 2008 za oblikovanje evropske strategije za Rome v sodelovanju z državami članicami, da se okrepi usklajevanje in izboljša položaj te skupnosti. Ker so na podlagi načela subsidiarnosti države članice pristojne za nemoteno vključevanje posebne skupine prebivalstva v svojo družbo – in v Grčiji obstaja velika, utrjena romska skupnost – bi moral Evropski parlament – in to je namen tega predloga – pozvati k bolj dinamični spodbudi Komisije in Sveta za boljše usklajevanje ukrepov s ciljem popolne vključenosti Romov v evropske družbe.

Rovana Plumb (S&D), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za resolucijo v prepričanju, da bodo med obdobjem, ki takoj sledi, posebni ukrepi za izboljšanje položaja romskega prebivalstva takoj uvedeni v prakso, kot pa

da ostanejo le elegantne izjave. Evropski strukturni skladi ponujajo veliko priložnost za doseganje družbene vključenosti romskega prebivalstva. Toda proceduralni in vsebinski vidiki so otežili uporabo teh priložnosti. Ko so bili uporabljeni v Romuniji, je bilo opaženo, da je treba sprejeti drugačen pristop za vprašanje zaposlovanja, kadar je v del ukrepov, ki jih izvaja POSDRU (sektorski operativni program za razvoj človeških virov), vključen romski del prebivalstva. Običajni ukrepi, ki vključujejo strokovna preusposabljanja, svetovanje in zagotavljanje informacij romskim uporabnikom, morajo upoštevati tudi posebno naravo njihove kulture. Čeprav so najbolj prizadeti uporabniki iz podeželskega okolja, pa nikoli ni obstajal noben program za romske skupnosti kot del evropskih programov, ki so namenjeni razvoju podeželja. Romi niso vključeni v ciljne skupine, katerim so namenjeni taki programi financiranja. Programi za razvoj kmetijskih podjetij, spodbujanje ustanavljanja kmetij z živino, skupaj s svežnjem pobud, kot so subvencije za delodajalce v tem sektorju, so rešitve, ki naj se vključijo v enačbo, ko gre za vključevanje romskega prebivalstva na trg dela.

Teresa Riera Madurell (S&D), v pisni obliki. – (ES) Glasovala sem za resolucijo, ker je vključitev romskih skupnosti ena izmed prednostnih nalog Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu. Resolucija kaže stališče Parlamenta pred Drugim evropskim vrhom o Romih, ki bo 8. in 9. aprila v Córdoba pod španskim predsedstvom. Položaj romskega prebivalstva je različen od položaja ostalih manjšin v EU in njihova vključitev zahteva učinkovite politike, ki bodo omejile sistematično diskriminacijo, kateri so podvrženi. Vse ravni vlade od EU do lokalnih oblasti morajo biti sodelovati in odigrati vlogo pri doseganju enakega obravnavanja Romov, saj je to ena izmed temeljnih vrednot EU. Resolucija poziva evropske institucije, da prispevajo usklajen in strateški prispevek k vključevanju romskega prebivalstva v Evropi. Vrh v Córdoba mora služiti temu, da se stori korak naprej, da se preide z dobrih namenov na oprijemljive politike, ki omogočajo, da se premagajo težave, s katerimi se srečujejo ti ljudje glede stanovanjskih zadev, izobraževanja, javnih storitev in zaposlovanja.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Resnično me veseli, da je bila resolucija sprejeta (seveda sem glasoval za), ker vključuje bistvene izjave v smislu spodbujanja nediskriminacije proti romskemu prebivalstvu. Torej natančneje, še enkrat poziva Evropsko komisijo, da pripravi celovito evropsko strategijo za vključevanje Romov kot instrument za boj proti socialni izključenosti in diskriminaciji Romov v Evropi.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za resolucijo Evropskega parlamenta o Drugem evropskem vrhu o Romih, ker menim, da boj proti diskriminaciji Romov, ki je vseevropska skupnost, zahteva pristop Skupnosti. Izraziti moramo zaskrbljenost glede diskriminacije, ki prizadeva Rome v smislu izobraževanja, stanovanj in zaposlitve ter enakega dostopa do sistema zdravstvenega varstva in ostalih javnih storitev. Obsojamo nedavno povečanje sovražnosti nasproti Romom (romofobija) v številnih državah članicah EU, kar se redno kaže v obliki sovražnih govorov in napadov nasproti romskemu prebivalstvu. Še enkrat pozivamo Komisijo, da sprejme horizontalni pristop do vprašanja Romov in pripravi dodatne predloge za izvajanje skladne politike na evropski ravni o družbenem vključevanju Romov. S temi mislimi pozivamo Komisijo, da pripravi evropsko strategijo o Romih v sodelovanju z državami članicami, da se zagotovi boljše usklajevanje in spodbujanje prizadevanj za izboljšanje položaja romskega prebivalstva. Poleg tega upam, da bodo države članice učinkoviteje uporabile različne instrumente, ki so na razpolago, za boj proti izključenosti Romov, kot so dodelitev največ 2 % sredstev ERDF za stanovanja marginalnih skupnosti ali obstoječih možnosti kot del ESS.

Predlog resolucije B7-0227/2010

Andrew Henry William Brons (NI), v pisni obliki. – Seveda smo za to, da Frontex izvaja nadzor tudi izven ozemeljskih voda mejnih držav EU. Pravna mnenja glede tega, ali take pristojnosti že ima ali ne, so deljena. Ta resolucija pa je uvedla pravila in smernice, ki bi mu tako delovanje onemogočali. Še zlasti se zahteva, naj se poleg tega, da Frontex rešuje nezakonite priseljence, če se znajdejo v nevarnosti na morju (kar je samoumevna moralna obveznost), rešenim nezakonitim priseljencem ponudi tudi azil. Menimo, da bi morali rešene nezakonite priseljence odpeljati v državo, iz katere so domnevno odpluli, oziroma v domačo državo in jih pustiti tam.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Za predlog resolucije sem glasoval iz razlogov, ki presegajo okvire osnutka odločbe in predloga Sveta o spremembi zakonika o mejah glede varovanja zunanjih morskih meja. Ne glede na to, da še zlasti v drugem delu, ki za države članice ni zavezujoč, odločba vsebuje elemente, pozitivne z vidika varstva človekovih pravic, postopek predložitve v ratifikacijo pomeni očitno izigravanje dela in pristojnosti Evropskega parlamenta. V osnutku odločbe je Svet prekoračil svoja izvršilna pooblastila. Če Evropski parlament tak postopek dopusti, bo to pomenilo zelo nevaren precedens glede njegove vloge in učinkovitega delovanja, kot edina voljena evropska institucija pa moramo svoje nadzorne, zakonodajne in druge pristojnosti skrbno varovati. Pred kratkim je ob odločilnem glasovanju Evropskega

parlamenta padel sporazum o posredovanju osebnih podatkov evropskih državljanov tajnim službam in vladi ZDA. Takih ureditev ne bi smeli uvajati.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Nadaljnja krepitev mejnega nadzora na zunanjih mejah držav članic Evropske unije, ki ga usklajuje Evropska agencija za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah, je nedvomno nujna. Potrebni so tudi skupni operativni postopki, pa tudi jasna pravila za sodelovanje v skupnih pomorskih operacij – v glavnem operacij iskanja in reševanja – ter za izkrcanje rešenih oseb.

V ta namen je Komisija v skladu s komitološkim postopkom predložila osnutek odločbe. Svetu ni uspelo preseči notranjih delitev glede te zadeve, pač pa se je pred Parlamentom skril za tehnične argumente in s tem posegel v naše pristojnosti. Mnenje pravne službe Parlamenta je zelo jasno. Komisija je prekorajčila svoje izvršilne pristojnosti. Nimamo opravka z zgolj tehničnim postopkom. Tudi po besedah gospe Malmström gre za pobudo, ki ima velik politični pomen in praktične učinke.

Naš glas proti ne pomeni samo uveljavljanja pristojnosti Parlamenta, pač pa tudi izraz solidarnosti z malimi državami, ki bi jih odločba krivično oškodovala.

Cornelia Ernst in Sabine Lösing (GUE/NGL), v pisni obliki. – Glede na to, da je bila agencija Frontex ustanovljena za „varovanje“ meja EU pred tako imenovanimi „nezakonitimi“ priseljenci, nasprotujeva agenciji in njenim ciljem. Pozdravlja pa smernice za upoštevanje mednarodne in evropske zakonodaje o azilu in človekovih pravicah v predlogu Komisije (COM (2009)0658, končna različica). Še zlasti pozdravlja točko 1 v Prilogi I (spoštovanje načela nevračanja, upoštevanje posebnih potreb oseb v ranljivem položaju in oseb, ki potrebujejo nujno zdravniško pomoč, usposabljanje sodelujočih v operacijah na področjih človekovih pravic in begunskega prava) ter točki 3 in 4 (vključno z upoštevanjem položaja migrantov, njihovih prošelj za pomoč in sposobnosti ladje za plovbo, neizkrcanjem v državah, kjer bi osebam grozila nevarnost smrtne kazni ali mučenja) v Prilogi II. Ob tem tudi poudarja, da bi morala biti Priloga II zavezujoča in da bi morali razširiti pooblastila agencije Frontex v skladu s temi načeli.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem proti resoluciji, ki bi nam preprečila sprejeti ukrepe, ki pomenijo korak v pravo smer, moram pa ugotoviti, da rešitve še zdaleč niso popolne. Besedilo bo omogočilo pritožbo na Sodišče Evropske unije proti državam, ki ne izpolnjujejo svojih obveznosti iz načela nevračanja na odprtem morju, čemur se danes lahko v celoti izognejo. Države članice morajo pri operacijah pod okriljem agencije Frontex pomagati migrantom, ki na morju zaidejo v stisko, ne glede na njihovo narodnost, položaj ali okoliščine.

Georgios Papanikolaou (PPE), v pisni obliki. – (EL) Predlog resolucije se nanaša na osnutek odločbe Sveta in dopolnjuje zakonik o mejah glede varovanja morskih mej v okviru operacij reševanja ljudi na morju, ki jih usklajuje Frontex. Kar zadeva Grčijo in vedno hujše pritiske priseljavanja, ukrepi iz besedila vzpostavljajo pogoje za prisotnost agencije Frontex v grškem morskem prostoru.

Konkretno gre za ukrepe, ki obsegajo tako pravila in neobvezne smernice predvsem glede sprejema, iskanja in reševanja ljudi na morju. V bistvu so to ukrepi ob odkritju ladje, za katero se sumi, da prevaža tudi ljudi, ki se skušajo izogniti mejnemu nadzoru. Nadalje naj bi iskanje in reševanje potekalo v skladu s posebnimi načeli, pridržane ljudi pa bi morali izkrcati v skladu s posebnim operativnim načrtom. Zato menim, da je treba pobudo podpreti in pospešiti uveljavljanje ukrepov, ki jih omenja predlog Sveta.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – V nasprotju z mojim osebnim stališčem (glasoval sem za) predlog ni prejel potrebne večinske podpore, tako da resolucija o zavrnitvi predloga Komisije ob upoštevanju mnenja pravne službe Parlamenta ni bila sprejeta. To pomeni, da se bo zakonik o schengenskih mejah spremenil v skladu s predlogom Komisije po komitološkem postopku, to je, direktivi bo dodana priloga z neobveznimi ukrepi glede obveznosti pri operacijah iskanja in reševanja. Preostane nam samo upanje, da bo Komisija spremembo izkoristila za natančnejši nadzor nad operacijami, ki jih usklajuje Frontex, da ne bomo več priče tako hudim tragedijam in človeškemu obupu na morju. Izid pa pomeni tudi nevarnost, da ne bomo mogli doseči uveljavitve zavezujočih ukrepov v okviru pristojnosti agencije Frontex, ki se zdaj spreminjajo; seveda pa se ne smemo vdati in si moramo tudi v prihodnje prizadevati za kar najboljšo ureditev.

Poročilo: Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (A7-0033/2010)

Richard Ashworth (ECR), v pisni obliki. – S kolegi iz skupine CRE soglašamo z večjim delom poročila, tudi glede večje proračunske učinkovitosti, poenostavitve postopkov vlog za sredstva EU in prednostnega pomena oblikovanja strategije 2020.

Imamo pa resne pomisleke glede omemb socialnega stebra EU, ambicioznega socialnega programa, usklajene politike priseljevanja in omejevanja enotnega kmetijskega trga ter poudarjanja, da sta področji izobraževanja in obrambe v domeni držav članic.

Liam Aylward (ALDE), *v pisni obliki*. – (GA) Glasoval sem za to poročilo o prednostnih nalogah proračuna za leto 2011. Kot piše v poročilu, moramo posebej pomagati podjetništvu in malim podjetjem in ta pomoč mora postati osrednja prvina politike Evropske unije za mladino in inovacije.

Poročilo se zavzema za pomoč vsem programom in instrumentom, ki spodbujajo podjetništvo – še zlasti na podeželju – ter za zagotavljanje pomoči podjetjem pri zagonu in za izmenjavo izkušenj med mladimi podjetniki.

Spodbujati je treba programe pomoči mladini pri ustanavljanju novih podjetij. Pozdravljam poudarek, ki ga poročilo namenja politiki za mladino in vlogi mladine pri iskanju poti iz sedanje gospodarske in finančne krize.

Močno podpiram zahtevo poročila po večjih vlaganjih v mladino in izobraževanje v skladu s priporočili „strategije EU za mladino“. Upoštevati, spodbujati in podpirati moramo vlogo in pomen mladine za Evropsko unijo in za prihodnost Unije.

Maria da Graça Carvalho (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Mladina, znanost in inovacije so osrednje prednostne naloge proračuna Evropske unije za naslednje leto. Vlaganje v mladino pomeni vlaganje v prihodnost. Pri tem vlaganju morajo biti politike na različnih področjih med seboj usklajene.

Osrednja vprašanja, ki jih mora reševati proračun, so izobraževanje, strokovno usposabljanje in prehod iz izobraževalnega sistema na trg dela. Stopnja brezposelnosti med diplomanti in strokovno usposobljeno mladino je vedno višja. Zato menim, da je program „prva zaposlitev Erasmus“ strateška naložba v prihodnost, saj vzpostavlja učinkovito povezavo med izobraževalnim sistemom in trgom dela. Od drugih prednostnih nalog proračuna bi rada omenila še področja raziskav, inovacij in digitalne agende: ta področja so ključnega pomena za trajnostni razvoj Evrope.

Rada bi poudarila tudi pomen nekaterih programov, ki že tečejo in lahko prispevajo k omenjenim ciljem, kot je Evropski inštitut za inovacije in tehnologijo. Proračun tudi združuje dejavnosti spodbujanja razvoja zelenih in inovativnih tehnologij ter tako znatno prispeva k gospodarski obnovi in zagonu malih in srednjih podjetij. Usmeritev na mladino, inovacije in znanost pomeni pot, ki bo Evropo spet pripeljala na vodilno mesto v svetu.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose in Britta Thomsen (S&D), *v pisni obliki*. – (DA) Danski socialdemokrati smo danes glasovali za prednostne naloge proračuna za leto 2011. Podpiramo splošne prednostne naloge, še zlasti prizadevanja za boj proti brezposelnosti mladih in za spodbujanje raziskav, inovacij ter zelene tehnologije. Danski socialdemokrati prav tako v celoti podpiramo odobritev potrebnih sredstev za strategijo EU za rast in razvoj, EU 2020. Danski socialdemokrati pa bi radi poudarili, da mora biti skupna kmetijska politika EU tudi v prihodnje namenjena stabilizaciji trga, zato ne moremo podpreti trajnega subvencioniranja npr. mleka in mlečnih izdelkov iz sredstev EU.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog in Åsa Westlund (S&D), *v pisni obliki*. – (SV) Švedski socialdemokrati smo se danes odločili glasovati za prednostne naloge proračuna za leto 2011. Pretežno soglašamo s prednostnimi nalogami, naštetimi v poročilu. Verjamemo na primer, da so vlaganja v mladino, raziskave, inovacije in zeleno tehnologijo pomembna. Prav tako verjamemo, da je treba za novo strategijo EU za rast in razvoj, „EU 2020“, zagotoviti dovolj finančnih sredstev, da bo lahko uspešna.

Radi bi pa poudarili, da po našem mnenju zagotavljanje stabilnosti trga ni glavna naloga skupne kmetijske politike EU, zato smo proti temu, da bi EU trajno subvencionirala mleko in mlečne izdelke.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) V razmerah splošne krize in ob ambicioznih načrtih strategije 2020 na področjih inovacij, boja proti revščini in socialni izključenosti ter gospodarske rasti in zaposlovanja morajo biti izzivi strategije 2020 med osrednjimi prednostnimi nalogami proračuna.

Zato me veseli jasne zaveze k politikam izobraževanja, raziskav in inovacij med prednostnimi nalogami, ki jih je zastavila Komisija v proračunu za leto 2011. Ne smemo pozabiti niti na gospodarsko obnovo in izhod iz krize, zato me veseli tudi ugotovitev, da spada podpora malim in srednjim podjetjem med glavne vidike proračuna za leto 2011. Rad bi ponovil, da je treba v okviru reforme skupne kmetijske politike povečati finančna sredstva za SKP; to prednostno nalogo mora sprejeti tudi Komisija.

Rad bi poudaril, da bo proračun za leto 2011 prvi proračun, sprejet po določbah Lizbonske pogodbe, kar pomeni krepitev vloge Parlamenta.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Predlagane prednostne naloge proračuna za leto 2011 so ob vsej socialni retoriki, ki se ji v času krize ni mogoče izogniti, precej jasne: namen je v bistvu ohraniti prednostne naloge, ki so usmerjale dosedanje proračune. Spet ugotavljamo, da je proračun usmerjen v krepitev enotnega trga, krnjenje varnosti zaposlitve v smeri t.i. varne prožnosti, liberalizacijo in komercializacijo okolja ter vedno več področij družbenega življenja. Čeprav urejene po vidikih tako imenovane „strategije 2020“, so to stare usmeritve.

Poudarek na mladini v besedilu ne more prikriti namer, da bi se v načrte v zvezi s prihodnjimi generacijami delavcev vključevala strukturna brezposelnost kot strateški dejavnik za slabitev položaja delovne sile. Ta bo celo usposobljeno delovno silo gnala v zaporedje negotovih zaposlitev z vmesnimi obdobji brezposelnosti. Prednostne naloge prav tako udinjajo proračun za leto 2011 intervencionizmu EU navzven, v obliki skupne zunanje in varnostne politike ter skupne varnostne in obrambne politike, militarizma in vojne, politike kriminalizacije priseljevanja, Evropske agencije za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije.

Glede na to je lahko naš odziv na to poročilo lakjo le glasovanje proti njemu. Vendar tak odziv ni edina ali neizbežna možnost. To smo skušali dokazati z vrsto svojih predlogov med razpravo.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), v pisni obliki. – (PL) Sestavljanje proračuna EU v času finančne krize in zelo majhnih proračunskih rezerve ter ob novih področjih dela po uveljavitvi Lizbonske pogodbe ni lahka naloga. Zato sem pri glasovanju še s toliko večjim zadoščenjem podprla poročilo gospe Jędrzejewskiej o proračunu za leto 2011 in predlog resolucije Evropskega parlamenta, ki zastavlja ambiciozne prednostne naloge za naslednje leto.

Ob tradicionalnih prednostnih nalogah, kot sta kohezijska politika ter pomoč inovativnih in okoljskim tehnologijam, bi se moral proračun za leto 2011 osredotočiti tudi na zagotovitev polne uveljavitve novih pobud v EU: Evropske službe za zunanje delovanje, gospodarske strategije EU 2020 in ukrepov v okviru Vzhodnega partnerstva. Vse omenjene pobude se prav lahko izjalovijo, če jim bodo dodeljena preveč „simbolična“ sredstva.

Prav tako velja omeniti celovit pristop k vprašanju mladine. Ob demografskih problemih, s katerimi se srečuje, EU ne sme dovoliti, da bi bil delež izobraženih in strokovno usposobljenih mladih ljudi premajhen, saj bi to vodilo k še večji brezposelnosti v tej starostni skupini, tega pa si EU preprosto ne more privoščiti. Zato morajo biti v evropskem proračunu zagotovljena ustrezna sredstva za pomoč učenju jezikov, medkulturnem dialogu, krepitvi mobilnosti mladine in vključevanju mladine po zaključku usposabljanja na trg dela.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Če sem poročilo razumel prav, so vse ali skoraj vse naloge prednostne, kar pa pomeni, da nobena naloga ni prednostna. Gre preprosto za zahteve po večjem proračunu, z drugimi besedami, po povečanju davkov za Evropejce. Zavzemanje poročevalke za to, da bi bila poraba sredstev iz proračuna EU ne le smotna, pač pa tudi učinkovita, in da bi nadgradila nacionalne politike z dodano evropsko vrednostjo, je res hvalevredno. Odkrito rečeno pa bi se morali za to zavzemati prav vsako leto. Kot se spominjam, pa v zadnjih 14 ali 15 letih ni tako, saj se Evropsko računsko sodišče praviloma ne more odločiti za potrditev zaključnih računov letnih proračunov. Na drugi strani pa v poročilu ne najdem konkretnih predlogov, ki bi nam omogočili doseči ta cilj. Še zlasti bi pričakoval predloge, ki bi napravili konec programom, ki niso nič drugega kot populizem, nekoristnemu dodeljevanju majhnih zneskov, ideološki propagandi in poskusom globljega poseganja na področja, na katerih so pristojnosti EU na srečo omejene, predvsem pa je posredovanje neučinkovito.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Sicer sem glasovala za poročilo, vendar pa bi rada poudarila nekaj svojih ključnih zadržkov glede prednostnih nalog proračuna za leto 2011. Res je, da zavzeto podpiram zavezo EU za pomoč mladini, inovacijam in prostovoljnimi dejavnostmi, ki spadajo med nosilne elemente naše družbe. Vendar je finančni okvir za te zaveze daleč od zadostnega, še zlasti v razmerah gospodarske krize in brezposelnosti: ne omogoča nam financiranja ambicioznih politik, ki bi lahko sprožile resnične spremembe. Področju zaposlovanja je dodeljenih 9 milijonov EUR, to je 0,07 % proračunskih sredstev: to res ni izraz resnih ambicij podpreti zaposlovanje.

Iosif Matula (PPE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo o proračunu Evropske komisije, saj menim, da EU mora imeti uravnotežen, stvaren proračun, ki bo uspešno izpolnil pričakovanja državljanov, ki si

želijo izhoda iz sedanje krize, solidno plačanega dela in varnejše prihodnosti. Verjamem, da moramo v Evropi pomoč MSP uvrstiti med prednostne naloge, saj MSP bistveno prispevajo k odpiranju delovnih mest, pa tudi k razvoju regij in podeželja. Prav tako menim, da je mladina izjemno pomembna za sedanost in prihodnost EU. To mora odsevati tudi iz prednostnih nalog proračuna. Mladina ima osrednje mesto v evropskih socialnih strategijah in strategijah vključevanja. Inovativnost mladih je ključni vir napredka in gospodarske rasti, na katerega se lahko zanese EU. Trdno sem prepričan, da vlaganje v mladino in izobraževanje pomeni vlaganje v našo sedanost in prihodnost, kar izhaja tudi iz strategije EU za mladino. Pozdravljam zahtevo, naj politika za mladino zajame tudi pripravo na trg dela v šolah in na univerzah.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Glasoval bom proti poročilu o prednostnih nalogah proračuna za leto 2011. Proračun uveljavlja dogmatske in škodljive evrokratske politike, ki jim nasprotujem, pa naj so usmerjene na Evropo ali na druge dele sveta. Ne morem pri polni zavesti glasovati za proračun, ki nas izpostavlja tolikim nevarnostim katastrof.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Po propadu lizbonske strategije ima EU s strategijo 2020 zdaj novo priložnost postati katalizator svetovnega gospodarstva. Za uspeh tega novega načrta je treba v proračunih opredeliti prednostna področja ključnega pomena za uveljavitev strategije 2020.

Pri tem imamo v mislih inovacije, pomoč mladini pri krepitvi socialne mobilnosti ter usklajeno pomoč malim in srednjim podjetjem, ki pomenijo gonilo nacionalnih gospodarstev. Prav tako so nujne zelo obsežne naložbe v področja, povezana s podnebnimi spremembami, okoljem in socialno politiko. Za uspeh strategije 2020 je torej nujno poiskati nove načine financiranja in zbiranja sredstev, saj ne smemo več tako kot v preteklosti samo preusmerjati sredstev iz skladov strukturne, kohezijske ali kmetijske politike.

Georgios Papastamkos (PPE), v pisni obliki. – (EL) Glasoval sem za poročilo o prednostnih nalogah proračuna za leto 2011; med razlogi za tako odločitev so tudi predlogi glede financiranja SKP. Poročilo ugotavlja, da financiranje prednostnih nalog prihodnje strategije EU 2020 s preusmerjanjem sredstev ne bi smelo škodovati drugim temeljnim politikam EU, kot so kohezijska politika, strukturna politika ali SKP. Poročilo ponovno izraža zaskrbljenost iz postopka potrjevanja proračuna Skupnosti za tekoče leto glede majhne proračunske rezerve na področju financiranja kmetijstva in se zavzema za zagotovitev ustrezne proračunske rezerve v proračunu za leto 2011. Ustrezna proračunska rezerva na področju kmetijstva je še posebej velikega pomena za reševanje nepredvidenih potreb kmetijstva, še zlasti v zvezi z nihanjem cen.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za resolucijo Evropskega parlamenta o prednostnih nalogah proračuna za leto 2011 – v Razdelku III – v proračunu Komisije, ki pomeni poziv političnim voditeljem Evropske unije in držav članic, naj kot prednostno nalogo sprejmejo ohranjanje obstoječih in odpiranje novih delovnih mest, ki bodo evropskim državljanom omogočila dostojno življenje. Sporočilo Evropske komisije pod naslovom „Evropa 2020: Evropska strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ je podlaga za široko razpravo o gospodarski in socialni strategiji EU za prihodnja leta. Glasovala sem tudi za spremembo 5, saj brezposelnost spada med osrednje teme sedanjih razprav, za uspešen spopad z visoko in še rastočo brezposelnostjo pa mora EU sprejeti ambiciozen socialen program. Za ohranitev globalne konkurenčnosti mora Evropska unija vlagati predvsem v raziskave ter v prometno in energetska infrastrukturo. Poleg tega morajo EU in države članice vlagati v izobraževanje in usposabljanje mladine. Zato morajo biti programi, kot je Erasmus, še zlasti program Erasmus za mlade podjetnike, uvrščeni med prednostne naloge, kar se odraža tudi v proračunu za leto 2011.

Artur Zasada (PPE), v pisni obliki. – (PL) Vesel sem izida glasovanja o poročilu gospe Jędrzejewskiej o prednostnih nalogah proračuna Evropske unije za leto 2011. Seveda sem tudi sam glasoval zanj. Današnje glasovanje je bilo nekaj posebnega iz dveh razlogov. Prvič, to je prvi proračun, sprejet po postopku iz Lizbonske pogodbe. Drugič, prvi je predloge prednostnih nalog predstavil Evropski parlament, ne Komisija.

Poročevalka je v svojem gradivu zelo primerno odprla tudi vprašanje mladine in izobraževanja. V času krize je pomoč mladini, na primer pri iskanju prve zaposlitve ali ustanavljanju lastnega podjetja, še posebnega pomena. Zanimarjanje teh vprašanj v prejšnjih letih ima danes zelo očitne posledice. Strokovnjaki za zaposlovanje opozarjajo, da se danes s težavami na trgu dela srečujejo ne le novinci po zaključku šolanja, pač pa tudi ljudje v tridesetih letih, ki so na trgu dela že več let.

Poročilo: Helga Trüpel (A7-0036/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – (LT) Podpiram poročilo, saj proračun za leto 2011 sprejemamo v izjemnih okoliščinah, ki izvirajo iz uveljavitve Lizbonske pogodbe in še vedno trajajoče gospodarske in finančne krize. Za uspešno uresničitev ciljev iz Lizbonske pogodbe, kot je na primer vzpostavitev skupnega

notranjega trga energije, bo moral biti proračun skrbno uravnotežen. Pri sestavljanju proračuna je treba posebno pozornost posvetiti tudi posledicam finančne krize, ki jih še vedno čutijo mnoge države, in njihovemu odpravljanju. Osrednja prednostna naloga mora tudi v prihodnje ostati ohranjanje in ustvarjanje delovnih mest, kar je tesno povezano s pomočjo malim in srednjim podjetjem, ki prispevajo velik del novih delovnih mest. Pri odobranju proračuna Evropskega parlamenta za leto 2011 moramo pazljivo presoјati prednostno nalogo Evropskega parlamenta – oblikovanje kakovostnega zakonodajnega procesa – in sprejeti vse ukrepe, potrebne za uresničitev tega cilja. Najti moramo tudi ustrezno rešitev za učinkovito organizacijo dela EP, vključno z ureditvijo enega delovnega mesta za poslanca.

Maria da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Uveljavitev Lizbonske pogodbe je razširila pristojnosti Parlamenta. V globaliziranem svetu pa so vprašanja vse bolj zapletena, odločitve pa morajo biti tehnično ustrezne in podprte z znanostjo. Ključnega pomena je, da so snovalci politik seznanjeni z najnovejšim znanstvenim razvojem, saj bodo le tako lahko sprejeli najboljše odločitve. Ta proračun uvaja dolgoročne smernice za oblikovanje politik, ki bi lahko v prihodnosti zmanjšale stroške.

Pozivam k intenzivnejšemu usposabljanju poslancev in tehnični podpori poslancem, saj bi to usposobilo Parlament za uspešno delovanje na znanstvenih in tehničnih osnovah, ki so v 21. stoletju nujne.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Glede na širše odgovornosti številnih institucij v novem okolju, kar velja tudi za Parlament, mora proračun za delovanje vsaki instituciji zagotoviti potrebne človeške in materialne vire za pravilno in odlično delovanje v skladu z institucionalnim okvirom.

Zagovarjam stvaren in uresničljiv proračun, ki pa mora institucijam zagotavljati materialne pogoje za opravljanje nalog. To pa ne sme iti na škodo zdržnosti proračuna in natančnega računovodstva, ki sta za vsako institucijo ključnega pomena. Poleg tega mora vsaka institucija z razpoložljivimi sredstvi upravljati dosledno in pregledno.

Alan Kelly (S&D), v pisni obliki. – Načrtovanje proračuna za leto 2011 je zelo pomembno delo in soglašam s pozivom k premišljeni in odprti razpravi iz poročila. Poročilo tudi upravičeno ugotavlja, da je vprašanje mejnega proračunskega primanjkljaja občutljivo in da je treba pri tem upoštevati skupne stroške. Pozdravljam previdnostni pristop v poročilu. Obravnavati zadeve kakorkoli drugače kot op načelu previdnosti bi pomenilo žalitev mojih rojakov in vseh državljanov vsake od evropskih držav, ki imajo že lastne težave z nacionalnimi proračuni. Ob tej priložnosti bi rad izrazil tudi svoje upanje, da naši grški in portugalski kolegi dojemajo našo previdnost kot znak solidarnosti ob hudih težavah, s katerimi se spoprijemajo.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Lizbonska pogodba prinaša Parlamentu nove odgovornosti. To pomeni dodatno administrativno delo, zato poslanci potrebujejo usposobljene pomočnike-svetovalce. Nove razmere pa odpirajo tudi dva problema: povečanje stroškov zaradi povečanja števila pomočnikov in potrebe po dodatnih prostorih za njihovo delo v primernih delovnih razmerah. To pa pomeni večje stroške. V času krize je tako povečanje stroškov težko utemeljiti, če pa naj Parlament deluje odlično, za delo potrebuje ustrezne finančne in človeške vire.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. To pomembno poročilo sem podprl. Smernice so prvi korak proračunskega postopka, saj generalnega sekretarja in predsedstvo Parlamenta usmerjajo pri drugem koraku postopka, oblikovanju predhodnega načrta proračuna, ki ga predsedstvo zdaj že ima pred seboj.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Okoliščine, v katerih sprejemamo proračun za leto 2011, so izjemne in obenem pomenijo tudi izziv. Uspešna uveljavitev Lizbonske pogodbe spada med pomembne prednostne naloge, ob učinkih gospodarske krize, ki jih občuti Evropska unija, pa je uresničevanje tega cilja še toliko bolj zahtevno.

V teh razmerah Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), katere član sem, zagovarja strog in zdržen proračunski pristop in proračun, v katerem je vsaka postavka utemeljena ter ki zagotavlja trajnostno doslednost in učinkovitost. Zato zagovarjam koncept ničelnega predračunavanja, ki zagotavlja učinkovitost in varčevanje. Za uspešnejše uresničevanje tega cilja pa je treba sprejeti dolgoročno nepremičninsko politiko.

Soglašam, da je treba za boljšo izrabo različnih virov, med drugim tudi na področju prevajanja in nepremičnin, spodbujati tesnejše sodelovanje in dialog na medinstitucionalni ravni. Rad bi poudaril pomen uvrstitve zakonodajne odličnosti Parlamenta med prednostne naloge in zagotovitev potrebnih sredstev za uspešno izvajanje zakonodajnih nalog. Zato sem glasoval za smernice za proračun za leto 2011, ki jih vsebuje poročilo

...

(Obrazložitev glasovanja je bila skrajšana v skladu s členom 170 Poslovnika)

Poročilo: Giancarlo Scottà (A7-0029/2010)

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za poročilo o politiki kakovosti kmetijskih proizvodov, saj je po mojem mnenju izjemno koristno z dveh vidikov. Prvič, poudarja, kako pomembno je, da Evropska unija ščiti kakovost proizvodov in to zaščito uvrsti med glavne prednostne naloge evropske strategije za kmetijstvo. Drugič, opredeljuje načeli geografskih označb in tradicionalnih posebnosti in ju predstavlja kot dva elementa konkurenčnosti evropskega kmetijstva ter ohranjanja kulturne dediščine. To poročilo torej podpira kmetijske proizvode, na katere smo tako ponosni, obenem pa se zavzema za poenostavitev administrativnih postopkov za njihovo zaščito.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo z naslovom „Politika kakovosti kmetijskih proizvodov: katera strategija je prava?“, saj je kakovost odločilni dejavnik konkurenčnosti evropskih proizvodov na mednarodnem trgu.

V tem smislu menim, da bi bila uvedba zavezujočega označevanja „območja kmetovanja“ koristna, saj bi označbe potrošniku zagotovile informacije v zvezi s kakovostnimi standardi. Koristna se mi zdi tudi obravnava varstva okolja in dobrega počutja živali v poročilu.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Skupna kmetijska politika se bo morala posvetiti dvigu kakovosti kmetijskih proizvodov, saj kakovost nedvomno pomeni dodano vrednost za evropsko konkurenčnost na svetovnem trgu. Politike kakovosti ni mogoče obravnavati ločeno od skupne kmetijske politike, niti ne ločeno od novih izzivov, kot so boj proti podnebnim spremembam, ohranjanje biotske raznovrstnosti, vprašanja energije, razvoj bioenergije, dobro počutje živali ali upravljanje z vodami v kmetijstvu. V prihodnjo politiko kakovosti kmetijskih proizvodov je treba ustrezno vključiti tudi vedno višje zahteve potrošnikov, ob upoštevanju dejstva, da ozaveščeni potrošniki pri izbiranju proizvodov upoštevajo tudi kakovost.

Rad pa bi vas opomnil, da politika kakovosti kmetijskih proizvodov ne sme biti tako zahtevna, da bi ogrožala male in srednje pridelovalce ali tradicionalne proizvode, značilne za posamezne regije, in da za te proizvode ne bi smeli slepo uveljavljati enotnih pravil. Namen politike kakovosti mora biti podpirati kmetijstvo držav članic na svetovnem trgu in braniti evropske proizvode. Torej mora služiti proizvajalcem in potrošnikom.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Poročilo, o katerem razpravljamo, vsebuje nekaj pozitivnih prvin: na primer, podpira uvedbo mehanizmov za promocijo lokalnih proizvajalcev ter tradicionalnih kmetijskih in obrtnih proizvodov, značilnih za posamezno območje pod geografskim imenom, in ugotavlja, s kako dolgotrajnimi, zapletenimi in dragimi postopki se srečujejo mali proizvajalci pri pridobivanju certifikatov kakovosti.

Poročilo pa ne obravnava zadev, ki so življenjskega pomena za zaščito kakovosti kmetijskih proizvodov in trajnostnost kmetijske proizvodnje v EU: na primer posledic deregulacije svetovne trgovine in nenadzorovane liberalizacije trgov, tako v okviru dvostranskih sporazumov kot v okviru Svetovne trgovinske organizacije, različnih nevarnosti, povezanih z uvajanjem gensko spremenjenih organizmov v okolje, ki smo mu priče, in nazadnje potrebe po temeljni reformi kmetijske politike, ki bi okrepila zaščito lokalnih proizvajalcev, pravico do pridelovanja in pravico do suverenosti pri preskrbi s hrano.

Jarosław Kalinowski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Rad bi čestital kolegu poslancu za poročilo in povedal, da soglašam z mnenjem, da politike kakovosti kmetijskih proizvodov v naslednjih letih ne bi smeli obravnavati ločeno od skupne kmetijske politike ali drugih osrednjih politik Skupnosti, na primer politike trajnostnega razvoja, biotske raznovrstnosti ali boja proti podnebnim spremembam.

Državljeni Evropske unije pričakujejo kakovostne, zdrave proizvode, pridelane ob uporabi inovativnih tehnologij in ob upoštevanju vplivov pridelave na okolje. Soglašam tudi z mnenjem poročevalca glede dejavnosti obveščanja in izobraževanja o evropskih označbah kmetijskih proizvodov, ki so že odobrene ali so v postopku odobritve. Dejavnosti te vrste so nujne, saj neobveščenost potrošnikov o pomenu označb postavlja pod vprašaj celotno politiko kakovosti.

Alan Kelly (S&D), v pisni obliki. – Rad bi pohvalil kolege iz Odbora za kmetijstvo za samoiniciativno poročilo. Kakovost naših kmetijskih proizvodov moramo obrniti v svoj prid. V Evropski uniji posvečamo precej časa in dela zagotavljanju najvišje ravni kmetovanja, z našo živino ravnamo dobro in živina je zdrava, naši pridelki so varni, naše prakse kmetovanja so etične v vidika vplivov na okolje. Vsak korak v proizvodni verigi je urejen, tako rekoč „od njive do krožnika“. Da bomo imeli kar največ od enkratne konkurenčne prednosti

našega kmetijstva – visoke kakovosti proizvodov – potrebujemo dodatne spodbude, kot poudarja Scottino poročilo. Prav je, da imajo naši proizvodi označbe območja kmetovanja ali označbe tradicionalne posebnosti, če pa potrošniku pomen označbe ni znan, ni nič bolje, kot če bi bila označba sestavljena v jeziku, ki ga ne obvlada. Zato soglašam s priporočilom, naj Komisija spodbuja ozaveščanje o pomenu teh podatkov, saj bo to učinkovit prispevek k trženju. Pomagalo bo tako potrošnikom kot malim pridelovalcem. Še zlasti bi bilo koristno za našo agroživilsko industrijo.

Elisabeth Köstinger (PPE), v pisni obliki. – (DE) Močno podpiram samoiniciativno poročilo o politiki kakovosti kmetijskih proizvodov (A7-0029/2010), o katerem smo glasovali 25. marca 2010. Kakovost proizvodov je tesno povezana s poreklom surovin. Predlagana označba „območja kmetovanja“ bo prikazovala, od kod izvirajo surovine. Po mojem mnenju je to pomembna priložnost za kmetijstvo, katerega proizvodi so visoke kakovosti. Jasna označba porekla proizvoda bo potrošniku ne le jamčila najvišjo kakovost proizvoda, ampak mu tudi omogočala izbiro po objektivnih in preglednih merilih. Kakovost je ključnega pomena za celotno prehransko verigo in pomembna prednost pri krepitevi konkurenčnosti evropske agroživilske panoge. Proizvodnja kakovostnih živil je pogosto edina možnost za zaposlovanje v mnogih podeželskih predelih, kjer so druge možnosti gospodarskih dejavnosti omejene. Zato se zelo zavzemam za zaščiteno geografsko označbo in zaščiteno označbo porekla, ob istočasni ponovni uvedbi rezerviranih in zaščitnih označb za izdelke iz hribovitih območij in območij brez GSO. Ohraniti je treba tudi označbi zajamčene tradicionalne posebnosti in označbo ekološko pridelanih živil.

Petru Constantin Luhan (PPE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo, saj podpiram boljšo zaščito evropskih proizvodov na svetovnem trgu. Z geografskimi označbami postanejo kmetijski proizvodi v očeh potrošnika bolj verodostojni in cenjeni, obenem pa proizvajalcem omogočajo konkurenco. To pa obenem zagotavlja tudi zaščito pravic intelektualne lastnine nad proizvodi. Sistem geografskih označb je že precej uveljavljen v Evropski uniji in v vrsti drugih držav, kot so Združene države Amerike, Avstralija in Nova Zelandija. Med trgovinskimi partnericami EU pa nekatere na žalost take zakonodaje nimajo. Zato evropski proizvodi na trgih teh držav niso ustrezno zaščiteni in so izpostavljeni tudi nevarnosti ponarejanja.

Astrid Lulling (PPE), v pisni obliki. – (DE) Čeprav sem mnenja, da bi morali skrbno pretehtati vsako zahtevo, ki jo zastavimo Komisiji v svojih samoiniciativnih poročilih, podpiram poročilo o politiki kakovosti kmetijskih proizvodov.

Še zlasti podpiram poziv, naj Komisija in države članice natančneje in bolj usklajeno spremljajo, ali uvoženi živilski proizvodi izpolnjujejo kakovostna in varnostna merila, pa tudi okoljska in socialna merila.

Pri svežih proizvodih ali predelanih proizvodih z eno samo sestavino bi morala biti označena država porekla, da bi lahko potrošniki proizvode izbirali ozaveščeno in na podlagi podatkov.

Zadovoljna sem, da je bila sprememba, ki odpravlja zahtevo po standardizaciji zaščitene označbe porekla in zaščitene geografske označbe, na plenarnem zasedanju sprejeta. Združitev teh podatkov bi odpravila sedanje označbe, kar bi znatno škodovalo proizvajalcem, ki uporabljajo zaščiteno označbo porekla.

Komisija je v svojem sporočilu zavestno pometla vprašanje proizvodnih količin pod preprogo. Prepričana sem, da instrumente za uravnavanje proizvodnih količin še vedno potrebujemo, saj proizvajalcem zagotavljajo stabilne cene in jim omogočajo načrtovanje proizvodnje, s čimer lahko izpolnjujejo visoke zahteve potrošnikov in zakonodajalcev. To ne velja le za mlekarstvo, pač pa tudi za vinogradništvo.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) To poročilo ima očitno pomanjkljivost: kmetijsko politiko vpenja v sebično logiko doseganja največjih dobičkov, kar je v popolnem nasprotju s smislom kmetijske politike, kot ga razumemo. Zato nikakor ne morem glasovati za poročilo. Glede na izboljšave, ki jih prinaša, pa se mi zdi najbolj smotno vzdržati se glasovanja. Ne želim se namreč pridružiti nasprotnikom zamisli, kot sta uvedba označb vplivov na okolje ali preselitev dela kmetijske proizvodnje, ki so usmerjene proti logiki produktivnosti za vsako ceno. Ugotavljam odmik od logike produktivnosti za vsako ceno. Obžalujem, da sta v besedilu navedeni samo ti dve možnosti in da bi njuna uveljavitev v kapitalističnem okolju znatno oslabil njune učinke. Vsekakor pa se mi zdi spodbujanje takih zamisli pomembno.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Kakovost evropskih kmetijskih proizvodov je naša dediščina, ki jo spoštujejo po vsem svetu. Zato prevladuje občutek, da je treba te proizvode zaščititi in preprečiti njihovo zamenjevanje z manj kakovostnimi, manj varnimi in včasih ponarejenimi proizvodi.

V ta namen so nujne ustrezne označbe proizvodov in potrošnikom je treba zagotoviti verodostojne podatke o proizvodih. Za zdravo konkurenco na trgu pa je nujno uveljaviti tudi pravilo, da morajo tudi uvoženi proizvodi izpolnjevati enake zahteve, kot veljajo za proizvode iz EU. Zato sem glasoval za.

Tiziano Motti (PPE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, po zaslugi evropske zakonodaje, ki predpisuje čvrsta pravila glede kakovosti kmetijskih pridelkov, zdravja državljanov, okoljske trajnosti in lastnosti pridelkov, lahko s ponosom trdimo, da evropsko kmetijstvo zgled brez primere v svetu.

Na eni strani se moramo zahvaliti kmetom, ki se pravil vestno držijo, na drugi strani pa se moramo vprašati, zakaj se Evropska unija včasih skuša zaplesti v birokratske zanke, ki lahko samo škodujejo doseženi odličnosti in krepijo občutje razočaranja med državljani.

Tako danes naši državljani začenjajo svoj dan s pomarančnim sokom, v katerem ni pomaranč, pri kosilu pa jedo pico z mocarelo iz kazeina in zraven pijejo roze, narejen z mešanjem belega in rdečega vina, ki jima je bil pri vrenju dodan sladkor. Če se jim to upre, pa si lahko uteho poiščejo v čokoladi, v kateri ni kakava.

Niti otroci niso varni pred posledicami shizofrenega uničevanja naših kakovostnih živil: evropski potrošnik je izpostavljen celo zastrupljenim živilskim proizvodom neznanega porekla – omenimo samo iz Kitajske uvoženo mleko s primesmi melamina.

Dravljani imajo pravico do zaščite. Da bodo potrošniki lahko ozaveščeno izbirali, moramo vztrajati pri obveznih popolnih in izčrpnih označbah in pri označbah porekla surovin pri proizvodih za široko potrošnjo, kot so sterilizirano trajno kravje mleko in mlečni proizvodi, pridobljeni izključno iz kravjega mleka.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za spremembo 3, ker zadeva točko v predlogu poročila, ki bi jo lahko tolmačili kot zavzemanje za obnovev standardizacije kmetijskih proizvodov (oblik in mer sadja in zelenjave).

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Poročilo poudarja osrednjo vlogo visoke kakovosti kmetijskih proizvodov pri varstvu potrošnikov. Prav tako izraža podporo tradicionalnim regionalnim kmetijskim proizvodom in malim ter srednjim kmetijam. Zaradi tega sem glasoval za poročilo.

Georgios Papastamkos (PPE), v pisni obliki. – (EL) Glasoval sem proti spremembi 3, saj se zavzemam za obnovev standardov pri trgovanju s sadjem. Menim, da je bila odločitev Komisije, da standarde kljub nasprotovanju velike večine držav članic in panoge odpravi, neutemeljena.

EU za živila upravičeno predpisuje najvišja merila, kar je v prid evropskim potrošnikom. Obenem pa je politika kakovosti strateškega pomena, saj kakovost pomeni eno od glavnih prednosti evropskih kmetijskih proizvodov na svetovnem trgu. Ni pa še rešeno vprašanje skladnosti uvoženih proizvodov z enakovrednimi zahtevami glede kakovosti. Sestaviti moramo katalog vseh zasebnih sistemov certificiranja, na ravni EU pa moramo sprejeti tudi zakonodajni okvir temeljnih načel, ki bo zagotovil pregledno uporabo omenjenih sistemov.

Soglašam z uvedbo označb kraja pridobivanja pri vseh osnovnih kmetijskih proizvodih. Kar zadeva geografske označbe, pa bi morali ohraniti obstoječe tri sisteme EU za kmetijske proizvode in živila, alkoholne pijače in vino. Najpomembneje je uveljavljati zaščitene geografske označbe v dvostranskih trgovinskih sporazumih in v okviru STO.

Rovana Plumb (S&D), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za poročilo, saj krepitev politike kakovosti na ravni Evropske unije pomeni spodbudo evropskim kmetijskim proizvajalcem k dodatnim prizadevanjem za kakovost, varnost hrane in spoštovanje okolja. Prepričana sem, da lahko ta politika pomembno prispeva k dodani vrednosti evropske agroživilske proizvodnje na vedno bolj globaliziranem trgu. Obenem pa bi morali skrbeti tudi za boljšo obveščenost državljanov, z ustreznimi dejavnostmi obveščanja in spodbujanjem neobveznega označevanja drugih okolju in živalim prijaznih načinov pridelave, na primer označb „integrirana pridelava“, „pašna reja“ ali „hribovsko kmetijstvo“.

Britta Reimers (ALDE), v pisni obliki. – (DE) Pri glasovanju o Scottinem poročilu o politiki kakovosti kmetijskih proizvodov je bila sprejeta sprememba 5, ki zahteva obvezno označevanje porekla pri živilih, izdelanih iz ene same sestavine. Ta zahteva kmetijstvu in živilski predelovalni industriji nalaga znatno več dela in stroškov, potrošnikom pa ne prinaša kakšnih opaznih pridobitev. Zaradi tega sem glasovala proti omenjeni spremembi.

Robert Rochefort (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za poročilo o strategijah politike kakovosti živil. Naj najprej poudarim koristno zamisel iz poročila: predlog za uvedbo evropskega logotipa za ekološko pridelana živila. Tako zahtevo jasno izražajo potrošniki, njena uveljavitev pa je tudi pogoj za razvoj notranjega trga.

Naslednje pomembno vprašanje je vprašanje geografskih označb in označb tradicionalnih posebnosti. Geografske označbe in označbe tradicionalnih posebnosti, bistvenega pomena za evropsko kmetijstvo zaradi tesnih predstavniških povezav, ki so se v času stkale med posameznimi proizvodi in regijami, so nedeljivo povezane s tradicijo in zgodovino okusa. Zato jih moramo varovati. Zato me veseli, da smo zavrnilo združitev zaščitene geografske označbe in zaščitene označbe porekla, ki jo je predlagala Komisija. Res je, da bi poenostavitev standardov lahko zmanjšala birokratsko breme in bila, na prvi pogled, zato dobrodošla, ne sme pa znižati meril, ki so si jih naši evropski proizvajalci pogumno predpisali sami. Nenazadnje pa tudi ne smemo pozabiti, da nas čaka še veliko dela za zaščito geografskih označb na mednarodni ravni (še zlasti v okviru STO).

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za resolucijo, predvsem zato, ker sta bili sprejeti sprememba 3 (ki nasprotuje standardizacijskim pravilom za sadje in zelenjavo) ter sprememba 5 (o obveznem označevanju porekla).

Brian Simpson (S&D), v pisni obliki. – Britanski laburistični poslanci EP smo veseli, da je glede oblike sadja in zelenjave končno zmagala zdrava pamet, kljub temu pa imamo še nekaj pomislekov v zvezi s Scottinim poročilom, zato smo glasovali proti. Nasprotujemo poskusom uvedbe logotipa kakovosti v EU, ki bi lahko nosili samo pridelke iz EU, kar bi pomenilo diskriminacijo kmetov iz tretjih držav in bilo v navzkrižju z našimi razvojnimi cilji. Laburistični poslanci v EP podpiramo ekološko oznako EU, ampak Komisiji je podpora Parlamenta taki oznaki že znana; drugi deli poročila pa so tako pomembni, da smo glasovali proti poročilu kot celoti.

Alf Svensson (PPE), v pisni obliki. – (SV) EU bi morala zagotavljati čvrsto varstvo potrošnikov. Potrošniki imajo pravico do točnega in jasnega obveščanja o sestavi in poreklu živil in o tem, ali so živila gensko spremenjena. Jasna in enotna pravila so pogoj za delujoč trg EU z enakimi možnostmi za vse udeležence. Če trg deluje pravilno, lahko obveščeni potrošniki s svojimi izbirami spodbujajo razvoj k še višji kakovosti živil. Vendar sem glasoval proti poročilu o politiki kakovosti kmetijskih proizvodov: katera strategija je prava? (2009/2105(INI)). Glavni razlog za tako odločitev je kršitev načela subsidiarnosti v poročilu. „Ustanovitev evropske baze znanja o starih receptih in zgodovinskih načinih priprave jedi“ na primer ne spada med naloge EU. Po mojem mnenju je v poročilu prevelik poudarek posvečen zaščitenim geografskim označbam. Preveliko izpostavljanje živil, pridelanih na ozemlju EU, lahko privede do ovir pri trgovanju z državami zunaj Evropske unije. Označevanje porekla je potrebno in pomembno, vendar poreklo samo po sebi še ni jamstvo visoke kakovosti proizvoda.

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Ustrezna, varna in kakovostna živila so človekova potreba in zahteva delavcev, ki ju v okviru kapitalističnih postopkov proizvodnje in trgovine s kmetijskimi proizvodi ni mogoče izpolniti. Poročilo izraža filozofijo EU, po kateri proizvodnjo živil usmerjajo dobički živilske industrije, ne pa prehranske potrebe ljudi. V času, ko milijarda ljudi na svetu strada in revščina biča široke ljudske množice v kapitalističnih državah, EU izrablja prehranske standarde kot pretvezo za omejevanje proizvodnje, kopičenje zemljišč v lasti kapitalističnih velepodjetij in izganjanje malih revnih kmetov z njihove zemlje in iz kmetijske dejavnosti. Škandalov z živil, ki so v zadnjih letih vse bolj pogosti, izvirajo pa iz kapitalističnih načinov proizvodnje živil, ki jih vedno bolj vsiljuje EU in STO, ne bo mogoče uspešno odpraviti z ukrepi administrativnega nadzora; prav tako ni mogoče sožitje med GSO in tradicionalnimi ter ekološkimi živil. Potrebe in zahteve ljudstva v današnjem svetu je mogoče izpolniti le s suverenostjo in varnostjo pri preskrbi s hrano, zagotavljanjem varnih, zdravih, cenovno dostopnih živil, pomočjo revnim kmetom in ustanavljanjem kmetijskih zadrug, ki jih bo upravljalo ljudstvo.

Poročilo: Enrique Guerrero Salom (A7-0034/2010).

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Pri glasovanju o poročilu o učinkih finančne in gospodarske krize na države v razvoju in razvojno sodelovanje sem glasovala za spremembo točke 31, ki poziva k uvedbi mednarodnega obdavčenja finančnih transakcij. Trdno sem namreč prepričana, da bi obdavčenje, čeprav ob nizki davčni stopnji, transakcij ogromnih zneskov denarja prineslo znatne zneske v obliki zbranih davkov. Tako bi lahko večja sredstva namenili boju proti nadlogam, ki pestijo naš planet, zbrali pa bi tudi potrebna finančna sredstva za uresničitev razvojnih ciljev tisočletja. Ne gre le za pravičnost, gre za zdravo pamet.

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – To poročilo v celoti podpiram. Svetovna finančna in gospodarska kriza je povzročila hude motnje razvitim gospodarstvom, še resnejše učinke pa ima v državah v vzponu in državah v razvoju. Ogroženo je celo uresničevanje razvojnih ciljev tisočletja, saj je napredek, ki so ga te države dosegle z preteklih letih, zdaj zastal. Samo finančna pomoč ne more zagotoviti gospodarskega napredka držav v razvoju. Zato bi morala Komisija sprožiti reformo mednarodne razvojne pomoči. Poleg tega sem prepričan, da bi morali pomoč državam v razvoju sproti prilagajati razmeram v državah prejemnicah.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Glasovala sem za poročilo, saj je naša dolžnost pomagati državam v razvoju, še zlasti v tem težavnem času. Veliko državam v razvoju, še zlasti najmanj razvitim, so se zmanjšali dohodki iz izvoza, upočasnila pa sta se tudi rast in razvoj južnih regij. Zelo pomemben je dogovor o gospodarskem partnerstvu, ki bo usklajal politike EU v prid razvoju, med drugim tudi spodbujanju dostojnega dela, blagostanja in odpiranja novih delovnih mest, ter zagotovil pravilno izvajanje trgovinskih zavez in predpisal ustrezno prehodno obdobje za uveljavitev teh zavez. Države v razvoju potrebujejo pomoč pri odpravljanju revščine in osamitve, ukrepe, ki bodo prispevali k razvoju, in ukrepe, nujne za izhod iz krize. Na tem področju mora Evropska unija prevzeti vodilno vlogo in odločno ukrepati, v ta namen pa so potrebne krepke zaveze vseh institucij EU. Ne smemo dopustiti, da bi kriza izničila napredek, ki so ga te države dosegle v zadnjem desetletju na področju gospodarske rasti, zato je po mojem mnenju nujna večja razvojna pomoč.

Andrew Henry William Brons (NI), v pisni obliki. – Glasovali smo proti temu predlogu, saj se zavzema za to, da bi odgovornost za tegobe nerazvitega tretjega sveta prevzele evropske države namesto držav tega dela sveta samih. Poleg tega se predlog spogleduje z vzpostavljanjem različnih oblik političnega in gospodarskega usmerjanja sveta.

Maria da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Glasujem za to poročilo, ki odpira ključna vprašanja trajnostnega razvoja in postopne vključitve afriških, karibskih ter pacifiških držav v svetovno gospodarstvo.

Globalno segrevanje najhujše prizadeva prav države v razvoju, zato je nujno okrepiti vse ukrepe v boju proti podnebnim spremembam, vključno s prenosom ustreznih tehnologij. Prav tako je potrebno doseči dogovor o sistemu EU za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov, v katerem bo najmanj 25 % dohodkov od licitiranja dovoljenj za izpuste CO₂ namenjenih podpori državam v razvoju.

Področja, kot sta trajnostni razvoj in zelena rast, morajo postati strateške prednostne naloge EU. Pozivam k povečanju finančnih sredstev za pomoč državam v razvoju. Dodatna sredstva morajo biti srednjeročno in dolgoročno zdržna in morajo izvirati iz zasebnega sektorja, trga ogljika in iz javnega sektorja industrijskih držav oziroma gospodarsko najbolj razvitih držav v razvoju.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Gospodarska in finančna kriza, ki pri nas pustoši, ima v državah v razvoju, ki so že doslej preživele niz kriz (prehransko, energetska, podnebno in finančno), uničujoče učinke. Te države, ki krize niso povzročile, vendar najhujše občutijo njene učinke, potrebujejo našo pomoč. Evropska unija in razvite države se morajo odzvati hitro, odločno in učinkovito.

Prepričan sem, da morajo države članice EU izpolniti svoje zaveze glede uradne razvojne pomoči in okrepiti svoje zaveze pri uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja. Komisija in Svet pa morata nadaljevati z reformo ureditve mednarodne razvojne pomoči, ki spada med glavne razloge neučinkovitosti razvojne pomoči. Pozdravljam izboljšanje možnosti za izposojanje za najrevnejše države, ki so ga zagotovile finančne institucije. Toda to ni dovolj. Podpiram pozive k stalni rasti razvojne pomoči v poročilu.

Harlem Désir (S&D), v pisni obliki. – (FR) Države v razvoju, še zlasti najrevnejše med njimi, ki jih je leta 2007 že hudo prizadelo pomanjkanje hrane, danes s polno močjo pestijo gospodarske in socialne posledice mednarodne finančne krize, ki izvira iz razvitih držav. Razvite države ob reševanju lastnih težav skušajo skriti obseg razvojne pomoči. Države v razvoju tako plačujejo dvojni račun za zmešnjavo, ki jo je povzročil neregulirani globalni kapitalizem. Glasoval sem za poročilo Guerrera Saloma, ki Evropo opominja na njeno odgovornost in na spoštovanje zavez v okviru uradne razvojne pomoči, še zlasti na ciljno raven 0,7 % BDP, ki naj bi jo njen prispevek za to pomoč dosegel do leta 2015. Sprejem poročila pomeni tudi poziv Parlamenta k uvedbi mednarodne obdavčitve finančnih transakcij za financiranje razvoja, za zagotavljanje dostopa do sklada za svetovne javne dobrine in za prilagajanje najrevnejših držav podnebnim spremembam. Poročilo podpira odpis dolgov najmanj razvitih držav. Vsa ta priporočila so ključnega pomena za bližajoči se pregled razvojnih ciljev tisočletja, ki ga bomo opravili v Združenih narodih septembra letos. Takojšnja uveljavitev teh novih orodij mednarodne solidarnosti je moralna obveznost Evropske unije.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt in Cecilia Wikström (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Liberalci se zavzemamo za vlaganja v države v razvoju. Pozdravljamo nove možnosti finančne pomoči državam v razvoju, radi pa bi jasno povedali, da po našem mnenju obdavčenje mednarodnih finančnih transakcij ni rešitev, ki nam bo pomagala uresničiti razvojne cilje tisočletja ali odpraviti neenakost s sveta. Treba je tudi poudariti, da bo tak davek lahko deloval le, če bo uveden na svetovni ravni. Raje bi poudarili pomen izpolnjevanja obstoječih zavez držav članic EU glede obsega pomoči. K razvoju in rasti v državah v razvoju bi morali prispevati s spodbujanjem proste trgovine in odpravljanjem neposrednih ter posrednih trgovinskih ovir v EU.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo o učinkih svetovne finančne in gospodarske krize na države v razvoju in razvojno sodelovanje.

Poudariti moramo, da države v razvoju, kljub temu, da mednarodne krize niso povzročile, trpijo nesorazmerno hude učinke te krize. Kot največja donatorka pomoči državam v razvoju ima Evropska unija pomembno usmerjevalno vlogo pri sprejemanju ukrepov za uresničevanje razvojnih ciljev tisočletja na mednarodni ravni.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Ko govorimo o današnji finančni, gospodarski in socialni krizi, govorimo o svetovni krizi, v kateri moramo posebno pozornost posvetiti državam v razvoju, ki jih kriza prizadeva neposredno in posredno. Obstoječe mehanizme pomoči revnim državam in njihovemu prebivalstvu – ki živi v skrajni revščini in brezupu – moramo uporabljati učinkoviteje in bolj usmerjeno. Ne smejo povzročati odvisnosti, ki bi lahko škodovala rasti, plačam in zaposlovanju.

Zato moramo zagotoviti, da bodo razvojni instrumenti in politike omogočali uspešen razvoj. V ta namen je potrebno bolj usklajeno delovanje pri dvostranski in večstranskih odnosih. Potrebni so ukrepi za zagotavljanje človekoljubne pomoči, sodelovanja in razvoja, pri tem pa imajo bistveno vlogo države članice, Evropska unija in mednarodne organizacije. Nasprotujem pa uvedbi obdavčitve mednarodnih finančnih transakcij (Tobinovega davka) za financiranje teh držav, zaradi učinkov, ki bi jih imel na družbo na splošno.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Poročilo, o katerem razpravljamo, obravnava zelo pomembna vprašanja in vsebuje nekaj pravih sklepov: na primer ukinitve davčnih oaz, odpis tujih dolgov nekaterih držav, okrepitev prizadevanj v okviru uradne razvojne pomoči ter obdavčenje finančnih transakcij.

Opozoriti pa moramo na nekatere škodljive ali celo protislovne prvine poročila. En primer je zavzemanje za liberalizacijo trgovine po zgledu dosedanje prakse Evropske unije, še zlasti prek sporazumov o gospodarskem partnerstvu, ki jih skuša EU vsiliti afriškim, karibskim in pacifiškim državam. To počenja kljub odporu in poročilih o škodljivih posledicah iz številnih držav, tudi ne glede na to, da taki sporazumi ne morejo dolgoročneje urediti problema zunanjega dolga držav.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Besedila našega parlamenta včasih mejijo na nesmisel, za poročilo, ki ga je predložil gospod Guerrero Salom, pa moram reči, da še presega dosedanje dosežke te vrste. Nesprejemljivo zahtevo po svetovnem ekonomskem in finančnem upravljanju ter temeljno protislovje med tožbami o odvisnosti revnih držav od tujine ter nasveti tem državam, naj se še bolj odprejo svetovni trgovini, bom preprosto preskočil. Prav tako bom preskočil dvolično obsodbo, citiram, „koncepta globalizacije, ki je bil usmerjen v popolno deregulacijo in zavračal vse instrumente javnega upravljanja“, koncepta, ki je v bistvu že od nekdaj vaš koncept in ki ga že leta vsiljujete. Krona vsega pa je točka 26, v katerem predlagate, naj upoštevamo predloge Georgea Sorosa! Človeka, ki si je premoženje ustvaril s špekulacijami. Človeka, ki skupaj z drugimi hedge skladi stavi na zlom evra in špekulira z grškim dolgom, da bi ta zlom sprožil. Človeka, ki se ne ozira na socialne in ekonomske posledice svojih dejanj in skuša državam vsiliti gospodarsko ureditve po svojem okusu. Res pa je, da si delite tudi želje po enotnem evroatlantskem bloku, upravljanju sveta in svetovni valuti.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Podprla sem poročilo kolega gospoda Guerrere Saloma, ki opominja države članice na njihove obveznosti do držav v razvoju v težavnih okoliščinah svetovne gospodarske in finančne krize, ki je niso povzročile države v razvoju. Evropa mora okrepiti svoja prizadevanja za uresničitev razvojnih ciljev tisočletja, z drugimi besedami, do leta 2015 mora nameniti vsaj 0,7 % svojega BDP za boj proti revščini v državah v razvoju. V prid uresnitvi tega cilja sem podprla tudi uvedbo obdavčitve na finančne transakcije ter premislek o možnosti odpisa dolgov najrevnejših držav. Pravica do spolnega in reproduktivnega zdravja je prednostna naloga Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu, zato sem glasovala za to poročilo.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) To besedilo cenim, ker priporoča moratorij na odplačila dolgov in odpis dolgov najrevnejših držav, zagovarja suverenost pri preskrbi s hrano in poziva k spoštovanju MOD. To pa ne odtehta dejstva, da poročilo odločno podpira trg ogljika in zeleno rast ter opeva prosto trgovino in rast finančnih storitev. Poročilo podpira neizprosno logiko liberalnega dogmatizma. Zato je škodljivo. Glasoval sem proti.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Proti poročilu sem glasoval iz več razlogov. Prvič, zaradi hlastnega glasovanja na plenarnem zasedanju o zadevah, ki se mi zdijo ključne, namreč o spremembah točk 7, 31 in 34. Tudi zaradi odločitve glede tako imenovane pravice do spolnega in reproduktivnega zdravja. In končno, zaradi pobude za uvedbo evropskih davkov, ki jim v celoti nasprotujem, kot sem že večkrat povedal, še zlasti v času svoje predvolilne kampanje.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Najhujša finančna gospodarska in finančna kriza od tridesetih let prejšnjega stoletja je hudo prizadela Evropo. Še bolj uničujoče učinke krize pa trpijo države v razvoju in pri tem si ne morejo kaj prida pomagati. Neodgovorno špekuliranje, pohlep po hitrem dobičku, ki nima nobene zveze s pravo ekonomijo, v anglosaksonskih državah, ter finančni sistem, ki poka po šivih, so prignali svet na rob finančnega prepada. Drugi vzrok za krizo je koncept globalizacije, ki si je za svojo prednostno nalogo postavil deregulacijo. Evropske države si nakopavajo še večje dolgove, da bi ponovno oživile svoja gospodarstva. Vendar pa v veliko primerih države v razvoju tega ne morejo storiti zaradi svojega slabega finančnega položaja. Zato jim moramo ponuditi priložnost, da svoja nacionalna gospodarstva učinkoviteje zaščitijo pred uvoženim blagom, ki se prodaja po dampinških cenah in uničuje lokalne trge in preživetje lokalnega prebivalstva. Državam v razvoju moramo dati priložnost, da se iz krize izkopljejo brez tuje pomoči. Pri tem so tradicionalni instrumenti pomoči v glavnem odpovedali. V bistvu se moramo problema lotiti pri izvoru in postaviti stroge predpise na finančnih trgih, preprečiti špekulativne prakse in hitro uvesti davek na finančne transakcije. Težav prav gotovo ne bomo rešili s „svetovnim upravljanjem“, kakršnega predlaga poročilo; tak sistem bi napravil ljudi in države samo še bolj nemočne.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), v pisni obliki. – (PL) Poročilo Odbora za razvoj o učinkih svetovne finančne in gospodarske krize na države v razvoju in razvojno sodelovanje pravilno ugotavlja, da v zadnjih dveh letih ne preživljamo ene same krize, pač pa zaporedje med seboj povezanih kriz. V teh razmerah se obseg razvojne pomoči državam v razvoju ne bi smel skrčiti, pač pa, nasprotno, povečati.

Skupni cilj bi moral biti dvig deleža bruto domačega proizvoda za razvojno pomoč na 0,56 % do leta 2010 in na 0,7 % do leta 2015. Poleg občasne pomoči so potrebni tudi drugi ukrepi za spremembo ustroja gospodarskega upravljanja na svetu. To pojasnjuje moja podpora takojšnji izpolnitvi obveznosti, sprejetih na srečanju G 20 v Pittsburghu o povečanju deleža kvot MDS držav v vzponu in držav v razvoju za vsaj 5 % ter o razširitvi glasovalnih pravic držav v razvoju in držav v tranziciji v Svetovni banki za vsaj 3 %.

Te ukrepe bi morali povezati z ukinjanjem davčnih oaz. Za finančni sistem je pomembna tudi rešitev, imenovana Tobinov davek, in o njegovi uvedbi bi zares veljalo razmisliti. Ker poročilo Odbora vsebuje vse omenjene predloge, sem se odločil glasovati za njegov sprejem.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Veseli me, da je bilo poročilo sprejeto, čeprav s tesno večino (283 glasov za, 278 proti in 15 vzdržanih), še zlasti zato, ker nekatere zahteve po delnem glasovanju s strani Skupine EPP, s katerimi je hotela oslabiti posamezne točke poročila – obdavčitev bančnega sektorja v prid socialne pravičnosti, uvedba mednarodne obdavčitve finančnih transakcij, moratorij na odplačevanje dolgov in odpis dolgov – niso uspele. Vse te točke so bile sprejete s solidno večino.

Alf Svensson (PPE), v pisni obliki. – (SV) Dne 25. marca sem glasoval proti poročilu o učinkih svetovne finančne in gospodarske krize na države v razvoju in razvojno sodelovanje (2009/2150(INI)), predvsem zaradi besedila točke 31 o obdavčitvi bančnega sistema in uvedbi obdavčitve mednarodnih transakcij. Uvedba „Tobinovega davka“ bi lahko imela neželene stranske učinke na mednarodni trg, ki je seveda trg, na katerem morajo sodelovati tudi revne države, če si želijo zagotoviti pravične pogoje za gospodarski razvoj. Po mojem mnenju ni jasno, kako bi lahko Tobinov davek pomagal preprečevati prihodnje finančne krize, če se o njem ne dogovorimo na svetovni ravni in mu ne zagotovimo podpore po vsem svetu.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za resolucijo Evropskega parlamenta o učinkih svetovne finančne in gospodarske krize na države v razvoju in na razvojno sodelovanje, saj je gospodarska in finančna kriza najhujše prizadela prav omenjene države. Z veliko zaskrbljenostjo ugotavljamo, da po ocenah čaka države v razvoju v letu 2010 primanjkljaj, večji od 300 milijard USD, in da proračunske težave v najšibkejših državah ogrožajo delovanje in razvoj najosnovnejših področij, kot so izobraževanje,

zdravstvo, infrastruktura in socialno varstvo, za kar jim primanjkuje več kot 11,5 milijarde USD. Poleg tega države v razvoju najhujše prizadevajo tudi podnebne spremembe. Zato nujno pozivamo Komisijo in države članice, naj podprejo vse ukrepe za boj proti podnebnim spremembam in pospešijo prenos ustreznih tehnologij v države v razvoju. Poleg tega sem glasovala tudi za poziv državam članicam in Komisiji, naj posebno pozornost posvetijo zagotavljanju dostojnega dela in boju proti diskriminaciji po spolu in otroškemu delu ter spoštovanju priporočil Mednarodne organizacije za delo, katere vlogo je treba okrepiti.

Poročilo: Edward Scicluna (A7-0010/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Evroobmočje se v zadnjih dveh letih srečuje z globoko gospodarsko krizo. Kohezivna politika ECB in dosledni ter usmerjeni ukrepi so učinke krize v evroobmočju omejili na najmanjšo možno mero. Izjema pri tem, Grčija, je posledica sistemskih napak, ki so se kopičile postopoma in so se ves čas prikrivale. Učinke gospodarske krize pa občutijo znatno huje države EU izven evroobmočja. Primer take države je Romunija, ki kljub tekočim ustreznim ekonomskim ukrepom močno občuti krizo. Odgovorna proračunska politika bi lahko učinke krize omilila, saj Romuniji ne bi bilo treba v prvo leto krize, leto 2009, s proračunskim primanjkljajem 5,4 %, po tem, ko je leto pred tem objavila rekordno gospodarsko rast. Ob tem, ko so se gospodarstva držav evroobmočja v zadnjih pestih mesecih že vrnila v območje črnih števil, se prvi znaki gospodarskega okrevanja, pa še to sorazmerno skromni, kažejo šele zdaj. Vendar okrevanje ne bo mogoče brez drastičnega zmanjšanja proračunskega primanjkljaja, ki je nujno, če nočemo pristati tam, kjer je zdaj Grčija. Nemudoma je treba vzpostaviti mehanizme za kaznovanje držav članic, ki ne izpolnjujejo osnovnih makroekonomskih meril.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Glasoval sem proti poročilu o letnem poročilu ECB za leto 2008. Od leta 2008 ECB zagotavlja likvidnostna sredstva poslovnim bankam, a brez konkretnih in doslednih pravil ter meril glede uporabe dodatnih likvidnostnih sredstev. Zato se je obseg posojil malim in srednjim podjetjem ter potrošnikom skrčil, obrestne mere potrošniških posojil pa se niso znižale, kot je bilo pričakovano. Obenem pa je ECB še enkrat dokazala, da ni sposobna napraviti konca neresni praksi poslovnih bank, ki si izposojajo denar od ECB po obrestni meri 1 % in ga posojajo državam po višjih obrestnih merah. Priznati si moramo, da odločitev za neodvisno centralno banko ni bila pravilna, niti z vidika demokratičnega in političnega nadzora, niti z vidika ekonomske učinkovitosti. Zaostriti moramo pravila za finančni sektor, pa tudi zmanjšati njegov obseg in pomen v primerjavi z realnim gospodarstvom.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Ukrepi, ki jih je sprejela Evropska centralna banka ob tekoči gospodarski, finančni in socialni krizi, imajo pomembno vlogo, še zlasti ukrepi, ki omogočajo državam članicam med drugim ohranitev likvidnosti, posojila podjetjem in zniževanje obrestnih mer.

Zato sem prepričan, da morajo izhodne strategije zagotoviti dejansko stabilnost finančnih trgov, ali pa nam grozi nevarnost ponovitve podobne krize še v hujši obliki kot je sedanja, ki so jo omenjeni ukrepi omilili. Poleg tega sem prepričan, da bi bilo treba razmisliti o prilagoditvi Pakta za stabilnost in rast. Pakt bi moral biti prožnejši in primeren tudi za izjemne razmere, v kakršnih smo danes.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Znano je, da so za sedanjo krizo delno krive tudi odločitve Evropske centralne banke (ECB). Zanimivo je, da nekaj kritike ukrepov ECB najdemo celo v poročilu. Primer take kritike je ugotovitev, da ekonomske napovedi ECB, podobno kot napovedi Mednarodnega denarnega sklada in drugih mednarodnih institucij, niso pravilno napovedale resnosti zloma leta 2008. Drug primer je ugotovitev, „da so bila znižanja obrestnih mer ECB manj radikalna kot znižanja drugih centralnih bank, vključno z ameriško centralno banko in Bank of England v Združenem kraljestvu, glede na to, kar so številni ekonomski opazovalci takrat pričakovali“.

Poročilo pa vseeno brani ECB in njene smernice, ob čemer se zapleta v očitna protislovja. Zato smo glasovali proti poročilu. O nekaterih navedbah v poročilu pa bi se veljalo zamisliti, zlasti ob „razočaranju, ker dodatne injekcije likvidnosti ECB niso zadostno omilile kreditne krize, s katero se srečuje industrija, zlasti mala in srednja podjetja, namesto tega so bile uporabljene za izboljšanje bančnih marž in kritje izgub nekaterih bank“.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Hvaliti Evropsko centralno banko za njeno delovanje v letu 2008 je nasilje nad razumom, pri katerem nočem sodelovati. Banka ni videla bližajoče se krize, niti se ni prav posebej izkazala niti pri njenem reševanju, ki je daleč od odličnosti. Nimam občutka, da bi se iz krize česa naučili: še vedno imamo peščico anglosaških bonitetnih agencij, ki pa so danes menda bolj sposobne ocenjevati države, kot so bile sposobne včeraj ocenjevati banke in strupene finančne proizvode. Še vedno hočemo „pomirjati“ popolnoma neracionalne trge, ko širijo sovražne spekulacije proti državam, namesto da bi

izkoreninili špekulacije z obnovitvijo zdravih monetarnih politik. Pripravljamo se na skorajšnjo vrnitev k politikam, ki so prispevale k izbruhu krize, v imenu „zdržnosti javnih financ“, v resnici pa v škodo obnovi gospodarstva in obnovitvi kupne moči gospodinjstev. Predvsem pa ne ukrepamo ničesar konkretnega za spremembo sistema. Zakonodajo, za katero se pred javnostjo zaklinjate, da je nujna, ste preprosto odložili na čas po predvolilni kampanji gospoda Browna in gospe Merkel. To je napaka: njune možne zamenjave bi bile prav tako „združljive s svetom“ kot onadva.

Alan Kelly (S&D), v pisni obliki. – K poročilu ni kaj dodati, saj govori že samo zase. Danes je še bolj kot kdajkoli jasno, da bi se morale finančne institucije zamisliti nad svojim delovanjem. V zadnjih dveh tednih sta bila v jutranjih racijah aretirana dva nekdanja visoka uradnika največje irske banke. To je dramatičen izraz potrebe po bolj odgovornem in moralnem upravljanju financ. Rad bi opozoril samo na eno stvar, in sicer, da bi moralo biti delovanje naših finančnih institucij, na regionalni, državni in evropski ravni, bolj pregledno. Poročilo poziva k večji preglednosti, in prepričan sem, da bo ta poziv večina poslancev podprla.

Arlene McCarthy (S&D), v pisni obliki. – Z laburističnimi kolegi poslanci podpiramo delo, ki ga je opravil poročevalec Edward Scicluna. Še zlasti bi rada opozorila na pomen, ki ga poročilo pripisuje gospodarski rasti kot najboljšemu načinu za obvladovanje čezmernih primanjkljajev. To je jasen odgovor tistim, ki se zavzemajo za usmeritev na kratkoročno zmanjšanje proračunske porabe, ki pa bi dejansko ogrozilo dolgoročno rast. Primanjkljaje je treba postopoma zmanjševati v naslednjih letih, ob okrevanju gospodarstva po finančni krizi, izhod iz krize z rastjo pa je edini možni način za učinkovito zagotavljanje dolgoročne proračunske držnosti in zaščito državljanov.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Glasoval bom proti temu poročilu, ki slepo podpira neoliberalno logiko, ki je odgovorna za gospodarsko, družbeno in okoljsko krizo, katere posledice še vedno vsi občutimo. Predlagano besedilo ni le izjemno dogmatično, ampak tudi kaže prezir do ljudi, zlasti Grkov. Kako lahko Parlament glasuje za besedilo, ki je tako sramotno, da postavlja pod vprašaj grški vstop v območje evra ob upoštevanju proračunskega primanjkljaja, ki so ga ustvarile politike, ki jih podpira? Jasno, ta Evropa je še en sovražnik ljudi.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Resna gospodarska kriza, ki je zajela ves svet, je še posebej huda v EU. Odziv Evropske centralne banke na krizo je bil učinkovit, res pa je, da banki lahko očitamo pozno ali premalo odločno ukrepanje, še zlasti pri politiki zniževanja obrestnih mer, ki je bilo v Združenem kraljestvu in v Združenih državah Amerike bolj radikalno in učinkovito.

Iz teh napak se moramo nekaj naučiti, tako da se jim bomo v prihodnosti lahko izognili. Upoštevati moramo, da je z Lizbonsko pogodbo ECB postala institucija EU. To pomeni tudi širše odgovornosti Parlamenta, saj je Parlament institucija, prek katere ECB odgovarja za svoje delovanje evropski javnosti.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – (ES) Skupaj z veliko večino poslancev sem glasoval za to poročilo. Vsebina poročila ni bila sporna in na plenarnem zasedanju ni bila vložena nobena sprememba, ki bi spreobračala osnovno sporočilo poročila.

Czesław Adam Siekierski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Letno poročilo ECB za leto 2008 nazorno zrcali vzroke in okoliščine krize. Leto 2008, v katerem se je začela akutna faza najgloblje gospodarske krize zadnjih desetletij, je opredelilo poti razvoja svetovnega gospodarstva in evropskega gospodarstva za precej prihodnjih let.

Za Evropsko centralno banko sta zadnji dve leti pomenili nedvomno najtežavnejše obdobje v njeni zgodovini. ECB se je morala spoprijeti s krizo, ki je hudo prizadela evropsko gospodarstvo. Glavna makroekonomska posledica krize je povečevanje proračunskih primanjkljajev v državah članicah ob istočasni rasti zadolženosti. Po Pogodbi je ECB odgovorna predvsem za „stabilnost cen“, z drugimi besedami, za obvladovanje inflacije. Ali je ECB opravila svojo nalogo? To je težko oceniti enoznačno. Drži, da je trenutna raven inflacije pod mejo, ki jo predpisuje ECB, obenem pa moramo poudariti, da je v prvih mesecih krize inflacija poskočila na najvišjo raven v zgodovini evrskega območja, nato pa strmo padla.

Mislim, da bi to nestabilnost lahko razložili s presenečenjem, ki ga je povzročila kriza. Od oktobra 2008 naprej pa lahko monetarno politiko ECB označimo kot aktivno in prožno. ECB je v krizi izbrala drugačno strategijo kot druge vodilne centralne banke po svetu. Na izide njenih ukrepov še čakamo. Evropa se že izvija iz krize, položaj pa je še vedno negotov. Ali je ECB pripravljena na možnost nove krize, ki jo dopuščajo nekateri ekonomisti?

Peter Skinner (S&D), v pisni obliki. – Pozdravljam poročilo kolega Edwarda Sciclune, ki je predstavil premišljena stališča in se zares potrudil, da je bila resolucija sprejeta že pri prvem glasovanju. V ta namen je bilo potrebnih precej kompromisov, to pa tudi nekoliko zakriva razlike med mnenji skupin. Še zlasti me skrbi, ker v času, ko v ZDA zastavljajo vprašanja o vlogi Ameriške centralne banke, v naši razpravi o ECB ne slišimo nikakršnih podobnih vprašanj o njeni vlogi. Še posebno skrb vzbujata ustreznost mikroboditnega nadzora in vprašanje, ali je ECB, glede na svojo vlogo v sedanjí krizi, samoumevno usposobljena za neposredno sodelovanje pri tem nadzoru, oziroma, ali ne bi tako sodelovanje pomenilo prevelikega tveganja za njen ugled.

12. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

13. Izvedbeni ukrepi (člen 88 Poslovnika): glej zapisnik

14. Sklepi o nekaterih dokumentih: glej zapisnik

15. Pisne izjave, zabeležene v registru (člen 123 Poslovnika): glej zapisnik

16. Nadaljnje obravnavanje stališč in resolucij Parlamenta: glej zapisnik

17. Časovni razpored prihodnjih sej: glej zapisnik

18. Prekinitev zasedanja

(Seja se je zaključila ob 12.55)